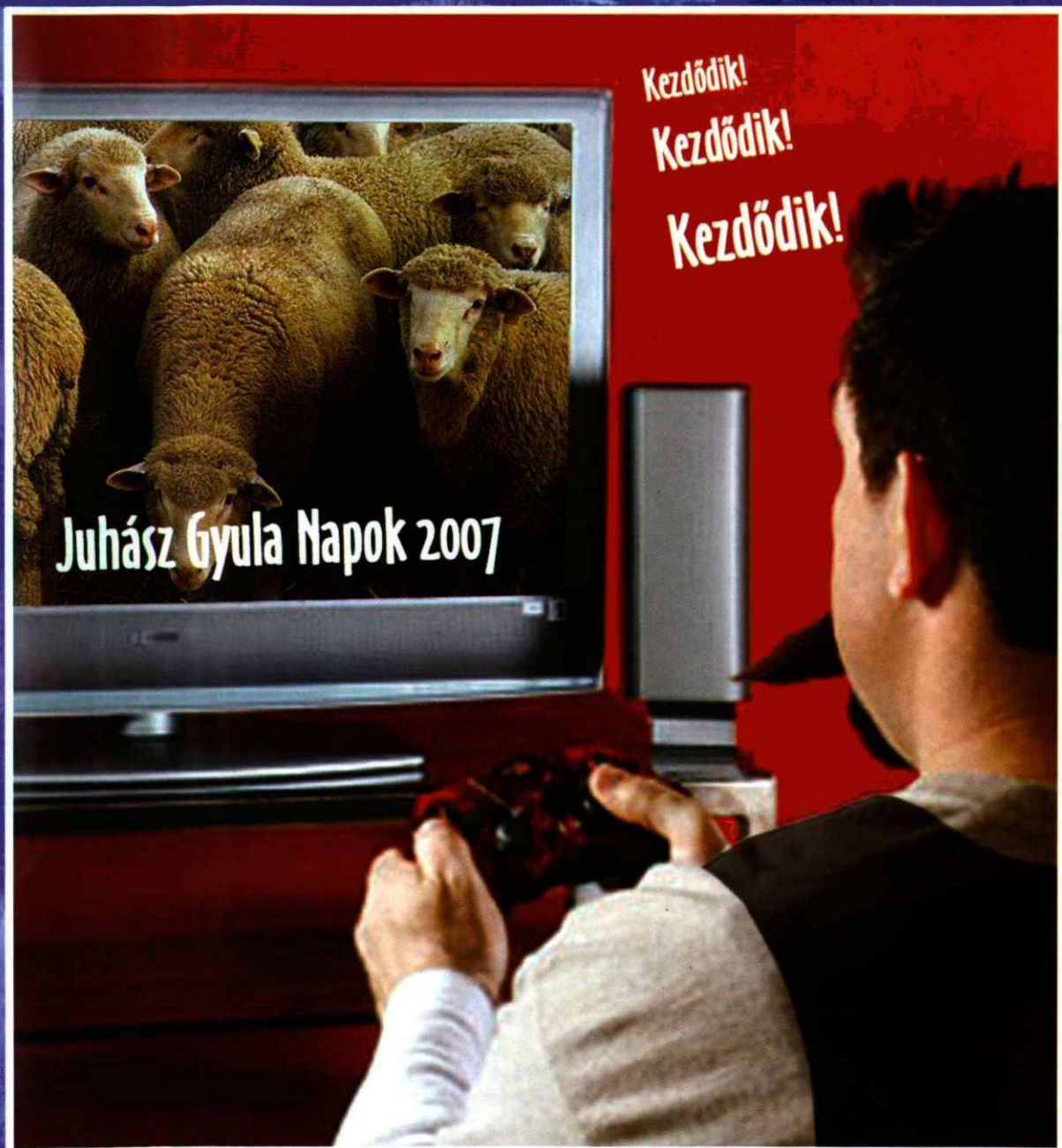

- Szomszédolás
- Sztív szerelmes
- Esélyek napja
- Újra Rocky
- Vérengzés a vásznon

Főiskolai magazin

XVII. évfolyam 7. szám - 2007. április

VitaMAX sCOOL tarifa Éjjel-nappal nyerő vagy

Maradj egész nap kapcsolatban a haverjaiddal a Vodafone hálózatán belül.

9 Ft - SMS minden időszakban
- percdíj csúcsidőn kívül és egész hétvégén

A szolgáltatás havidíja: 495 Ft

Nokia 5200
Új VitaMAX csomagban
29 970 Ft

Most élhetsz igazán

vodafone

A készülékárját 2007. április 1-től a készlet erejéig érvényes. Az akciói tarifa 2007. április 1. és június 30. között érhető el. Olvasd el az Akciórészletezőt! Számlázási egység 1 perc, csúcsidő: 07-19 h között. A VitaMAX sCOOL tarifát feltöltőkártyás ügyfelek tarifacsomag-váltással érhetik el. A 9 Ft-os percdíj normál díjas, belföldi hívások esetén értendő. Egy személy legfeljebb 2 VitaMAX készülékes csomagot vásárolhat 12 hónapon belül. A Nokia 5200 készülék VitaMAX csomagban történő vásárlása esetén 500 Ft lebeszélhetőséget tartalmaz. A tarifacsomaggal kapcsolatos további információk, díjak, feltételek és részletek az Akciórészletezőben, 1270. www.vodafone.hu

A tartalomból

Szomszédoló 16-17

Befolyásolás alatt? 20-21

Szellemgyógyászat 28-29

Az égi színpadon 33

Temesvári kiállítás 37

**Az SZTE Juhász Gyula
Pedagógusképző Kar
hallgatóinak
magazinja**

KIADJA AZ SZTE JGYPK
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA

Felelős kiadó: Nagy Zoltán Péter
Főszerkesztő: Vörös Eszter
Főszerkesztő-helyettes: Pauleczki Andrea

Munkatársak:

- Döbör Ágota (*psycho*) • Dévényi Dia (*terítés*)
• Fehér Mária, Ács György (*grafika*)
• Szuperák Attila (*arcpirító*) • Tordai Gábor (*miégymás*)
• Pásztor Tamás (*képregény*)
• Szél Adrienn (*test-lélek-harmónia*)
• Kovács Andor (*öszöntző*) • Ament Balázs (*fotó*)

Tördelés, layout: Szakács László

Színes oldalak: Ács György

Korrektúra: Patik Krisztina

Terjesztés: boci

Fotók: internet

Marketing:

„Ages Quod Agis”

Hallgatói Szolgáltató és Információs Központ Kht.

6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

alattanyai@jgytf.u-szeged.hu

*A megjelenő hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség felelősséget nem vállal!*

A szerkesztőség címe:

6725 Szeged, Boldogasszony sugárút 6.

szerkesztoseg@tu-magazin.hu

Telefon/fax: (62) 544-759

Nyomda:

E-Press Nyomda Kft. (62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az irodalmi rovatot a Fiatal Szegedi Írók Köre támogatja.

Alapítva 1990-ben.

Eng. szám: B/ISK/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Elcsépelten hangzik: nap mint nap könyöklünk a saját boldogulásunkért. Egyesek szabad akaratukból, meggyőződésből vagy éppen megszokásból, mások rákényszerülnek, de mindannyian csak a saját érdekünket nézve nyomulunk előre, s boldogság tölti el elménket, ha sikerrel járunk mások letaposásában. Hiszen így lubickolhatunk saját fontoságunk biztos tudatában, fölényesen lenézhetünk másokat: „Nekem sikerült, ami neked nem! Legyőztelek!” Lélektelenségbe, meg nem értésbe, az empátia hiányába ütközünk, ahová csak nézünk. Hajszoljuk a pénzt, a lakást, a kocsi... Azt mondjuk, azért dolgozunk, hogy több legyen a pénz, hogy jusson mindenre és közben nem marad sem időnk, sem energiánk a fontos dolgokra.

Mi jut ezekből a talmi értékekből, gyakran pusztán tárgyiból másnak, mi jut mindebből az utókornak, a gyerekeinknek? Mit adunk tovább? Címet, rangot, egyéb titlust aligha, mióta nem királyságban élünk... A pénz örökölheto, de nem sokra megyünk vele, ha őszinte szóra, szeretetre vágyunk, s az együtt töltött időt sem pótolhatja semmi.

Mennyivel emberibb lenne néha megállni, nem gondolkodni azon, hogy kinek tehetünk keresztbe, kin taphatunk át! Mennyivel többet jelentene megfogni azoknak a kezét, akiket szeretünk, időt áldozni a családunkra, őszintén megkérdezni a barátainkat, hogy hogy vannak, mi bántja őket, hogyan tudunk segíteni... Mennyivel gazdagabbak lehetnénk ezekkel a gesztusokkal! Mennyivel értékesebb lenne a velük eltöltött idő, mint a hajtás, az állandó megfelelés kényszere... Mennyivel jobb lenne nap mint nap ajándékozni valamit, amitől az is többet ér, aki adja – tudást, szeretetet, megbecsülést, figyelmet... Mennyivel boldogabb lenne a világ!

Idealistán hangzik? Meglehet. Én mindenesetre megpróbálom.

„Istenem, ha kaphatnék egy darabka életet... Nem telhetne el egyetlen nap sem anélkül, hogy elmondanám az embereknek, akiket szeretek, mennyire szeretem őket.”

Gabriel García Márquez

Vörös Eszter

Kivonat a Hallgatói Önkormányzat ügyrendjéből

AZ ÚJ FELSŐOKTATÁSI TÖRVÉNY ÉRTELMEBEN A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM JUHÁSZ GYULA PEDAGÓGUSKÉPZŐ KAR HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA MEGALKOTTA ÜGYRENDJÉT, AMIT A KAR KARI TANÁCSA ÉS AZ EGYETEMI HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT ELFOGADOTT. A VÁLTOZÁS NAGYMÉRTÉKBEN ÉRINTI A KARI HÖK LÉTSZÁMÁT, ILLETVE A KARI HÖK KÉPVISELŐK VÁLASZTÁSÁT.

Részlet a SZTE EHÖK Alapszabályából:

I. rész: Általános rendelkezések

3.§ A Hallgatói Önkormányzat három szinten szerveződik:

(1) A Hallgatói Önkormányzat egyetemi szintű szerve az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat,

(2) kari szintű szervei a kari Hallgatói Önkormányzatok (a kari Hallgatói Önkormányzatok felsorolását az (SZTE EHÖK Alapszabály) 1. számú melléklet tartalmazza);

(3) a doktori képzési részt vevők képviselői szerve a Doktorandusz Hallgatók Önkormányzata (az SZTE Doktori Iskoláinak felsorolását a (SZTE EHÖK Alapszabály) 3. számú melléklet tartalmazza)

4.§ A Hallgatói Önkormányzatban tisztséget csak a Szegedi Tudományegyetem beiratkozott aktív hallgatói jogviszonnyal rendelkező hallgatója vállalhat.

V. Rész: A kari hallgatói önkormányzati képviselők választása

176.§ A kari HÖK választást jelen Alapszabálynak megfelelően a Szegedi Tudományegyetem EHÖK elnöke írja ki.

177.§ Rendkívüli választást kell kiírni, ha a kari Hallgatói Önkormányzat Testületének létszáma bármely okból több mint felével csökken.

II. fejezet: A választási szervek

178.§ A választási szervek elsődleges feladata a választási eredmény megállapítása, a választások tisztaságának, szabályszerűségének biztosítása, pártatlanságának érvényesítése és szükség esetén a választás szabályszerű rendjének helyreállítása.

179.§ Választási szervek:

(1) az SZTE EHÖK Elnök,
(2) az SZTE EHÖK Felügyelő Bizottság,

(3) Választási Bizottság.

II. fejezet: A Kari Hallgatói Önkormányzati választás

191.§ A választást az SZTE EHÖK elnöke írja ki.

192.§ A választást lehetőleg úgy kell kiírni, hogy az a Kari Hallgatói Önkormányzat alakulást kimondó határozat meghozatalától számított 1 éves időtartamon belül megkezdődhessen.

193.§ A választás kétfordulós. Az első a jelölési, a második a választási forduló.

194.§

(1) Szavazni kizárólag személyesen lehet.

(2) A választáson az szavazhat, aki a választásra jogosultak névjegyzékében szerepel, illetve akit a Választási Bizottság a névjegyzékbe felvesz.

(3) A Választási Bizottság megállapítja a szavazni kívánó személyazonosságát és azt, hogy szerepel-e a névjegyzékben. A Választási Bizottság felveszi a névjegyzékbe azt, aki a választásra való jogosultságát megfelelően igazolni tudja.

(4) A Választási Bizottság az urnák állapotát minden szavazási napon az első választásra jogosult – aki nem lehet a Választási Bizottság tagja – jelenlétében a szavazás megkezdése előtt megvizsgálja. A vizsgálatról sértetlenségi jegyzőkönyv készül.

195.§ A szavazás az első fordulóban (jelölés) úgy történik, hogy a választásra jogosult a hivatalos szavazólapon megjelölt helyre olvashatóan felírja az általa választott legfeljebb annyi személy nevét, amennyi a Kari Tanácsba hallgatói tanácsagnak választható, s ezt a szavazólapot a szavazóurnába helyezi.

196.§ Érvénytelen az a szavazat, amelyet nem hivatalos szavazólapon adtak le, amelyet nem a szavazóurnába dobtak, amelyből nem olvasható ki egyértelműen, hogy kire kívánták leadni, valamint ha a megengedettnél több személyt jelöltek meg, illetve egyet sem.

197.§ A szavazás mindkét fordulóban három egymást követő munkana-

pon át tart azzal, hogy a második forduló (szavazás) addig meghosszabbítható, ameddig a szavazatok száma az érvényességi küszöböt átéli, de legfeljebb 10 munkanappal.

198.§ A Felügyelő Bizottság a Választási Bizottsággal együtt gondoskodik arról, hogy a szavazólap minden választási napon 09.00 órától 16.00 óráig átvehető és az urna a szavazó számára hozzáférhető legyen.

199.§ A Felügyelő Bizottság gondoskodik arról, hogy a szavazás megkezdése előtt 3 nappal a Kari Hallgatói Önkormányzat hivatalos hirdetőjén tájékoztatót helyezzenek el, amely tartalmazza a szavazás helyét, idejét és módját.

200.§ A szavazólap átvételéről nyilvántartást kell vezetni.

201.§

(1) A második fordulóban (szavazás) csak az indulhat, aki a jelölést elfogadja. Az elfogadás helyét és idejét a Felügyelő Bizottság határozza meg.

(2) A második fordulóban a megválasztható képviselők számánál kétszer több fő indulhat, a jelölésen kapott szavazatok számának csökkenő sorrendje alapján. Ha az induláshoz még szükséges legalacsonyabb számú szavazatot többen is megkapták, valamennyiük jogosult a második fordulóban való részvétellel. A sorrend kialakításánál csak azon személyeket kell figyelembe venni, akik a jelölést elfogadták.

(3) A második fordulóban indulni jogosult személyek neveit és szakjának megjelölését a Kari Hallgatói Önkormányzat hivatalos hirdetőjén ki kell függeszteni, feltüntetve a jelölésen kapott szavazatok számát is.

202.§ A második fordulóban (szavazás) a szavazólapon az összes induló neve szerepel ABC-sorrendben, amelyek közül a szavazó legfeljebb annyi nevet jelölhet meg, amennyi a Kari HÖK Testületébe választható, a többi pedig érintetlenül hagyja.

203.§ A második forduló (szavazás) alapján – a megválasztható tagok számára függvényében, amelyet a Kari HÖK-ök saját Ügyrendje tartalmaz – azokat kell tagként megválasztottnak tekinteni, akik a legtöbb érvényes szavazatot kapták.

204.§

(1) Szavazategyenlőség esetén az első fordulóban elért szavazatok száma dönt.

(2) Amennyiben az első fordulóban elért szavazatok is azonos számúak, az azonos szavazatot elért személyek között sorsolással kell dönteni.

205.§ A szavazás végeredményét a szavazást követően ki kell hirdetni és a Kari Hallgatói Önkormányzat hivatalos hirdetőjén ki kell függeszteni.

206.§ A Felügyelő Bizottság köteles minden fordulóról jegyzőkönyvet készíteni, s azt legkésőbb három munkanapon belül megküldeni a Kar Vezetőjének és a Szegedi Tudományegyetem EHÖK Elnökének. A szavazás végeredményéről szóló tájékoztatót a fentiekben túl pedig a Szegedi Tudományegyetem Rektorának, a Szegedi Tudományegyetem Főtitkárá-

nak, a Szegedi Tudományegyetem Hallgatói és Közkapcsolati Ügyek Rektorhelyettesének, valamint a Szegedi Tudományegyetem EHÖK iroda iktatásának.

Részlet az SZTE JGYPK HÖK Ügyrendjéből

III) AZ SZTE JGYPK HÖK felépítése

- 1) SZTE JGYPK HÖK Képviselőtestület felépítése, amely létszáma 11 fő:
 - a. SZTE JGYPK HÖK elnök
 - b. SZTE JGYPK HÖK általános al-elnök
 - c. SZTE JGYPK HÖK gazdasági al-elnök
 - d. SZTE JGYPK HÖK tisztségviselők és képviselők:
 - tanulmányi referens
 - kulturális referens
 - sportreferens
 - SZTE JGYPK HÖK Kari Tanács hallgatói tagok
- 2) SZTE JGYPK Hallgatói Küldöttgyűlés
- 3) SZTE JGYPK főiskolai bizottságok hallgatói képviselők
- 4) SZTE JGYPK HÖK irodavezető
- 5) SZTE JGYPK HÖK adminisztrátor

A kari HÖK választásokra előreláthatóan 2007 májusában kerül sor. Figyeljétek a plakátokat. Az ügyrend teljes

2006/2007-ES TANÉV II. félév

- **Április 20.:** Szakdolgozatok beadási határideje
- **Május 19.:** Ballagás
- **Május 21.:** „Kiváló tanárjelölt, kiváló tanítójelölt” pályázatok beadási határideje
- **Május 21.-JÚNIUS 8.:** Vizsgaidőszak (utolsó évek)
- **Május 21.-JÚNIUS 29.:** Vizsgaidőszak
- **Június 4.-július 13.:** Alkalmassági és gyakorlati felvételi vizsga, szakmai beszélgetés
- **Június 18.-29.:** Záróvizsgák
- **Június 29.:** Köztársasági Ösztöndíj pályázatok beadási határideje
- **Július 7.-8.:** Diplomaátadó ünnepség
- **Augusztus 27-31.:** Engedélyes vizsgaidőszak

formában megtalálható a kari hallgatói önkormányzaton és a kari hallgatói önkormányzat honlapján (www.jugyu.hu).

Nagy Zoltán Péter
elnök
SZTE JGYPK HÖK

Az SZTE TVSZ kari kiegészítése

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar kari tanácsa 2007. március 22-én a kari Hallgatói Önkormányzat javaslata értelmében a következő kari határozatot hozta az egyetemi tanulmányi és vizsgaszabályzatának kiegészítéseként:

Részvétel foglalkozásokon

1. Azokat a tanulmányi foglalkozásokat, amelyeken a hallgató részvétele kötelező, a tanterv határozza meg. Az előadások látogatása nem kötelező, de ajánlott. A szakpárok eltérő ütemű teljesítése a kreditrendszerű oktatásszervezés egyik lehetősége. Ez nem jelenthet hivatkozási alapot a követelmények teljesítésének elengedésére. A hallgatóknak – ha eltér a javasolt előrehaladási sémától – egyéni felelőssége a szakos és általános követelmények előírásainak teljesítése. Ez eseten-

ként a tanulmányi idő meghosszabbodását eredményezheti, de felmentést a képzési követelmények alól az érvényes jogszabályok nem tesznek lehetővé.

2. A tanítási gyakorlat kettes, hármas egységéről igazoltan legfeljebb kétszer hiányozhat a jelölt. Tanítási gyakorlatra (saját tanítása) – ha betegség vagy más komoly ok akadályozza meg a gyakorlat elvégzésében, és ezt igazolja – az iskola legfeljebb egy pótlási alkalmat jelöl ki számára.

3. Ha a hallgató hiányzása bármely kötelezően látogatandó tárgyból meghaladja a heti óraszám háromszorosát, az – a különleges méltánylást érdemlő esetek kivételével – a tárgy kreditértékének elvesztésével jár.

4. Különleges méltánylást igénylő esetben az érintett tanszékek véleményének figyelembevételével a TB dönt.

5. Óráról való szervezett távolmaradás engedélyezése a kar vezetőjének feladata. Döntéséről tájékoztatja a TO vezetőjét, aki értesíti az érintett tanszékeket, iskolákat.

6. A megengedett mértékű hiányszakkal kapcsolatos pótlási lehetőségekről a tanszékek rendelkeznek.

7. Nem tekinthető hiányszáknak, ha a hallgató azért nem jelent meg az órán, mert órarendben nem rögzített kötelező kari foglalkozásokon (tanítási vagy szakmai gyakorlaton, tanulmányi kiránduláson, a kar által engedélyezett sport- és tanulmányi versenyeken, kari bizottsági vagy tanácsüléseken) vett részt. Ezekről a szervező tanár a TO-t, az pedig az érintett tanszékeket értesíti.

Alattányi István
tanulmányi referens
SZTE JGYPK HÖK

WWW.JGYPK.U-SZEGED.HU

SZTE JGYPK HÖK Hallgatói Juttatások felosztása 2007

	JGYPK (Ft/fő)
Tanulmányi ösztöndíj (tanulmányi ösztöndíj, kiemelt ösztöndíj, beiratkozási segély, nyelvvizsga-ösztöndíj)	7350
Rendszeres szociális ösztöndíj	1146
Helyi utazási támogatás (Bérlettámogatás)	1800
Rendkívüli szociális ösztöndíj	90
Terepgyakorlati ösztöndíj	300
Közéleti ösztöndíj	234
Nyelvvizsga-ösztöndíj	70
Tudományos és művészeti ösztöndíj	50
Diákcélú támogatás	500
EHÖK támogatás	78
Felügyelő Bizottság	6
Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat	4
Külügyi Bizottság	4
Jogi Bizottság	3
Rendezvényszervező Bizottság	15
Összesen (hallgatói normatíva)	11650
Lakhatási támogatás (főösszeg)	3293
Lakhatási támogatás (tényleges)	3239
Rendszeres szociális ösztöndíj (laktám)	54
Rendszeres szociális ösztöndíjra fordítva	54
Jegyzettámogatás	932
Kulturális tevékenység támogatása	116,5
Sporttevékenység támogatása	116,5

Támogatóink:

WiFi

A TÁK-ban április 16-tól wifi (rádiós) internetszolgáltatást tesz elérhetővé a HÖK. Bárki igénybe veheti, aki a főiskola hallgatója, oktatója és az Info Portálon (<http://susu.cs.jgytf.u-szeged.hu/~iportal/>) regisztrált. Bővebb információkat a HÖK Irodán és az Info Portálon keressetek!

VIII. Borsodi Egyetemi Kupa

HELYSZÍN: SZTE Sportközpont, Hattyas sor 10.

IDŐPONT: 2007. április 26.

AZ ORSZÁGOS DÖNTŐ HELYSZÍNE:

Debrecen, 2007. május 12.

FŐDÍJ:

részvétel nézőként egy Bundesliga mérkőzésen

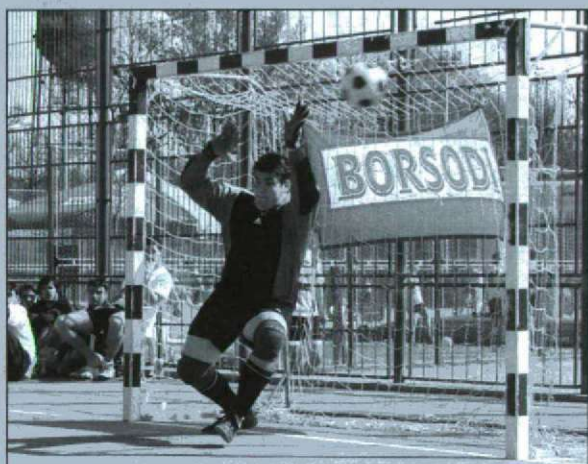
MÁSODIK DÍJ:

kalandos napok a Hegyalja Fesztiválon

HARMADIK DÍJ:

sátorozás az EFOTT-on

JELENTKEZÉS: Lázár Attila, SZTE JGYPK sport-referens (30/405-72-36, lazar@jgytf.u-szeged.hu)

**EGYETEMI AIRSOFT
TAKTIKAI CSAPATBAJNOKSÁG**

Információs vonal: 06 30 405-7936

Az év legnagyobb CSATÁJA ...először a szegedi Egyetemen
AIRSOFT Taktikai Bajnokság 4 fős csapatoknak

2007. ÁPRILIS 19. (csütörtök)
SZTE SPORTKÖZPONT Asztalitenisz terem (Hattyas sor. 10.)

Nevezési határidő: 2007. április 17.
Nevezés (online) és részletes információk: www.jugyu.hu

Jugyus programok: Paint Ball (6ft/db | szerár); Ijászat; Trambulin;
Művészeti Graffiti Show (Rajz-művészettörténeti tanszék hallgatói)

Szegedi Airsoft Szabadidő és Sport Egyesület, SZTE Sportközpont

AZ SZTE JUHÁSZ GYULA PEDAGÓGUSKÉPZŐ
FŐISKOLAI KAR HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA
PÁLYÁZATOT ÍR KI A

**TŰ Főiskolai Magazin
főszerkesztőjének**

személyére.

■ A pályázatnak tartalmaznia kell:

- a hallgatói jogviszony igazolását,
- a pályázó eddigi közéleti tevékenységének bemutatását,
- a lapszerkesztés felvállalt alapelveit,
- éves és havi részletes költségtervet, (tördelés és nyomdaköltség),
- a lap arculatára vonatkozó elképzelést (formátuma, tördelése),
- a megjelenés (példányszám, megjelenés dátumai) és a terjesztés (hallgatókhoz való eljutás) tervét.

A pályázatok beadási határideje:

2007. április 13. (péntek) 12 óra

A pályázatok elkészítéséhez a HÖK minden szakmai segítséget megad, a szükséges dokumentumokat a pályázók rendelkezésére bocsátja.

A pályázatot csak személyesen lehet leadni
a Hallgatói Önkormányzat irodájában!!!
6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

Bulinaptár 2006/07. II. félév

Centrál Kávézó
és Retro Club

2007.05.09.

Retro Last Minute Party &
TestCoolTúra Trapp- Napi Buli

**SZOTE
Klub**

2007.04.24.

JuGyus Cumi&Nyaklánc Party

Juhász Gyula Napok 2007
2007. április 17-19.
Legyél Te a Csillagszemű Juhász!

A hallgatók a TÁK Klubtagsági Kártya felmutatásával
a rendezvényeket ingyenesen vagy kedvezményesen látogathatják!

FEMIN FIT FITNESS STÚDIÓ

KIZÁROLAG NŐK RÉSZÉRE!

Konditerem: Cardio- és Technogym erőgépek,
egyenre szabott edzésterv és táplálkozási tanácsok
Torna: Alakformáló aerobic, Intenzív zsírégető,
Altáj-tréning, Has-fenék mix, Pilates, Preventív
gerinctréning
Masszázs: svájci típusú kozmetikai masszázások
és -cellulitmasszázs, gerincmasszázs, Reflexológia,
Tradicionalis Kínai masszáz, Méregtelenítő-
és fogyasztsági technikák

Szeged, Jósika u. 34. (Kálvária sgt.- Jósika u. sarok)
Tel: 69/ 313-640
Nyitva: H-P: 7-21 h-ig, szombat: 8-14-ig

WWW.JGYPK.U-SZEGED.HU

Bemutatkozik a HÖK

MÁJUSBAN VÁLASZTANUNK KELL

EGY HALLGATÓK KÖRÉBEN VÉGZETT KÖZVÉLEMÉNY-KUTATÁS RÁMUTATOTT ARRRA, HOGY A HÖK-ÖSÖK EGY RÉSZÉT POZITÍVAN, MÍG MÁSOKAT NEGATÍVAN ÍTELNEK MEG AZÉRT, MERT TAGJA A HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATNAK. MIYLEN IS HÖK-ÖSNEK LENNI? MIT JELENT ÉS MIT VON MAGA UTÁN EZ A TISZTSÉG? A HALLGATÓK TÖBBSÉGE MINDEBBŐL MIT LÁT VAGY MIT AKAR LÁTNI? MI, AKIK HÖK-ÖSÖK VAGYUNK, MIT MUTATUNK? EGYÁLTALÁN TISZTÁBAN VAGYUNK AZZAL, HOGY MIT JELENT A HÖK? MI A TEVÉKENYSÉGI KÖRE? ILYEN ÉS EHHEZ HASONLÓ KÉRDÉSEK FOGALMAZÓDNAK MEG BENNEM, MIKÖZBEN AZON GONDOLKODOM, HOGYAN IS KEZDJEK HOZZÁ EHHEZ A BEMUTATKOZÓ ÉS INFORMÁLÓ RÖPKE KIS SZÖSSZENETHEZ.

Egy biztos: általában csak akkor tulajdonítunk nagy jelentőséget a HÖK-nek és a HÖK-ösöknek, ha baj van. Azaz, ha háromszor vettünk fel egy tárgyat és nem sikerült teljesíteni, ha fél lábbal kint lógunk a suliból vagy ha nevelésesen kevés ösztöndíjat kaptunk, vagy épp nem értjük, hogy miképp működik az új lakhatási és szociális támogatási rendszer, vagy ha nem tudjuk, hogy egy tárgyat fel kell-e venni, hogy is állunk a kreditekkel? És egyáltalán mire jó ez a rengeteg nehezítés? Hiszen mi ezt annak látjuk, érezzük.

Ha belegondolunk, akkor beláthatjuk, hogy a nagybetűs életben is így mennek a dolgok. Az emberek állnak a hivatalokban és általában felháborodva kezdenek „megzakkanni” azon, hogy miért nem foglalkozik velük senki, az ő problémájuk miért kevésbé fontos, mint másoké, és egyébként is miért kell mindent túlbonyolítani. Mindenki csak hátráltatja őket, mintha nem lenne e nélkül is millió problémájuk, elintéznivalójuk, vagy egyáltalán lássuk be, mindenkinek van ötlete, mivel töltene el szívesebben néhány órát az életéből a hivatalokban való sorban állás és pepecs munka helyett.

Ez sajnos a rendszer hátulütője. Ahhoz, hogy a feljebb „dolgozók” úgy érezzék, hogy hatékonyan működnek a dolgok, arra van szükség, hogy mi órákat töltünk a hivatalokban, felesleges köröket fussunk a rendszer tökéletlensége miatt.

Hát igen, az emberi természet kiismerhetetlen, és mégsem. Mindegy, hogy egy ország vezetéséről, egy multi irányításáról vagy épp a HÖK működéséről van szó, a lényeg ugyanaz. Mindegy, hogy hány nulla van a sorszám végén, a szituációk, a konfliktusok és a problémák ugyanolyanok. Per-

sze ez talán túlzásnak tűnik, de ez a legújabb „reality show”, ahol karrier, élet, sorsok és komoly pénzek felett döntenek olyanok, akik esetében nem biztos, hogy valós képpel rendelkeznek a döntés meghozatalához.

Térjünk azonban vissza a mi kis világunkhoz, a HÖK-höz! Hiszen fontos lépés előtt állunk mi, de főképp TI, hiszen májusban HÖK-választás lesz, amikor is rajtatok múlik, hogy lesz-e HÖK és hogy ki kerül be a HÖK-be. Hogy egyértelművé tegyem, a következő dolgok múlnak azon, hogy elegendő számú ember megy el és teszi le a voksát valaki mellett májusban: lesz-e lakhatási támogatás, lesz-e szociális támogatás, kaptok-e ösztöndíjat, bérletet, jegyzettámogatást, vagy épp lesz-e Juhász Gyula Napok, TÁK-programok, vagy Fürdőparty. Ez csak egy szelet abból, amit a HÖK nyújt Nektek, és amivel igyekszik könnyíteni a terheiteket és élvezhetőbbé tenni a hétköznapiakat.

Sok olyan dolog van, amit természetesnek tartunk és felháborodunk, ha elveszik tőlünk, pont úgy, mint a kisgyerekek, akitől elvették a játékát. Azért nem szabad elfelejteni, hogy ezek a dolgok nem lennének, ha a HÖK-ösök sok-sok éve nem dolgoznának azon, hogy Nektek, hallgatónak könnyebb legyen a hallgatói jogviszonnnyal járó terhek (főképp anyagi, de gondolhatunk szellemi és lelki terhekre is) viselése.

És, hogy jelenleg ki az a maroknyi ember, aki mindezekért heti 76 órát dolgozik? (És ez csak a kötelezően előírt, a többi már megszállottságból, lelkesedésből és tenni akarásból történik.) Íme.

■ NAGY ZOLTÁN PÉTER,

*a jelenlegi HÖK-elnökünk,
NZZ avagy Zolya*

2007-et írunk, immár ötödik éve vagyok a Kar Hallgatói Önkormányzatának élén. Rengeteg tudást kaptam, szabályzatokban való jártasságot, sok (akár éjszakában nyúló) munkát kapcsolatot, ismeretséget, bizalmat a kollégák részéről, önbizalmat, kihívást és hatalmat, erőt. Mosolyáradatot egy diplomaátadó után, amely felért egy nagy „Köszö”-vel... És hogy mit adtam? Sok mindent, nem lenne elég helyem ide felsorolni: kari zászlót, kari emlékérmé ötletét, kari kitűző ötletét, weblapot, TÁK-kártyát és hírlevélötletet, rengeteg segítséget, lehe-

tőséget öntevékeny szerveződéseknek, csoportoknak, zenekaroknak, és ezt valójában az tudja és értékeli, akinek segítségére volt szüksége, bejött hozzám, hozták a HÖK-re és mi erejük teljéből mindent megtettünk az ügye érdekében. Ők azok, akikért jómagam is dolgozom, akik számítanak rám, és akik mernek segítséget kérni, még időben. Hiszen sokaknak sajnos már nem tudunk segíteni, csak tanácsot adni, ötletet, hogy hogyan kellett volna és merre tudnak tovább próbálkozni.

A HÖK azért van, hogy mindent megtegyen a hallgatókért, azaz Értetek, de ha valaki ezt nem használja, nem tartja folyamatosan a kapcsolatot velünk,

akkor biztos, hogy lemarad valami fontosról, infóról vagy buliról, új határidőkről, új laktám és szocitán rendszer születéséről...

A JuGyu-n mindig nagyon jól működő, egységes HÖK volt. Csak olyan ember került be, aki igenis a hallgatókért akart tenni. (Hiszen van egy mondas a „Hallgatókért vagyunk, és nem ök vannak értünk.”) A kar szakjainak pa-

lettája igen sokszínű, így a megfelelő helyre megfelelő ember került. Pl.: kulturális referens: művelődésszervező szakos hallgató, sport referens: testnevelés szakos hallgató. Az biztos, hogy a mostani HÖK-ben vannak „öreg motorosok”, és vannak ifjú titánok. Májusban az új választási rendszerben a jelenlegi HÖK területnek egységesen, csapatmunkában helyt kell állnia. Én meg fo-

gok tenni értük mindent, hogy a sikeres választás után megadjak minden segítséget a jövő HÖK-elnökének és testületének. A jövő zenéjének pedig másik aspektusa az anyagi forrás. Jelenleg a HÖK forrásaihoz igen sok saját, egyéb bevételt kell produkálni. Ezen dolgozunk jelen pillanatban, hogy mindent, amit eddig biztosítottunk Nektek, továbbra is meg tudjuk tenni.

■ AMENT BALÁZS,

a „Szöke”, HÖK-alelnök

Egy év évfolyamküldöttként, valamint egy év tanulmányi tanácsadóként végzett munka után 2004-ben kerültem a hallgatói önkormányzat vezetőtestületébe póttanáctagként. Addig nem sok fogalmam volt arról, mi is az a főiskolai tanács, azóta tudom, hogy karunk legfőbb döntéshozó szerve, ahol a hallgatóknak egyharmados szavazati aránya van, amit a HÖK elnöke, valamint a tanácsstagok és póttanáctagok juttatnak érvényre. Ez a munka kevésbé látványos, mégis mindenféleképpen nagyon fontos, nekem, valamint a hallgatói érdekeknek is. Egy év póttanáctagi pozíció után két éve tanácsstag vagyok, valamint nem olyan rég óta a HÖK alelnöke.

Annak idején azért lettem évfolyamküldött, mert úgy gondoltam, ezzel tudok segíteni hallgatótársaimnak, csoporttársaimnak. Ez legtöbbször sikerült. Ez a pozíció az alapja a hallgatói önkormányzatiságnak, karunkon ebből a pozícióból épült fel a HÖK struktúrája ez a pozíció képezte az alapját. Nagyon sok energiát és örömet kaptam azokról az emberektől, akiknek a gondjain segítettem, segítettem. Amikor bejön valaki egy számára kilátástalannak tűnő problémával és következő héten mosolyogva, megkönnyebbülve jön be egy délelőtt, hogy sikerült és „köszönöm”, azt mondom: ez az, amiért szeretem csinálni.

A jövőben mindenféleképpen folytatni szeretném a HÖK-ben végzett munkámat, azért, hogy a hallgatók érdekeit képviselve, a jugyus érzést (sze-

rintem jugyusnak lenni egy olyan érzés, amit kevés másik egyetemen kaphat meg az ember; én szeretek jugyus lenni) megélve tovább dolgozhassunk, dolgozhassak értetek.

■ ALATTYÁNYI ISTVÁN,

azaz Picur, tanulmányi tanácsadó

A kari Hallgatói Önkormányzat tisztségviselői közé 2002 májusában kerültem be, azóta tanulmányi referensként tevékenykedem. A megválasztásom előtt a történelem szakom évfolyamküldötte voltam, illetve részt vettem és jelenleg is részt veszek a kari Tanulmányi Bizottság, a Kredit-, és Oktatási Bizottság munkájában hallgatói képviselőként, valamint a főiskolai rendezvényeken szervezőként segítem a kari kulturális események előkészítését és lebonyolítását.

2003-ban a Hallgatói Önkormányzat a kreditrendszer és a folyamatosan változó felsőoktatás új kérdéseire és kihívásaira válaszolva létrehozta a kari Tanulmányi Tanácsadó Szolgálatot, a kari hallgatói Kredit-, és Oktatási Bizottságot és Tanulmányi Bizottságot hallgatók részvételével, hogy még hatékonyabban tudja segíteni a hallgatókat eligazodni tanulmányi útvesztőjében. A TTSZ tagjai a koordinálásom alatt a rendszeres fogadóórák tartásával a Hallgatói Önkormányzat irodájában próbálnak hasz-

nos információkat nyújtani tanulmányi kérdésekben, valamint az egyéni, specifikus tanulmányi problémák megoldásában.

Állandó „sajtóorgánunk” a Kredit Kalauz: ez a kis füzetecske tartalmazza az egyetemen alkalmazandó tanulmányi és vizsgaszabályzatot, és ennek a főiskolai kiegészítéseit. A szerkesztői feladatokat 2002-óta látom el.

A hallgatók jobb informálása végett a Kalauz mellett a Hallgatói Önkormányzat jóvoltából negyedévente megjelenítjük a TTSZ Hírlevelet (aktuális tanulmányi hírekkel és felmérésekkel), illetve új honlapunkon (www.jgypk.t-szeged.hu/~ttsz) is közzétesszük az aktuális kari és egyetemi híreket.

Az utóbbi idők legnagyobb kihívása karunk számára az „új felsőoktatáshoz” történő alkalmazkodás volt, ez az SZTE-n belül a legnagyobb mértékben minket érintett. Ez egy új rendszer. Be kell vallanom, hogy még mi is csak tanuljuk (a tanárokkal együtt). A legnagyobb feladatunk a jövőre nézve az, hogy segítsük a hallgatókat. A régi és az új képzésben

egyaránt rész vevőket, hogy minden átmenet zökkenőmentes és észrevehetetlen legyen és, hogy ne sérüljenek a hallgatók jogai. Homor tanár úr szavaival élve: „Merjetez kérdezni, abból semmi probléma nem adódhat!”

folytatás a következő oldalon

■ LÁZÁR ATTILA,
Laza, a sportreferens

1996 óta foglalkozom sportszervezéssel, rendezvényszervezéssel és sportoktatással, így a munkám az életstílusommá vált. Kívánhat ennél többet az ember? Úgy gondolom, igen, sőt akarjon is!

Az önkormányzati életbe egyik pillanatról a másikra csöppentem bele, 2003 óta kari, 2005 óta EHÖK sportreferens vagyok, emellett pedig a kari Ifjúsági Bizottság tereit, programjait valósítom meg. Itt kezdtük el fejleszteni Bracsok Norbival a hallgatói Információs Portált és a weblapokat. Egyetemi szinten a Sport és Rekreációs Bizottság, a Sportkuratórium, valamint az USC elnökségi tagjaként is tevékenykedem. 2006-ban életre hívtam a Sport- és Egészségfejlesztő Szervező csoportot. Ez

olykor nekem is sok időmet és erőmet örlí fel, de Démuth Ágnes tanárnő szavaival élve: egy magas arousal-szinttel rendelkező szenzoros élménykereső személyiség ezen ne is csodálkozzon...

Az első állomás a hallgatók életében a gólyatábor, ahol csapatépítő játékokban vehetnek részt. Ennek célja, hogy közöttük baráti kapcsolat alakuljon ki, és a közös élmény meghatározó legyen a későbbiekben is.

Aerobic- és kondibérletek állnak a hallgatók rendelkezésére, illetve szerveztünk táncoktatást, jégdiscot, fürdőpartyt, TestCOOLTúra bulikat. Fontos terület a testneveléssel, sporttal kapcsolatos problémák intézése.

Különböző gyakorlati és munkalehetőséget biztosítunk a hallgatóknak például a következő rendezvényeken: egészségnap,

VSI-vel közös családi nap, Labdarúgó Kupa stb. A közeljövőben is szeretnénk minél több hallgatói ötletet megvalósítani.

Köszönet mindenkinek, aki aktívan részt vesz a programok szervezésében, különösen Lóczi Attilának, Krisznek, Barka Nikinek, Csont Andrásnak és Rác Beának, és nem utolsósorban a sport- és egészségfejlesztő szervezőknek, tanszéknek.

A jövőben az új sportreferenst fogom segíteni.

■ MÁRA KRISZTIÁN,
Krisz, a kulturális referensünk

2005 decemberétől töltöm be a kulturális referens posztot a JuGyu HÖK-ben. Sok-sok programot, újító ötletet sikerült megvalósítani az elmúlt másfél esztendőben. Ehhez kellett Nagy Zoltán Péter HÖK-elnökünk segítségével és nyitottsága is. Köszönöm!

Ezek közül néhány: Gólyatábor 2006, Gólyabál 2006, Juhász Gyula Napok megújítása (forráskiállítás, az eddigi juhászok élethű másainak kiállítása az udvaron, kreatív feladatok), Prága-Krakkó hagyományteremtő kulturális kirándulás, jégdiszkó lézershow-val, Anna-fürdőparty sorozat, a www.jugyu.hu és a www.tak.hu oldal létrehozása, író-olvasó találkozók a TÁK-ban, humoristák, görög és amerikai country táncház, unplugged koncertek (Wye, Sun City, Riverside, Peter 'n' Pan),

„Rettegj malac, megtömlök...”-Party, a KultúrZuggal való konstruktív együttműködés, közös programok, nőnap meglepetés a JATE-ban.

További tervek: Cumi & Nyaklanc Party, Juhász Gyula Napok színesítése (gravitációra tojó verseny, a juhászok részt vesznek az Egyetemi Airsoft Taktikai és az Egyetemi Csocsóbajnokságon is), United unplugged a körudvarban május 2-án, München-Bécs-Velence hagyományteremtő kulturális utak. Ezekon a rendezvényeken sok-sok jó képességű, tehetséges szervezővel, jugyus hallgatótársammal dolgozhattam együtt, köszönöm az áldozatos munkát, és azt, hogy a cél érdekében szinte minden feladatot hiba nélkül megoldottunk, hittetek bennem és egyfelé húztuk azt a bizonyos „szekeret”.

Külön köszönet Rác Beának, aki minden adminisztrációs feladatban ott

volt mellettem, Lázár Atisnak, aki minden ötletemre nyílt volt, és tudtunk együtt dolgozni, a szuper plakátoscsapatnak, Picurnak a bölcsnek, Norbinak, a webmesternek és Norbinak, a technikusnak is. Egy igen jó csapat alakult ki az elmúlt másfél évben, bízom benne, hogy a mostani elsőévek közül is lesz egy újabb „adag”, akikkel sikeresen tudunk dolgozni a jugyus hallgatói életért. Kerestek bátran, feladat mindig akad!

■ MAZULA ZOLTÁN,
Mazi, tanácsstag

1999 óta dolgozom a HÖK-ön, 2000-tól 2003-ig láttam el sportreferens feladatokat. Ilyen minőségben kari sportrendezvényeket (többek között a Gólyatábor és a Juhász Gyula Napok sportprogramját, egyetemi focikupákat, például a Mikulás Kupát, lánbtenisz-bajnokságot, ping-pong bajnokságot) is szerveztem. A MEFS (Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség) elnökségi tagjaként is azért dolgozom, hogy a hallgatói sportélet még színesebb, változatosabb legyen.

Jómagam már azon HÖK-ösök közé tartozom, akik sok mindent láttak és tapasztaltak, nagyon sokat tanulva mindebből. A hallgatóktól kaptam barátságokat, ismeretséget. Átsegítettek egy nehéz időszakom. A hallgatói problémák kezelésékor kiélhettem empatikus képességeimet. Szeretek emberek között lenni, segíteni nekik, és ehhez a HÖK sok lehetőséget adott és ad ma is.. Az évek folyamán az általam szervezett rendezvényeken sok élményt szereztem nekem. Mindig is próbáltam segíteni, barátként szólni a diákokhoz, azaz hozzátok, és ezt ezután is szeretném csinálni.

■ RÁCZ BEA,

„mindenki Beája”, tanácsstag

Miután elsőként néhány program szervezésében részt vettem és másodévesként bekerültem a Hökkentő egyetemi laphoz újságíróként, új lehetőségek nyíltak előttem. Megválasztottak a Hallgatói Önkormányzat egyik tanácsstagjának, ahol a legfőbb feladatomban a Kari Tanácsokon a hallgatói érdekek képviselése volt, és még most is az, hiszen a posztomban azóta nem változott. Nagyon testhezállónak a feladat, hiszen mindig is szerettem embereknek segíteni, közösen gondolkodni másokkal, új embereket megismerni,

akiktől szakmailag sokat tanulhattam és remélem még tanulhatok is. Sok – a HÖK által szervezett – program szervezőjeként találkozhattok már velem (Gólyatábor, Gólyabál, Fürdőparty, Halloween Party, Juhász Gyula Napok), de egyéb rendezvényeken, mint például a Közművelődési Konferencián és az Egyetem arca verseny szervezésében is aktívan részt vettem. Mindegyiknél a Tanulmányi Osztály alkalmi diáksegédjeként és a HÖK titkárnőjeként is tevékenykedtem alkalomadtán. Néha elfáradok, de szeretem ezt csinálni, és amíg lehet, szeretném is.

■ TERJÉK MIKLÓS,

azaz Te-te, tanácsstag

2005 őszén választott be a kiüldöttgyűlés a Hallgatói Önkormányzat csapatába, főiskolai póttanácsstagnak. Kezdetben nem nagyon találtam a helyem, nehéz volt belerázódni a rám bízott munkába, de aztán ezek a nehézségek megoldódtak, sikerült jó kapcsolatot kiépíteni a többiekkel, s egyre jobban, tökéletesebben végeztem a rám bízott feladatokat.

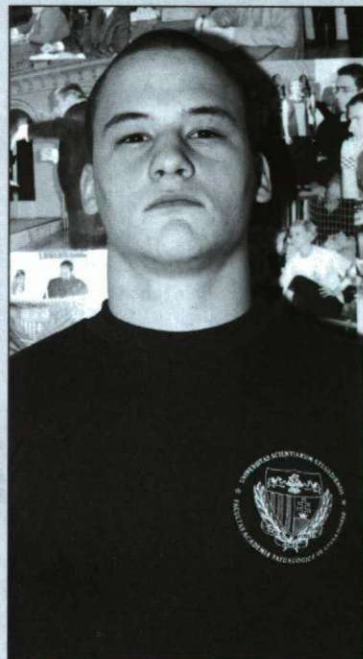
Mielőtt felmerült a lehetőség, hogy jelöltessem magam póttanácsstagnak, ugyanúgy, ahogy most sokaknak, fogalmam sem volt, hogy egyáltalán létezik főiskolai tanácsstagi tisztség, nem hogy póttanácsstagi. Talán nekünk, tanács- és póttanácsstagoknak van lehetőségünk a legjobban képviselni a hallgatók érdekeit a főiskolai tanácsban – a főiskola vezetéséről, legfontosabb kérdésekről döntő tanárok előtt –, a hallgatói önkormányzat elnökével együtt, amit törekszünk lehetőségeink szerint minél jobban vég-

hezvinni a nem túl rövidnek mondható főiskolai tanácsüléseken.

Ezen felül természetesen kiveszem részem a mindennapi irodai munkából, mely során egyre többet találkozom Veletek is. E találkozások alkalmával igyekszem a tőlem telhető legtöbbet megtenni értetek – még akkor is, ha saját stílusom erről nem nagyon árulkodik –, mert saját bőrömön tapasztaltam alsóbb éves koromban, hogy milyen rossz érzés, ha már a HÖK-re sem számíthat az ember. Így igyekeztem ettől az érzéstől megkímélni Titeket.

A főiskolai rendezvények szervezésében segítem még referenseink munkáját munkaidőmön túl, amennyire szabadidőm engedi.

Természetesen van, hogy nem mindig sikerülnek tökéletesre a dolgok... Ez van. Ha hibázok, azt viszont igyekszem orvosolni, hogy legközelebb ennyivel is kevesebb kellemetlenséggel tudjak segítségetekre lenni.

■ JENEI EMESE,

jómagam, tanácsstag

Számomra mit jelent HÖK-ösnek lenni? Ezt leginkább abban fogalmazhatnám meg, hogy a tenni akarás, a valahova tartozás és a hasznosság érzésének a keveredése vezetett oda, hogy HÖK-ösnek jelentkeztem.

E mellett láttam azt, sőt a saját bőrömön tapasztaltam meg, hogy milyen az, amikor valaki csak úgy bemegy a HÖK-irodába, és szeretné, ha segítenék, útba igazítanák vagy csak egyáltalán választ kapna egy egyszerű kérdésre. Ezt szerettem volna én jobban csinálni, mint azok, akik előttem voltak. Jómagam azt tekintem feladatomban, hogy segítsen azokat a hallgatókat, akik igénylik ezt.

folytatás a következő oldalon

Tekintsük át, mit is kapunk a HÖK munkájának eredményeképpen

- bérlet
- lakhatási támogatás
- szociális támogatás
- jegyzettámogatás
- nyelvvizsgapótlék
- rendkívüli szociális támogatás
- ösztöndíj
- kiemelt ösztöndíj
- Erasmussal kiutazó hallgatók utazási költségének fedezése
- szaketek támogatása
- kedvezményes aerobicbérletek
- ingyenesen használható kondibérletek
- PICK bérletek
- Anna fürdőbe szóló wellness bérletek
- És a bulik:
 - Juhász Gyula Napok
 - Fürdőparty
 - TÁK programok
 - Gólyatábor
 - Gólyabál
 - Jeges Est...

- és ne feledkezzünk el a TÁK-kártyáról, ami nagy mértékben megkönnyíti a bulizni vágyó fiatalok helyzetét.

Persze a legkönnyebb elégedetlennek és felháborodottnak lenni, azonban

attól még előbbre senki nem jutott. Élvezték a főiskolai éveket, tanuljatok minél többet, hiszen megéri!!! Mi pedig az adódó lehetőségekkel élni fogunk és igyekszünk jobb körülményeket, gyorsabb ügyintéztést biztosítani, hogy ezekkel a dolgokkal Nektek minél kevesebbet kelljen foglalkozni.

Fontos, hogy egy HÖK minél többféle ember közösségéből álljon, az ő együttműködésük, közös munkájuk és kreativitásuk viszi előbbre a hallgatóságot. Van, aki profin tud dumálni, míg mások a tanulmányi ügyekben vannak a topon, van aki a hallgatókat érintő aktuális kérdéseket keni-vágja, és ezzel segít Titeket. A lényeg, hogy mindenki Érteket próbál tenni és bármilyen hihetetlen, olykor még számunkra is érthetetlen mértékben küszködünk, annak ellenére, hogy nem mindig érzjük el a várt sikert, hiszen a ma hallgatói, azaz TI – valljuk be – már kevésbé vagytok aktivizálhatóak egy-egy buli vagy rendezvény, verseny vagy utazás kedvéért. Persze vannak kisebb csoportok és magok, akik nagyon lelkesek és aktívak, és ők mindenhol ott vannak. Ezen cikk lényegét is abban fogalmaznám meg, hogy VÁLASZTÁS LESZ, EMBEREK, ahol a Ti kezetek-

ben lesz a döntés, és ne engedjétek meg magatoknak azt a luxust, hogy nem foglalkoztok a témával. És, hogy miért ne? Nézzetek körül az országban, mi megy ma. És mindez miért? Egy rosszul sikerült vagy inkább rosszul értékelt választás miatt. Az ország jövője felett mi kevesek vagyunk határozni, saját kis világunkban azonban mi dönthetünk, ahogy jelen esetben itt és most, azaz májusban. Ti dönthettek és választhattok.

A HÖK testülete annál hatékonyabb, minél több típusú, érdeklődési körű és stílusú ember alkotja. Ezt vegyétek figyelembe, amikor arról határoztok, hogy ki is kerüljön a HÖK csapatába.

Tervek, ötletek, elképzelések vannak a jövőt illetően, azt azonban, hogy a jövőben a feljebb valók milyen mértékben hagynak életteret a HÖK-nek, és hogy mindez anyagilag mit jelent majd, mindez a jövő zenéje.

Ahhoz pedig, hogy segíteni tudjunk és könnyebbé tudjuk tenni a JuGyun elöltött éveiteket, arra van szükség, hogy májusban leadjátok a szavazatokat, és ezzel életben tartsátok a HÖK-öt! Erre kérlek ezúton is benneteket, hiszen ez a Ti érdeketek is.

Jenei Emese

JGYPK programok

■ Anna Fürdőbe szóló kedvezményes wellness bérletek

Az alkalomra szóló bérletek csak TÁK-kártyával vehetők igénybe. A bérlet tartalmazza a wellness részlegen a medencék, a szauna, a gőzkabin, az infrakabin, az aromakabin és az élményzuhany; a termálfürdő részlegen a medencék és a szauna használatát. Éjszakai fürdőzésre nem jogosít a bérlet! Kedvezmény mértéke 50%-70% alkalmanként

Az Anna Gyógy-, Termál- és Élményfürdő nyitva tartása

Termálfürdő:

Hétfő-péntek: 6-20

Szombat-vasárnap: 8-20

(6 és 8 óra közt bejutás a Gyógyáson keresztül)

Wellness fürdő

Hétfő-péntek: 12-20

Szombat-vasárnap: 8-20

■ Aerobic és fitness órák lányoknak

FEMIN FITNESS STÚDIÓ

(Kálvária sgt. - Jósika u. 34. sarka)

STEP, ALAKFORMÁLÓ,

ZSÍRÉGETŐ, TAI-BO, FITNESS

Kedvezményes fitness-bérletek.

2007. február 14-ei kezdettel június 28-ig, összesen 140 alkalommal.

hétfő: 17 és 20 óra – Pásztor Andrea

kedd: 18 és 19 óra – Petrács Nóra

szerda: 19 óra – Petrács Erika

csütörtök: 18 és 19 óra – Vakán Rita

Az Anna Fürdőbe és az aerobicra bérletek a JGYPK HÖK-irodán igényelhetők.

■ Táncoktatás - latin, salsa, standard, rocky

„Én táncolnék veled, de nem tudok...”

Párokat, kezdőket vagy tudásukat felfrissíteni vágyó hallgatókat várunk. A korlátozott létszám miatt érdemes minél előbb jelentkezni!

Oktató: Lázár György

Helyszín: Kőrösy József Közgazdasági Szakközépiskola, Szeged, Stefánia u. 14.

Időpont:

Kedd: 21-22.30

Csütörtök: 21-22.30

Oktatás időtartama:

2007. március 22.-2007. június 14.

A részvétel ingyenes!!!

LifeGuardokat keresnek Görögországba!

Szállást, étkezést és utazást a fogadó szálloda biztosít. FIZETÉS: 700 euró. A munkaszerződés a görög törvények szerint. Medence és tengerpartszakasza. Angol nyelvtudás kötelező! Munka kezdete: 2007. májustól folyamatosan októberig. Jelentkezés: CV-vel, motivációs levéllel, szakmai végzettséget igazoló papírral Lázár Attilánál (30/405-7236).

Sohasem lehetsz elég karcsú?

Az előző számban az anorexia és a bulimia történetéről volt szó, ma a legfontosabb tünetekkel, lehetséges okokkal foglalkozunk.

Az anorexia nervosa során a beteg kórosan fél az elhízástól, testképét nem reálisan ítéli meg, ezért nem eszik. Soványsága kóros, életveszélyes méreteket is ölthet. A koplálás mellett gyakran intenzíven mozog, szintén a fogyás érdekében. Figyelmeztető jel lehet az előbbieknél, ha egy fiatal lány egyre zárkózottabb lesz, kerüli a kortárskapcsolatokat, tagadja az éhséget, és étkezési szokásai átalakulnak: egyre gondosabban válogatja össze táplálékát, és egyre hosszabban eszik. Gyakran nehezíti a helyzetet, hogy az anorexiásoknak sokáig nincs betegségbelátásuk, azaz nem látják kórosnak viselkedésüket. A súlyos, mindenképp kezelést igénylő AN tünete az amenorrhoea, azaz a menstruáció elmaradása, három egymást követő alkalommal (nagyon fiatal anorexiásoknál előfordulhat, hogy már a legelső vérzés is elmarad). A hosszú távú következmények között számos betegség szerepel, pl. aritmiák, szívelégtelenség (halálhoz is vezethet!), alvászavar, kognitív funkciók zavarai. Mindezek egy idő után az életminőség romlásához, újabb betegségekhez, s végső soron akár halálhoz is vezethetnek (az anorexiások 8%-a 10 éven belül belehal a betegségbe).

A bulimiások szintén kalóriaszegényen táplálkoznak, bár ők magukhoz veszik az ételt (túl sokat is), de azt evés után kihányják, vagy hashajtót vesznek be. Testsúlyuk általában normális. A bulimiára jellemzőek a visszatérő falási rohamok, amikor jelentős mennyiségű ételt fogyasztanak el rövid idő alatt. Ilyenkor a bulimiás nem képes kontrollálni önmagát, nem képes abbahagyni az evést. Falás után rosszul érzi magát, általában büntudat gyöttri, ezért önhánytatást végez (vagy hashajtózik) és szigorú diétába kezd. (Gyakran észrevehető a fogorvosnál, ha valaki bulimiás, mert a sok hánytatás miatt speciális kopási mintázat látható az illető fogzománcán. Szintén a hánytatásra utalhatnak a kézfejen lévő apró harapásnyomok, hiszen önhánytatás közben automatikusan összeszezáru a fogsor, így fognyomok maradhatnak a kézen.) Ha 3 hónapon át legább hetente kétszer előfordul ez a visel-

kedés (evés-büntudat-hányás/hashajtás), mindenképp kérjük szakember segítségét! (A bulimiát nagyon gyakran depresszió kíséri, ez fontos figyelmeztető tünet lehet.)

Korábban a pubertás második felében, 16-18 évesen kezdődött általában ez a két betegség, ma már nem egy esetben 10-12 éves lányok is mutatják az anorexia vagy a bulimia tüneteit. A hivatalos statisztikák szerint a kezdet 14-18 év közé tehető, és 10:1 arányban a lányoknál jelentkezik inkább.

Az említett táplálkozási zavaroknál nem elég – ám fontos – az orvosi kezelés, mindenképp szükséges pszichológus vagy pszichiáter bevonása, hiszen csak így kezelhetők a háttérben lévő okok.

A háttérben húzódo okok sokfélék lehetnek, most a teljesség igénye nélkül néhányat megemlítek. Gyakran a gyerekkorban túlsúlyos kamasz kezd drasztikus fogyókúrába, és válik anorexiássá vagy bulimiássá. Az evészavarokra hajlamos betegek általában érzelmileg labilisabbak, alacsony önértékelésűek, gyakran rideg és túlságosan büntető, vagy épp elhanyagoló családi háttérrel rendelkeztek gyerekkorukban. (A betegek harmadánál-negyedénél fizikai vagy szexuális visszaélést találhatunk az élettörténetben.)

Az mindenképpen igaz, hogy a kezelés során nem elegendő az orvosi beavatkozás (bár sokszor, pl. a nagyon alacsony testsúly miatt elengedhetetlen), foglalkozni kell a pszichés tényezőkkel is!

A gyógyulási arányokat tekintve a vizsgálatok és a tapasztalatok szerint az anorexiás betegek fele képes meggyógyulni, negyedük változatlanul él tovább, negyedük pedig enyhébb javulást ér el. Tíz év után az anorexiások 8-9%-a, húsz év után 18-20%-a belehal a betegségbe. Fontos, hogy minél előbb szakemberhez forduljunk, mert minél korábbi fázisban indul a kezelés, annál nagyobb az esély a gyógyulásra.

A bulimiások gyógyulási aránya jobb, náluk a betegek kb. háromnegyede képes meggyógyulni, a halálozási arány is kisebb, 1% körüli (ezt általában a bulimiásoknál gyakran tapasztalható depresszió miatti öngyilkosság; a gyomorpedés vagy a szívmegeállás okozza). A bulimiásoknál rossz kimenetelre utalhat, ha hosszú ideig fennáll a betegség, ha alkoholbetegséggel társul, előfordulnak öngyilkossági kísérletek, kezeletlen a

depresszió, vagy ha személyiségzavarral társul a bulimia.

Ejtsünk még pár szót egy újfajta táplálkozási zavarról, az orthorexia nervosáról (ortho – helyes). Az ebben a zavarban érintettek betegesen figyelnek az ételek minőségére, azaz azt próbálják elérni, hogy csak egészséges ételeket fogyasszanak. Az emiatti aggodás kóros méretű lesz, megváltoztatja a táplálkozási szokásokat, sok esetben egyedülálló téve a tápanyagbevitt. Ez gyakran okoz aztán gyomorpanaszokat, illetve a nem megfelelő étel elfogyasztása után fokozott szorongás jelentkezik a betegnél. A rendellenesség általában magasabban képzett nőknél írható le.

Sokat beszéltünk a nőket érintő zavarokról, így most röviden térjünk át a férfiakra!

Egyre több kamasz fiút érint az anorexia és a bulimia. Ebben az esetben a kezelés és az okok is többségében azonosak. Van azonban egy ún. fordított anorexiának nevezett betegség (más néven izomdiszmorfia), ami kifejezetten a férfiakat érinti. Azokat az – általában testépítő – férfiakat érinti, akik hormonokkal és anabolikus szteroidokkal próbálnak egyre nagyobb izomtömeget szerezni. A testképzavar – akárcsak a női evészavar esetén – náluk is megállapítható, csak míg a nők a női ideálnak megfelelő karcsúságra töreksenek, addig ezek a férfiak a társadalom által tükrözött ideális, azaz izmos férfi képének akarnak megfelelni. Az említettekben kívül megfigyelhető náluk, hogy félnek a súlyvesztéstől.

Végezetül, érdekességként következzen néhány híres ember, akik bulimiások voltak: Szent Margit (IV. Béla lánya, 28 évesen halt meg!), Sissy, Lady Diana, Emily Brontë és Franz Kafka.

Akit érdekel a téma, a következő könyveket ajánlom:

• **Szépirodalom:**

Kodolányi János: Boldog Margit
Franz Kafka: Az éhezőtűművész

• **Szakirodalom:**

Dr. Türy Ferenc: Anorexia-bulimia. Az evés zavarai.

Cooper, P. J.: Farkaséhség

Döbör Ágota

Élet a HÖK-ön

AVAGY ÚJ SZELEK FÚJNAK AZ ELSŐSZÁMÚ KÉPVISELETÜNKBEN

FŐISKOLÁNK AZ ELMÚLT ÉVBEN ELINDULT EGY ÚJ ÚTON, AMELY MÉG SZÁMTALAN VÁLTOZÁST TARTOGAT SZÁMUNKRA. A MÁR MINDENKI SZÁMÁRA ISMERŐSNEK VÉLHETŐ RENDSZEREK AZ ISKOLÁNKKAL EGYÜTT ÁTALAKULNAK. NEM KERÜLTE EL A VÁLTOZÁS A HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATOT SEM. EZEKRŐL A VÁLTOZÁSOKRÓL ÉS A JÖVŐRŐL BESZÉLGETTEM AMENT BALÁZZSAL, A JÜGYU HÖK ALELNÖKÉVEL.

Mit kell tudni az aelnöki posztról, illetve meddig szól a megbízásod?

A jelenlegi HÖK képviselőtestület megbízása 2007. május 5-ig szól, ahogy az én aelnöki kinevezésem is. Azt tudni kell az aelnöki tisztségről, hogy amíg ez a poszt korábban csak ilyenkor, a választások előtt lépett érvénybe, az aelnöki tisztség a következő ciklusban állandó jellegű lesz.

A májusban életbe lépő új választási forma egy olyan rendszer, amely más karokon már régóta létezik. Mi fog tulajdonképpen megváltozni?

A HÖK képviselőtestületét eddig a küldöttgyűlésen közvetlenül megválasztott hallgatói évfolyamképviselők választották meg. Mostantól azt a 11 tagot, aki majd a HÖK képviselőtestületét alkotja, a hallgatók jelölik ki, illetve választják meg. A Hallgatói Küldöttgyűlés sem marad jelölő, választó funkció nélkül: a kari bizottságokba bekerülő hallgatói képviselőket választja meg.

Kik jelölhetnek és szavazhatnak?

Az SZTE JGYPK-n aktív hallgatói jogviszonnyal rendelkező, beiratkozott nappali és levelező tagozatos hallgató jogosult a jelölésre és a választásra. Nagyon bízom benne, hogy minél többen fognak élni ezzel a lehetőséggel. Kérem is hallgatótársaimat, hogy minél többen jöjjenek el, és szavazzanak!

Ki dönti el, hogy a kari HÖK-be bejutó hallgatók közül ki milyen tisztséget kap?

A kari HÖK új elnökét az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat elnöke fogja kinevezni. A további tisztségek, feladatok elosztását majd a megválasztott új képviselőtestület végzi el a kari HÖK-elnök jelölése alapján.

Gondolom, a jelenlegi HÖK-tagok közül többen is jelöltetni fogják magukat. Te gondolkoztál már rajta, hogy indulsz-e a választásokon?

Nem titok, hogy a jelenlegi HÖK-ösök közül többen tagjai lesznek annak a koalíciónak, amellyel én is indulok. Ha

sikerül bejutnom az új önkormányzatba, és a megválasztott testület, valamint az EHÖK elnöke is egyetért velem, akkor elvállalom az elnöki pozíciót, és mindent megteszek azért, hogy a júgyus hallgatók érdekeit érvényesíteni tudjak.

Milyen pozíciókat töltöttél be eddig az aelnökin kívül?

Négy évig küldörtként képviseltem a hallgatókat, és az Alattyányi István (Picur) koordinálása alatt működő kari Tanulmányi Tanácsadó Szolgálat tagja vagyok, valamint harmadik éve tevékenykedem főiskolai tanácsagként.

A csapatunkban szinte mindenkiről elmondható, hogy évek óta részt vesz a hallgatók képviselőtestületében különböző formákban. Egy rutinos, tapasztalt gárdáról van szó, akik mindent megtettek azért,

hogy a hallgatótársainknak megfelelő képviselő legyen a főiskolán. Vannak olyan tagok is a csapatunkban, akik még nem vettek részt a HÖK munkájában, viszont már vállaltak különböző szervezői feladatokat rendezvényeken, így van kapcsolatuk hallgatótársainkkal, rendelkeznek személyes tapasztalatokkal, és ami a legfontosabb, tele vannak ötletekkel.

Ha már szóba kerültek a rendezvények: látsz esélyt arra, hogy ne csak a bulikon legyen kiemelt részvételi arány? Vagy lemondotok arról, hogy behozzátok a hallgatókat a felolvasóestekre, humorestekre?

A kari HÖK által szervezett kulturális megmozdulások az utóbbi években valóban egyre kevesebb hallgatótársunkat mozgatják meg, de ezzel a problémá-

val színházak, muzik, művelődési intézmények is küzdenek, tehát sajnos országos méretű érdektelenséggel állunk szemben. Úgy gondolom, hogy ennek ellenére kulturális referensünk, Mára Krisztián mindent megtett annak érdekében, hogy a legkülönbözőbb igényeket is kielégítse, megmozgassa a hallgatókat, és ez jó néhány rendezvényen sikerült is. Ilyen volt például a Görög Táncház, ahol több mint kétszázan tolongtak a TÁK-ban. Görög étel- és ital-kóstoló várta a programra ellátogatókat, vagy a – nagy örömeinkre – már harmadik alkalommal megrendezett, hallgatói kezdeményezésre elindított Halloween Party vagy éppen Nemere István vagy Schäffer Erzsébet író-olvasó találkozója.

Régen nagy sikerrel működött a filmklub, de mára szinte teljesen érdektelenségbe fulladt. Ennyire rosszszak lennének a mai filmek?

Dehogy, jókat lehet aludni némelyiken, nekem néha 20 perc is elég egy „remek” alkotásból. Komolyra fordítva a szót, úgy gondolom, hogy a mai világban az otthoni internetezéssel és az ingyen letölthető filmekkel küzd egy szervező, ezt művelődésszervező szakosként én is jól látom. Egy hallgatói önkormányzatnak az a feladata, hogy ezeken túllépve értéket közvetítsen hallgatótársai felé, legyen sokszínű és szinte minden igényt kielégítsen. A JuGyu HÖK erre jó példa volt mindenkor, hiszen egy igen sokszínű, kreatív hallgatói bázissal rendelkezik. Ez egyedülálló az egyetem berkein belül. Ezt eddig is jól használtuk, használjuk, ezután is ez a cél. Visszatérve az aktív kulturális kikapcsolódásra, jó példa a prágai, krakkói kulturális utunk, amelyeknek én is aktív résztvevője voltam, sok-sok gyönyörű fotó készült... Nem csak a tájról! A csapat továbbra is tele van ötletekkel, ezután is teret engedünk hallgatói kezdeményezéseknek. Nem adjuk fel, úgy gondoljuk minden csak szervezés és kommunikáció kérdése...

Eddig rosszul kommunikáltatok?

Én inkább azt mondanám, hogy voltak hiányosságok, de eddig is próbáltuk különböző formákban, csatornákon keresztül elérni a hallgatótársainkat. Célunk, az hogy ez még hatékonyabb legyen, és oda-vissza működjön. Ehhez kihasználjuk az új kommunikációs csatornákat. Ilyen például az iwíw, ahol több mint 1700 hallgatótársunkat „gyűjtöttük össze”, vagy inkább ők minket, ilyen a mindig aktuális www.jugyu.hu oldal és az információs portál, emellett a plaká-

tok, a hírlevelek formájában minden hallgató időben értesülhet az aktuális eseményekről.

Hatékonyan érzed az információs portált a jelenlegi formájában?

Igen, mert nagyon sok hallgató regisztrált, már de nem állunk meg, a következő félévtől a Lázár Attila – Bracsok Norbert páros a továbbfejlesztésen fog dolgozni, aminek célja a hallgatói kommunikáció és kapcsolattartás javítása, továbbá célunk minél több kedvezményes szolgáltatást igénybe vétele a portálon keresztül. A portállal párhuzamosan dolgoznak az öregdiák online kapcsolattartó és szolgáltatató rendszer felépítésén. Az is egyedülálló az egyetemi karok között, hogy a TÁK-kártyát neten keresztül lehet regisztrálni, így hallgatótársaink kényelmesen, otthonról vagy épp a TIK-ből tudják regisztrálni magukat, és egy-két héten belül meg is érkezik a kártya. Csak egyszer kell bejónniuk, felvenni a kész kártyát. Felkészültünk az internetes világra, célunk továbbra is az, hogy kiszolgáljuk hallgatótársainkat az új igényeknek megfelelően.

Szerinted a hallgatók mennyire ismerik a ti munkátokat és azokat a szolgáltatásokat, amelyekkel élhetnek?

Az a tapasztalat, hogy nem igazán és nem mindenkit. Terveink szerint nyílt napot is rendezünk, ahol bemutatkozunk azoknak, akik kíváncsiak arra, hogy miként működik a HÖK, kinek mi a feladata, vagy ezt megfordítva, kit kell keresniük a problémákkal. Tervezünk egy problémákat összegyűjtő dokumentáció bevezetését is, ahol névtelenül bejelenthetik problémájukat a hallgatók, mi utánajárunk és megoldjuk a ezeket.

A HÖK-ön elérhetőek voltak bizonyos szolgáltatások is, mint például a Pick Szeged mérkőzéseire bérlet-kölcsönzés, kondibérlet, fitnessbérlet. Tervezték-e még ehhez hasonló akciókat?

A legújabb ilyen lehetőség az Anna fürdőhöz kötődik, ahol korábban már több programot is lebonyolítottunk. A következő félévtől lehetőség lesz személyes bérletek kedvezményes kölcsönzésére, amelyekkel igénybe vehetők lesznek majd a fürdő wellness szolgáltatásai is. Igen széleskörű hallgatói palettát tervezünk felállítani, amelyben nagy szerepe lesz Lázár Attila sportreferensnek, aki a kedvezményes ejtőernyőzési lehetőségtől kezdve az ingyenes korcsolya-

kölcsönzésen át szinte minden rekreációs területen kitalál valamit. Ez is egyedülálló az egyetemi karok között, és ha terveinket valóra tudjuk váltani, ezek csak bővülni fognak.

Mit értesz az alatt, hogy széleskörű és mennyire lesz ez kedvezményes?

Gondolj csak bele, ha minden terünk megvalósul – a már meglévővel együtt –, akkor a szolgáltatás árának töredékéért elmehetsz a barátnőddel kondizni, ő közben fitnessedzésre járhat, majd este szaunázhattok, kikapcsolódhattok az Anna fürdőben – ugyancsak kedvezményes áron –, végül meglepetés gyanánt akár beíráthatsz egy társatánc-tanfolyamra is, amelyet ugyancsak a valós ár töredékéért kapsz meg. Hétféven elmehetsz a haverokkal egy jó Pick-meccsre, születésnapjára pedig elviheted a párod egy szerelmes prágai hétfégre, ugyancsak a HÖK segítségével. Ha hazajöttök, akár korizhattok is egy nagyot, és persze azt is ingyen, hiszen a TÁK-kártyáddal jogosult vagy a korira. S ha még ez is kevés, csak szólnod kell a sportreferensnek, és máris szerez sportpályát, kedvezményes sí-, és görkorcsolya-felszerelést, esetleg a testnevelés órádra keres alternatív megoldást, s ha kell, a területhez kapcsolódó munkalehetőségeket akár külföldre is. Ez szerintem elég jól hangzik. És ezeknek a szolgáltatásoknak a köre bővülni fog!

Megéri ennyit dolgozni hallgatótársaitokért, akkor is, ha ők teljesen passzívak az irányotokba?

Természetesen, hiszen nekünk ez a dolgunk, ezt vállaltuk és szeretjük csinálni. Az utóbbi években növekedés tapasztalható az aktív hallgatói élet terén, köszönhető ez a jelenlegi HÖK-elnök, valamint a szakreferensek munkájának, emellett a gólyatáborban elkezdődő tudatos „építkezésnek”, csapatösszetartásnak. A mai világban mindenkinek fontos, hogy tartozzon valahova, és a JuGyu az egyik legalkalmasabb kar erre. Itt nincs különbség HÖK-ös és nem HÖK-ös között, mindenki ismer mindenkit, olyan ez, mint egy nagy család. Nem is értem, hogy tudok ennyi névnapot a fejemben tartani... Amennyiben a hallgatók megtisztelnék minket bizalmukkal, akkor a jövőben is azon leszünk, hogy még teljesebbé és emlékezetesebbé tegyük a főiskolai életet, és megkönnyítsük a tanulmányi problémák által okozott gondok, bajok kezelését.

Szupi

A Mí Európánk

ROMÁNIA

■ Romániáról röviden

Havasalföld és Moldávia 1858-as egyesülése után nem sokkal használták először a Románia elnevezést. Függetlenségét azonban csak 1877-ben vívta ki a törökökkel szemben, míg nem 1881-ben királyság lett. Az első világháború után hatalmas területekkel gyarapodott, 1945 után viszont területeket veszített, így pl. a mai Moldovát. Ezzel nagyjából kialakult a mai Románia. 1990-ig a szocializmus és a szegénység évei következtek. Ez a rendszer, mely az ottani magyarok elnyomását is jelentette egyben. A rendszerváltás óta eltelt 17 év alatt lassú, nehézkes fejlődés vette kezdetét, amely mostanában kezdett megélni. Románia 2007. január 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz.

Területének döntő részét három nagy történelmi országrész: Erdély, Havasalföld, Moldva és Észak-Dobruzsza alkotja. A Déli-Kárpátok hegyvonulataitól délre fekvő Havasalföldről általában elég kevés szó esik, ezért nem árt ezzel a vidékkel is megismerkedni. Nyugati része az Olténia nevet viseli, amely egyike Románia történelmi tartományainak. Az utóbbi évek fejlesztése ellenére még mindig gyengén fejlett, agrárjellegű régió (búza, kukorica, dohány stb.). Híres szőlő- és gyümölcsstermeléséről. Ipara a szocialista korszak előtt lényegében a regionális központ szerepét betöltő Krajovára korlátozódott. Területén volt található a középkori magyar királyság Szörényi

bánsága. Munténia előbbi területtől keletre található. Ez a vidék már inkább iparáról híres: két fő ipari központjában (Ploiesti, Bukarest) foglalkoznak kőolaj-finomítással, vegyi anyagok és műanyagból készült termékek, valamint gépek előállításával. Moldva az ország keleti felén terül el, a Prut folyó választja el Moldovától, amely 1990 óta független állam. Az emberek többsége itt is a mezőgazdaságból él, főként gabonaféléket termesztenek. Ezen a messzi vidéken is élnek magyarok, mégpedig a moldvai csángók. Kiszámú közösségről van szó, de érdemes lenne rájuk jobban odafigyelni. Dobruzsza az ország tengerparti részét jelenti, ahol nyáron egyre több turista tölti szabadságát, bár ez inkább csak a helyekre vonatkozik. Nem utolsósorban itt található a Duna-delta is.

■ Mi jut eszünkbe keleti szomszédunkról?

Erdély, lej, Dacia, Bukarest, székelek, történelmi hagyományok, rossz utak, szegénység. A legtöbb embernek ezek a szavak jutnak eszébe a Románia szó hallatán. Nos, lássuk csak, melyikkel mi újság manapság!

Erdély ma azt a jó magyarországyi területet jelöli (103 ezer km²), mely egykoron a Magyar Koronához tartozott. Valójában több rész alkotja: a történelmi Erdély, a Partium („Részek”) a magyar-román határ mentén és a Bánság keleti része Temesvár központtal. Többnyire

fennsíki jellegű, az átlagos magasság 3-400 méter. Ebből emelkednek ki a 800-1800 méter magas hegységek, határait kelet és dél felől pedig a Kárpátok hegyvonulatai alkotják helyenként 2500 méter magas hegycsúcsokkal. Erdély magyarsága mára igencsak megfogyatkozott, a hivatalos adatok szerint ma kb. 1,4 millió magyar nemzetiségű él itt, amely így is a legjelentősebb határon túli magyar közösségnek számít. Külön ki kell emelni a magyar határtól rendkívül messze, Erdély keleti részében élő székeleket, kiknek identitástudata, megmaradni akarása példaértékű.

A lej sokáig egy meglehetősen gyenge pénzegység volt, és alapos fejszámolásokra, szorzásra-osztásra volt szükség az olcsó kávé vagy épp a korondi váza vásárlásakor a forintba történő átszámításokor. A fejszámolás megmaradt ugyan, de a műveletek megfordultak: új lej vezettek be, a nullák levágásának köszönhetően komolyan felértékelődött a románok pénze, mely korábban a világ legkisebb értékű pénzegysége volt (10 000 régi lej ér ma 1 új lejt). Így már a lej erősebb valuta a forintnál. A mai árak szerint a lej több, mint 70 Ft-ot ér, a legnagyobb címlet az 500-as. A váltópénzt románul bannak, magyarul baninak nevezik. Az euró bevezetését a 2012 és 2014 közötti időszakra tervezik (hozzá kell tenni: erre minden bizonnyal nálunk sem kerül hamarabb sor). És még egy érdekesség: Európában elsőként és egyedülként itt tértek át a polimer (műanyag) alapanyagú bankjegyek használatára.

A jó öreg Daciák is már csak nevében hasonlítanak elődeikre. A francia fejlesztéseknek köszönhetően már egész nyugatias külsőt kaptak az új gyártmányok. A minőségről sajnos nem tudok beszámolni... Nem így az utak minőségéről! Bármilyen meglepő, lassan el lehet felejteni azokat a rémes, a térképen útnak jelölt gödörgyűjteményeket, melyek gyakran megkeserítették az erre utazók életét. Már ezen a téren is fejlődésről lehet szólni, nem beszélve az észak-erdélyi autópálya tervéről. Ha az egyszer megépül...

És Románia tényleg megindult előre, ezt mutatják gazdasági mutatói is. Az Európai Unióba való ez év januári felvétele pedig reményt adhat a további fejlődés

désre, az amúgy nem kis szegénység fokozatos felszámolására, és persze a magyarság helyzetének javítására is.

Megmondom őszintén, a fővárosban, Bukarestben még nem jártam, és ezzel – azt hiszem – a legtöbben így vagyunk. A Kárpáton túlról nem sok jól lehet hallani. A több mint kétmillió Bukarest közbiztonsága a hírek szerint nem éppen a legjobb, emellett a román főváros hírhedt a rengeteg kóbor kutyáról. Számos probléma vár még tehát megoldásra. Budapestet és Bukarestet hasonló hangzású nevük miatt a külföldiek gyakran összetévesztik őket. Történetéről röviden annyit, hogy 1459-ben említik először hivatalos dokumentumban, és rá kétszáz évvel lett Havasalföld fővárosa. Az ezt követő évszázadokban fokozatosan épült, terjeszkedett, egyre nagyobb jelentőségre tett szert. A mai főváros arculatát több esemény alakította, így például az 1977-es hatalmas földrengés, mely a történelmi városrész nagy részét romba döntötte, illetve a hírhedt diktátor, Ceausescu akara szerint megvalósult jelentős építkezések, melyek következtében szocialista-realista stílusú belvárosa lett Bukarestnek. Lakossága 2,3 millióra tehető, tehát kb. minden tizedik romániai polgár él a fővárosban.

Kicsit visszakanyarodva a számunkra oly fontos Erdélyhez, hihetetlen, hogy mennyi történelmi emlék maradt fenn az utókor számára. Az „Erdőn Túlon” (Transsylvania – Erdély „nemzetközi” neve) szinte minden apró kódarabkához egy ezredév történelme tapad, egyszerre fel sem lehet dolgozni azt a rengeteg ismeretet, melyet egy körutazás alkalmával magunkba gyűjthetünk. S hogy a szászokról se feledkezzünk meg: élt itt, ezen a területen

ten egyszer egy népcsoport, amely olyan csodálatos városokat hozott létre a semiből, mint Nagyszében (idén Európa kulturális fővárosa) vagy Segesvár és még lehetne sorolni. Ma a szász-német nemzetiségűek száma elenyésző.

• KOLOZSVÁR

Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca – Orosz Nyelv és Irodalom Tanszék

Erdély történelmi központja (bár fővárosa sosem volt!) és legjelentősebb városa. Az egykori Kolozs vármegye, ma Kolozs megye székhelye. A 2002-es népszámlálási adatok szerint Bukarest és Jászvásár után Románia harmadik legnépesebb városa. Két színházával, két operárával, tizenegy felsőfokú oktatási intézményével és számos középiskolájával az ország fontos kulturális központja. A Babeș-Bolyai Tudományegyetem ma Románia legnagyobb egyeteme a hallgatók létszáma (több mint 45 500) és a szakok sokfélesége alapján. Névadói Victor Babes (1854-1926) román orvos és

Bolyai János (1802-1860) magyar matematikus.

I. Ferenc József, akiről később, 1881-ben az intézmény a nevét kapta, 1872-ben alapította meg az egyetemet. 1919-ben Budapestre, majd 1921-ben Szegedre költöztették. Az első világháború után alapították meg a kolozsvári román egyetemet, I. Ferdinánd Egyetem néven. 1940-ben a bécsi döntés nyomán a román egyetemet Nagyszébenbe költöztették, és visszahozták Szegedről a magyar egyetemet.

1945-ben a második világháború után a román egyetem visszatért Kolozsvárra, és a magyar egyetem Szegedre. Ugyanebben az évben a román hatóságok megalapították Kolozsváron a Bolyai magyar egyetemet. A két egyetemet 1959-ben egyesítették Babeș-Bolyai néven. A tanítás nyelve román és magyar.

• TEMESVÁR

Universitatea de Vest din Timisoara – Matematika Tanszék

A Bánság központja, az egykori Temes vármegye és a mai Temes megye székhelye. Temesvár az elsők között szerepel a világon, ahol a tömegközlekedésben bevezették az omnibuszt, és 1884-ben Európában elsőként villanyárammal világították meg a főteret. Szeged testvérvárosa 1940-ben lett egyetemi város, ma már 16 000 egyetemista több mint 24 szakterületen tanulhat. 1989-ben innen indult a kommunista rendszert megdöntő romániai forradalom. Népessége 340 ezer fő, 2002-ben a magyarok száma 25 ezer volt. Rohamosan fejlődik, kulturális, gazdasági szempontból is jelentős, igazi nagyváros. És nincs is mesze Szegedtől...

Kovács Andor

Ne ítéld elsőre!

BESZÁMOLÓ AZ ESÉLYEK NAPJA KONFERENCIÁRÓL

EGY KONFERENCIA, AMI MÁS, MINT A TÖBBI: ESÉLYEK NAPJA 2007. A PSZICHOLÓGIA TANSZÉK ÁLTAL SZERVEZETT RENDEZVÉNYEN TÖBB OLYAN CIVIL SZERVEZET IS BEMUTATKOZOTT, AHOLO A RÁSZORULÓ EMBEREK SEGÍTŐ KEZET TALÁLHATNAK, HA MÁR MINDEN KÖTÉL SZAKAD. EZEN A NAPON MINDEN ÉRDEKLŐDŐ SZEMBESÜLHETETT A SAJÁT ELŐÍTÉLETEIVEL, VALAMINT KEREKASZTAL- ÉS MŰHELYBESZÉLGETÉSEK KERETÉBEN SZÓ ESETT AZ ALKOHOLIZMUSRÓL, A BÖRTÖNRŐL, A DROGRÓL, A HOMOSZEXUALITÁSRÓL, AZ AIDS-RŐL, VALAMINT A FOGYATÉKKAL ÉLŐK PROBLÉMÁIRÓL.

Először is ismerkedjünk meg közelebbről a sztereotípiá fogalmával. Mit is takar valójában ez a köztudatban már-már elkoptatott frázisként élő szó? Az egyik online-lexikon a következőképpen határozza meg az előítélet fogalmát: „Előre kigondolt, megalkotott – sokszor tudattalanul ható – elképzelések, hiedelmek egy egyénről vagy egy csoportról.”

Sajnos a modern emberi társadalomra nagyon jellemző a sztereotíp gondolkodásmód. Társadalmunkban ősidők óta ott lappang, hogy akik valamilyen oknál fogva különböznek az átlagtól, azokra más szemmel tekintünk.

Ennek a kirekesztő magatartásformának egyik legnagyobb elszennvedői a homoszexuálisok. Az Esélyek Napja keretében a Dél-Alföldi Meleg Baráti Kör vezetőjével beszélgethettek az érdeklődők. Megtudhattuk többek között azt is, hogy s 2000 őszén alakult Egyetemi Me-

leg Kör hatalmas vitákat és nézeteltéréseket váltott ki. Be akarták tiltani, végül ez sikerült is. Most bizonyára sokunkban felmerül a kérdés, hogy miért kell ezzel foglalkozni, miért nem lehet szó nélkül elmenni az ilyen és ehhez hasonló témák mellett? Gondolkozzunk tovább, s a választ hamar megtaláljuk. A homoszexuálisok helyzete akkor válik közügyé, ha hátrányos megkülönböztetés éri őket. Hisz napjainkban melegnek lenni már nemcsak kirekesztettséget jelent, hanem súlyos fizikai veszélyeztetettséget is. A melegek persze küzdenek a jogaikért a különböző felvonulásokon és fesztiválokon, de sajnos a társadalomban olyan nyíra mélyen gyökeret vert az előítélet velük szemben, hogy szükség lesz még néhány évtizedre, hogy befogadják őket.

Lehetőség nyílt volt elítéltekkel való beszélgetésre is, akik a börtönből szabadultak reszocializációjával foglalkozó Váltóság Alapítvány képviselőiben érkeztek a rendezvényre. Ez az alapítvány megpróbál segítő kezét nyújtani jelenlegi és volt elítélteknek és lehetőséget biztosít az oktató-sukra is.

A legtöbb embernek a börtön szóról bizonyára az amerikai akciófilmekből ismert brutalitás jut az eszébe. Magyarországon azért ennyire nem súlyos a helyzet, mert itt mindössze a börtönlakók 2-3 %-t érik szexuális vagy egyéb jellegű támadások. Amerikában ez meghaladja a 80 %-ot!

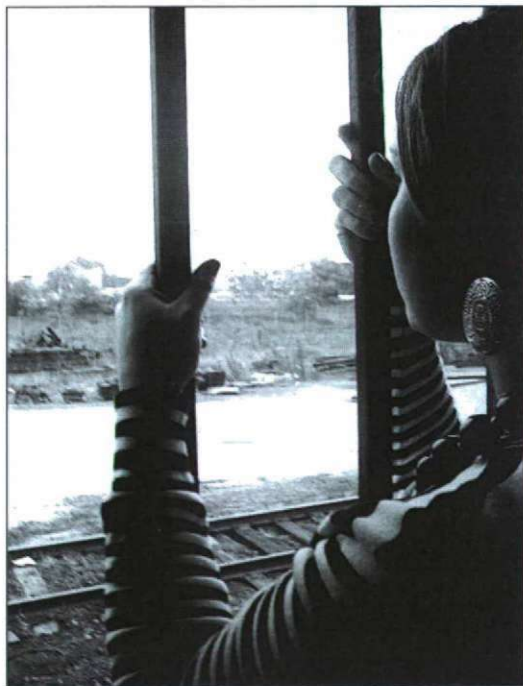
A beszélgetés során feltárult előttünk a hazai börtönök rideg

valósága. A zárt falak mögött ugyanis tombol az embertelenség és bekebelez mindenkit, aki kapcsolatba lép ezzel a külön kis világgal. A legemberségesebb nevelőt is megröri a kegyetlenség. A börtönben ugyanis ugyanazok a szabályok uralkodnak, mint a kinti világban. Az erős győz. A rabok közötti klikkesedés során az erős egyéniségek válnak egy-egy csoport vezérégyéniségévé. Az elkülönülés a gyengék, erősek, illetve a különböző etnikumok alapján történik.

Ha valaki kikerül ebből a körből, akkor sem lesz könnyebb a helyzete, hiszen rengeteg nehézséggel kell szembeülnie. Legtöbbször várva-várt szabadulásuk után nem tudják, hogy hová menjenek és hogy kiben bízzanak. A régi cimborák viszont megtalálják az embert, és védőszárnyaik alá veszik őket. S a „kéz kezet mos” elv alapján a lakhatásért cserébe munkát adnak nekik. Így könnyű bekerülni ismét az ördögi körbe.

A kitoréréshez viszont hatalmas akaratereőre van szükség. Vissza kell utasítani a barátok ajánlatait, és meg kell birkózni a sötét múlt miatt elszennvedett megbélyegzésekkel és visszaélésekkel is. Ehhez nyújt segítséget a Váltóság Alapítvány, ami egy igen nagy kapaszkodót jelenthet a frissen szabadult vagy még épp raboskodó fiataloknak.

A magyar társadalom egyik népbetegségének számító alkoholizmus is bekerült az Esélyek Napja témái közé. Országunkban legalább 1 millióra tehető az alkoholisták száma, de ha családokra vetítjük ki a problémát, akkor a lakosság egyharmadánál is több embert érint, hiszen az alkoholisták szűkebb környezetében élők is elszennvedői a betegségnek. A legfertőzöttebb területnek a dél-alföldi régió (Bács-Kiskun, Csongrád, Békés megye) számít. A Kiút Szenvedélybeteg Gyógyulásáért Közhasznú Alapítvány ezen helyzet javításának céljából jött létre. Négyes célrendszert tűzött ki,

Az alkoholizmussal kapcsolatos általános tévhit, hogy nem betegség, csupán közelebről meg nem határozható akarategyengesség. Fiatal korban még jó poénnak számít egy-egy mámoros buli. Később azonban, mikor ez már rendszeressé válik, kialakul a függőség. Inentől kezdve már betegségről beszélünk, ami ellen küzdeni kell! Sajnos az alkoholizmust nem lehet gyógyítani, az egyén csak tünetmentessé tehető. Szomorú tény, hogy az alkoholisták gyógyulását egyelőre gyakorlatilag lehetetlen kórházi körülmények között megvalósítani. A kórházi kezelés két hete alatt csak a szervi tünetek szüntethetők meg, a lelki függőség nem.

annak érdekében, hogy segítséget tudjon nyújtani a rászorulóknak:

1. Az alkoholizmus társadalmi megítélésének helyes irányba terelése.
2. Az alkoholizmus kialakulásának megelőzése.
3. A gyógyulni vágyó alkoholisták segítése.
4. Kapcsolatok kialakítása és ápolása más civil szervezetekkel.

A Kiút Alapítvány hasonló célokért küzd, mint az Anonim Alkoholisták, melynek tagjai olyan férfiak és nők, akik megosztják egymással tapasztalataikat, erejüket és azon reményüket, hogy megoldhatják közös problémájukat, vala-

mint segíthetnek másoknak felépülni az alkoholizusból.

A konferencia egyik legérdekesebb előadása Woosch Péter, a *Nézz a borító mögé!* című kiadványának bemutatása volt, ahol szó esett az Élő Könyvtárról is.

A dán Ronnie Abelger ötletére megalkuló civil mozgalom az Élő Könyvtár (Living Library), mely voltaképp egy beszélgetési lehetőség különböző sztereotípiákat megszemélyesítő „élő könyvekkel”. A szervezet ugyanis azt a célt tűzte ki maga elé, hogy az embereket szembe- sítí az előítéleteivel, valamint megpróbálja ellensúlyozni azt egy kötetlen beszélgetés során. Ez az úgynevezett „kölcsönzés”, itt ugyanis könyvek helyett embereket lehet kölcsönözni. Ez egy rendkívül hatékony módszer és mindenkinek ajánlom, hogy ha lehetőség nyílik rá, és van elég bátorsága szembenézni a saját előítéleteivel, akkor mindenképp látogasson el egy „Élő Könyvtárhoz”. Nagyon tanulságos lesz!

Gabriel Garcia Márquez szavait idézve: *„Megtanultam, hogy egy embernek csak akkor van joga a másakra felülről lenézni, amikor annak talpra állni nyújt segítő kezét.”*

Sápi Izabella

Régi, régi történet

A minap meglátogattam szeretett nagyszüleimet. Szívesen fogadtak, ahogyan mindig, leültettek, üdítővel kínáltak, édességgel tömték, és egyszer csak azt vettem észre: újra mesélnek. Sokszor történik ez, ha náluk vagyok. Valamiről hirtelen eszükbe jut egy régi történet, és fátyolos tekintettel emlékezni kezdenek.

Legutóbb a nagymamám elmesélte, hogy a háború alatt hogyan kergetett naphosszat egy tyúkot, „ami megmaradt”, és mikor elkapta, hogyan vágta el a torkát gondolkodás nélkül – 12 évesen –, mert annyira éhesek voltak. És hogy hogyan lötték le az oroszok a szomszéd asszonyt, „pedig milyen rendes asszony volt, hogy is hívták csak...?”, csupán azért, mert nem akarta a katonákat beengedni a házba. Vagy a szomszédunkban egykor lakó fiatal nőről, akinek a gyermeke még csak egy-kétéves-forma volt a háború kitérőrekor, és mikor a németek „hosszúkás, csillogó szala-

gokat” szórtak ki a repülőgépekből (a rádióadás megzavarására), ez a fiatal nő a karján a gyermekével kiállt a ház elé... és egy repesz azon nyomban a hasába fúródott. „Az a gyerek volt a Szabó bácsi a szomszédból?” Igen, ő volt az a kisgyermek. Semmi baja nem lett, gyermekei, unokái születtek.

Sok-sok történet azokból az idők-ből, amikor még nem aggódtak azon, felveszi-e a másik a telefont, hogy biztos engem szeret-e, hogy hogy sikerül a vizsgám, hogy lekésem-e a buszt, vagy akár azon, lesz-e állásom. Aggódtak azért, látják-e még egymást valaha. Kegyetlenebb, de őszintébb világ volt.

Egyik nap vendég jött hozzánk. Egy barázdált homlokú, ősz hajú, idős hölgy. Zolit kereste. Kérdeztem, hogy melyiket, az én édesapámat? Furcsán nézett rám. Azt mondta, már vagy 50 éve nem látta, ugye még él? A nagyapámat kereste hát. Hát persze hogy él. 80 éves, de egészségesebb sok 20 évesnél. Fiatal ko-

rban ismerték egymást, talán még udvarolt is neki a nagyapám. Tudta, hogy nincs már sok ideje hátra, így szerette volna még egyszer utoljára látni. Nem találkoztak végül.

A nagyapámnak elmeséltem, milyen vendégünk volt, és ő újra mesélni kezdett, én pedig csillogó szemmel hallgattam, ahogyan a nagyszüleim egymás szavába vágva mesélik újra, a már-már a régmúltba veszett történeteket.

TéEn

WWW.JGYPK.U-SZEGED.HU

Reklám és pszichológia

MANIPULÁCIÓ FELSŐFOKON

A REKLÁMOK KÖRÜLVESZNEK MINKET, MINDENNAPI ÉLETÜNK RÉSZÉVÉ VÁLTAK. NEM LEPÖDÜNK MEG, HA AZ UTCÁN ÓRIÁSPAKÁT PRÓBÁL AUTÓT RÁNK SÓZNI, OTTHON A RÁDIÓ FANTASZTIKUS BEFETTESÉSI LEHETŐSÉGRŐL ÁRADOZIK, VAGY A TELEVÍZIÓT BEKAPCSOLVA SZÉKREKEDÉS ELLENI SZERT KÍNÁLNAK NEKÜNK. MEGSZOKTUK ŐKET, NINCSENEK HATÁSSAL RÁNK, TELJES EGÉSZÉBEN A MI DÖNTÉSÜNK, MEGVESSZÜK-E AZ ADOTT TERMÉKET VAGY SEM – GONDOLJUK MAGUNKBAN. DE MI VAN AKKOR, HA TUDATALATTIAK SZINTJÉN PRÓBÁLNAK BEFOLYÁSOLNI MINKET, ÖSZTÖNEINKRE HATVA, OLYAN TRÜKKÖKKEL, FORTÉLYOKKAL, AMELYEKRŐL NEM IS TUDUNK? EZ A CIKK NÉHÁNY ILYEN PÉLDÁVAL SZERETNE SZOLGÁLNI A REKLÁMPIPAR ÜGYESKEDÉSEIRE, AMI UTÁN TALÁN MÁS SZEMMEL NÉZÜNK VÉGIG MÉG EGY MOSÓPORREKLÁMOT IS.

Már a hatvanas évek Amerikájában is próbálkoztak az emberek tudatalatti manipulálásával. James Vicary a következő kísérletsorozatával hívta fel magára a figyelmet, melyet a reklámozás forradalmian új módszerének tartott: gyanútlan mozilátogatóknak olyan filmet vetített le, mely során 1/3000 másodpercig különféle feliratok villantak fel a vásznon, mint például „Igyál kólát!”, „Egyél pattogatott kukoricát!”, s azt állította, a film után a büfében 18%-kal megnőtt a pattogatott kukorica fogyasztás. Agynyik ilyen sebesség mellett nem képes tudatosan feldolgozni a látottakat, azonban tudatalattinkra hatással lehetnek. A világ felháborodott a „tények” láttán, később azonban Vicary többé-kevésbé beismerte, hogy meghamisította az adatokat, s csak figyelemfelkeltés volt a célja. Micsoda kreativitás, pedig még csak a hatvanas években járunk! (A legújabb kísérletek eredményei szerint állítólag hatással lehetnek ránk az ilyen felvillantott képek, pontosabban, ha döntés előtt állunk, képesek befolyásolni minket.)

De térjünk vissza a jelenbe, hisz mostanra legalább ilyen érdekes és hatékony eszközök sokasága áll a reklámozók szolgálatában. A számtalan különböző terméket kínáló áruházláncok például előszeretettel alkalmazzák ezeket a trükköket. Idegesítő tud lenni, mikor nem találd ugyanazon a polcon a kedvenc samponodat, mert időközben mindent átrendeztek? Ez azért van, mert amíg keresgél, a szemed átsiklik egyéb árucikkeken is, és egyik-másik a kosárban kerül ki, holott be sem volt tervezve. A pénztárhoz érkeve pedig újabb 10 percet állhatsz sorba, holott jó néhány pénztár meg sincs nyitva. Hát nem érdeke az áruháznak, hogy egyszerre minél több vevőt ki tudjon szolgálni? Nem feltétlenül. Ugyanis így lehetőséget kapnak

a pénztárakhoz kitett játékok, édességek, hogy várakozás közben „elcsábítsanak” Téged, s megvedd őket. Hasonló a helyzet az alapélelmiszerek esetében. Ez az a termékcsoport, amire a vevőknek a legtöbbször szüksége van, és éppen ezért a bejárattól a legtávolabbi sarokba helyezik. Így ha venni szeretnél egy kiló kenyeret, ahhoz el kell sétálnod jó néhány egyéb polc mellett is, ami megint csak megnöveli a többi árucikk eladásának esélyét. S ha már a kenyérnél tartunk: egyes áruházak előszeretettel hangoztatják, náluk mennyire olcsó a kenyér. Ez így is van, s ezáltal bennünk azt a képet alakítják ki, hogy az adott áruházra általában is igaz, hogy olcsó, hisz előszeretettel általánosítunk. Arra már kevésbé gondolunk, hogy ha az egyik termék olcsóbb, az a többi termék árán fog meglátszani. Az árazásnak is külön tudománya van. Szinte nincs is olyan üzlet, amely ne 9-re vagy 99-re „kerekítene” a legtöbb árat. Ugyanis, hiába csak néhány forint a különbség, egy nagyságrenddel olcsóbbnak érezzük a 499 Ft-os terméket, mint amiért 500 Ft-ot kérnek

el. Az azonos számjegyek pedig, mint pl. az 555, további vonzerővel bírnak számunkra.

A televízió és a filmek is jó néhány hasonló módszert ismernek. Feltűnt már például, hogy a műsorblokkot követő reklámok hangosabban szólnak, mint az azt megelőző rész? Bizony, tudatos manipulálásról van szó, különböző hangmérnöki módszereket vetnek be, mivel a hangerősség és hangminőség változása a figyelemfelkeltés egyik eszköze. Sokszor ez rendkívül bosszantó lehet, célját mégis eléri, hisz felkapjuk a fejünket, mikor hirtelen ránkordítanak a mosószereklámból. Az sem véletlen, hogy a reklámblokkok szinte minden csatornán azonos időben, egyszerre futnak. Ennek az az oka, hogy hiába kapcsolnánk át két műsor között máshova, ott is csak hirdetésekbe botlunk, így pedig már nem éri meg az irányítóért nyúlni, a csatorna tehát nem veszített nézőket.

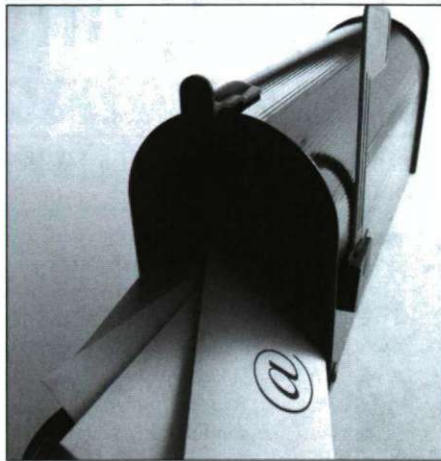
De ne higgyük, hogy két reklámblokk között nem bombáznak minket hirdetésekkel! Amikor a filmekben a főhős/főhősnő egy jól beazonosítható

márkájú autóra száll, cigarettát szív, italt iszik, az mind-mind bújtatott reklám, amiért az adott cég rengeteg pénzt fizet. Sokszor fel sem fogjuk, el sem gondolkodunk rajta, miért pont azt a márkát használta az illető, de tudatalattinkban rögzül, és így hatást gyakorol ránk a jövőbeli termékválasztáskor. Egyik legismertebb példa erre a(z összes) James Bond film, ahol a kedvenc kémünk által birtokolt autó, ital és óra mind a szponzorcégek termékei. Magyarországon szintén előszeretettel alkalmazzák a(z egyébként Európa-szerte illegális) bújtatott reklámokat. Gyakori példának az a nem túl kreatív ötlet, hogy a filmben a szereplők az egyik ismert kereskedelmi televízió híradójából tudnak meg valamilyen információt, vagy csak egyszerűen elsétálnak az azt reklámozó plakát előtt.

Ha modern kori marketingről van szó, nem hagyhatjuk ki a sorból az internetet sem. A legkézenfekvőbb megoldás e-mailbe csomagolva eljuttatni a potenciális ügyfélnek a termékünkről szóló hírt, hisz biztosan célba ér, ráadásul gyakorlatilag ingyen van. Éppen ezért hamar elárasztották az internetet a spamek (kéretlen, általában reklám témájú elektronikus levelek), annak ellenére, hogy az ilyenek küldése szintén nem legális. Van azonban néhány különösen ravasz alfaja a spam-nek, mint például a következő levél, melynek feladója „Viki”:

„Szia! Tegnap kérdezted, hogy csinálom, hogy mindenhol az én hirdetésemet látod a neten. Most megmutatom: www.XXXYYY.hu Úgy néz ki, ma már sikerült is eladnom a kocsimat! Ugye, hogy megérte nem nekem szenvedni a hirdetésekkel? :)”

Természetesen Viki nem létezik, a feladó az a (jelen példában hirdetésekkel foglalkozó) cég, amely a honlapot üzemelteti. Úgy próbál rávenni minket a kattintásra, hogy az ismerősünknek adja ki magát, s habár nekünk nem ugrik be, ki is az a Viki, a (hamisan kialakult) bizalom miatt esetleg mégis ellátogatunk az adott weboldalra és puff, már el is érte célját a levél! Egy másik lehetőség az interneten szörfözők megtévesztésére az olyan banner (téglalap alakú grafika vagy animáció), amely első ránézésre például játék- vagy szavazófelületnek tűnik, tehát másfajta funkcionalitást sugall, de valójában bármelyik részére kattintasz, a reklámozni kívánt weboldalra jutsz. Az ilyen trükkökkel szemben a felhasználó néhány alkalom után már immúnissá válik (bannervakság), mégis gyakran találkozhatunk velük a hálón.

Fejezzük be az utcai plakátokkal, köztük is akad néhány gyöngyszem. 2006 nyarán például a következő szövegű plakátok jelentek meg Amerika-szerte:

„Szia Steven! Figyelsz végre? Mindent

tudok a szeretődéről, te mocskos, trükkös, erkölcstelen, hűtlen, sz@rházi. Minden fel lett véve!

(hamarosan ex-) feleséged, Emily
Utóirat: Ezt a hirdetést a közös bankszámlánkról fizettem.”

A hölgy még egy blogot is indított, hogy minél inkább felkeltse a figyelmet „családi gondjaira”. Aki látta a hirdetést vagy olvasta a blogot, vakargathatta a fejét, vajon mi akar lenni ez az egész. Valaki tényleg ennyi pénzt költene arra, hogy tönkretegy a férjét? Szó sincs róla. Mint végül kiderült, egy helyi tévécsatorna a legújabb sorozatát akarta ezzel a módszerrel reklámozni (a képzetelenbeli hölgy az egyik sorozatbeli szereplő). De nem kell Amerikáig mennünk, hogy megtévesztő utcai hirdetések találjunk. Az *Időkapszula* című „film” plakátjai jó néhány helyen láthatóak, sőt, még az előzetes is vetítik a tévében. Azonban ne tervezd be hétvégi mozis programnak, ugyanis nem létezik ilyen film. A háttérben az egyik mobilszolgáltató cég áll. Egy remekül kivitelezett (értsd: végtelenségig megtévesztő) reklámhadjáratról van szó: megalkották a film poszterét, trailerét, honlapját (amin még a „rendező” is megszólal), csak éppen filmet nem készítették.

Ez a „sárból aranyar” felfogás mód pontosan adja vissza a reklámok működési mechanizmusát. Egyetlen céljuk, hogy megvedd a terméket, függetlenül attól, hogy mennyire jó vagy egyáltalán szükséges van-e rá. A fenti példák tükrében csak azt tudom javasolni, mindig kétszer gondold meg, mielőtt a pénztárcáért nyúlsz. Hátha mégis a Te döntesz!

Cián

Édes anyanyelv

TOVÁBBRA IS ÉLJEN A PRIVI.HU!

Gya, Krysztu vok, 13 éves vok, Bp-en lakok. Naon cejeteak táncizni – meg tok is –, & egyjüt csavizni a brokkal, meg ismizni a discoban. A btdömmel minden nap shoppingolunk a cityben, egyébként a btdöm arci nagyon. Lávólam a house mjúzikot, teccik még az RnB is. Ha szimpi vok, írj üzit kösü. Pusy, és végül íme ed nadon cééep versecskeee:

„... ezerszer jaj a nyelvehagyottnak, mert biccen a szó már a száj szögletén. (...)

Eleitől fogva génjeinkben hordva: anyaország, anyaöl, anyatej, anyanyelv. (...)

Makacs szánkra fegyelmet izzó jogarral égess, csak őrizz meg bennünket, édes, édes anyanyelvo!”

(Vári Fábrián László
Illyés Gyula fejfája előtt)

cuppp

véhanga

Könyvajánló

PAULO COELHO: TIZENEGY PERC

...VALÓBAN, A KÖNYV GYORSAN OLVASHATÓ, KÖNNYED NYELVEZETŰ, SZELLEMI-LELKI MONDANIVALÓJA PEDIG BELEFÉR TIZENEGY PERCBE. NO, DE NÉZZÜK CSAK, MIRŐL IS VAN SZÓ.

Adott egy fiatal brazil lány, Maria, aki természetesen nincsen megelégedve önmagával, sőt, minő meglepetés: keresi önmagát. A családi háttér nulla, a lehetséges udvarlókat pedig a szüzek esetlenségével hajtja el maga mellől. Elhelyezkedik egy gyárban, éli a mindennapi, szürke, mókuskerekes világát. Egy nap azonban összegyűlik a pénz, hogy elutazzon pár napra Rio de Janeiroba, ahol a véletlen összehozza egy genfi bár tulajdonosával, aki megkéri Mariát, menjen el vele Genfbe, s dolgozzon nála. A lány úgy érzi, végre saját kezébe veheti a sorsát, és jó döntést hozhat, elfogadja az ajánlatot.

A genfi, majdnem egy éves ott tartózkodásáról, lelki és szellemi fejlődéséről szól a könyv háromnegyed része. Hogyan lesz szombatáncosból prostituált, képes-e kiszállni, hogyan tanul meg franciául, milyen filozofikus gondolatok fogalmazódnak meg naplójának lapjain.

A szexet nem élvezzi, és úgy látja, maga az aktus tizenegy perc, amiért képesek vagyunk mindent feláldozni akár. Persze az ő életébe is bekapogtat a társ, a szerelem egy kiégett festő képében, akivel nem akarják birtokolni egymást, így egyre mélyebbre kerülnek egymás lelkében. Egy év után Maria egyik percről a másikra elhatározza, hogy kiszáll a szakmájából, és hazamegy. A könyvborítón

természetesen az ajánló feszegeti, hogy vajon Maria kit/mit választ, a szerelmet, vagy az otthont stb., igazából azt hiányolom, hogy az író Maria döntése után kézbe veszi a megoldást, saját maga játssza a sorsot, hogy hepiend legyen. Nem életszagú, és az utolsó négy oldallal mintha elvenné még azokat az értékelhető gondolatokat, Maria lélekfejlődésének egyes állomásait is, amelyek a könyv 98%-át tették ki. Persze ez nem jelenti azt, hogy a többi könyve az írónak nem jó. Meg azt sem, hogy másnak nem jöhet be ez a könyv. De nekem itt, és most, ebben a pillanatban, azt hiszem 11 perc kellett ahhoz, hogy az egész könyvet átgondoljam, és vázat adjak ennek a kis szösszenetnek.

véhangaági

EIJI YOSHIKAWA: MUSASHI – A SZAMURÁJ ÚTJA

Hazánkban szépen izmosodik a Távol-Kelet, főleg kínai és japán mánia. Érdekeség, hogy egy japán manga ugyanarról a kardforgató roninról szól, mint az Usagi Yojimbo, a samuráj nyúl története. Az előszóból az derül ki, hogy egyrészt Muszasi egy személyben a samuráj-étosz megtestesítője, és hogy Eidzsi pentalogiája a samurájós kalandregények őstípusa.

Mijamoto Muszasi a valóságban is létezett, a feudális Japán legnagyobb kardhőse volt, ráadásul leghíresebb párbajait farkarddal vívta, számtalan harcost győzött le, mire rájött, hogy önmaga legyőzése a legnehezebb. Ugyanis rendkívül vad, vérengző természete volt. Csak nagyon lassan sikerült legyőznie a belső

szörnyet, de az évek multával az egyik legtökéletesebb kardművészé fejlődött. Ezekről az évekről szól a regényciklus, és persze az átalakuló Japánról.

A romantikus *Shōgun* után, ami James Clavell tollából született, most ízelítőt kapunk egy japán író tollforgatásából. A regény cselekménye ott folytatódik, ahol egykor a *Shōgun* véget ért.

Josikava Eidzsi Japán legnépszerűbb íróinak egyike. Főleg hosszú, régi japán népmondákat mesélt el újra röviden és érthetően. A Muszasi életét bemutató öt kötetet a harmincas években írta. A Muszasi olyan történelmi regény,

amelyet számtalanszor megjelentettek, mondhatni Japán élő folklórjának része.

Ez már nem az első fordítása a ciklusnak, de tény, ami tény, nem ez sikerült a legjobban... Eleve egy angol fordításból fordították magyarra, még csak nem is japánból. Kérdés, hogy ez mennyit ártott a műnyelvezetnek. Néhol kicsit vontatott, s a fordítás minősége is hullámozó.

Mindezek ellenére érdemes elolvasni, nekem már az elő pár oldalon megtetszett.

Tordai Gábor

Husi Ági módra

Hozzávalók: egy nagy alma, egy tubus majonéz, egy fél grillezett csirkemell, só, bors, fokhagyma, olívaolaj, krumpli, rozsmaring, tejföl, sajt.

A csirkemellet összekockázom, egy tálba dobom. Az almát meghámozom, szintén felkockázom, a csirkéhez teszem. Olívaolajat teszek rá (csak lebeletnyit), sót, borsot, majd a teljes majonézt. Reszelek rá fokhagymát bőségesen. Összekeverem,

berakom a hűtőbe. Pár krumplit megmosok, félbevágok, sütőbe rakok alufóliával (az alufóliát ki kell olajozni kicsit), vagy sütőpapírral kibélelt tálba, a gömbölyű részével lefelé, az egyenes részére pedig friss rozsmaringot rakok, így sütöm addig, amíg egy villát bele nem tudok szúrni legalább a feléig. Aztán megfordítom, és még 10-15 percig sütöm, a krumpli nagyságától függően. Ha kész, visszaforgatom a krumplikat, reszelek rá sajtot, ráteszek egy kis kanálnyi tejfölt, tányérra teszem, a behűtött majonézes-almás hússal tálalom.

Vincze Hanga Ágnes

Elég!

Elegem van abból a negativitásból, ami mostanában körülvesz. Abból, ami a médiából ömlik. Azért szeretem az egyik rádió reggeli műsorát, mert ott ki merik mondani, hogy az élet nem is olyan rettenetes, vérvizataros és elképzelhetetlenül borzalmas, amilyennek mindenki lefesti. El merik mondani, azt a manapság már már nyilvános megkövezés érdemlő kijelentést, hogy a globális felmelegedés tulajdonképpen jó dolog. Folyton a fűtőszámlán siránkozunk, miközben jóformán nem is volt tél. Baj, hogy decemberben 10-12 fokban tudtunk sétálni egyet a szikrázó napsütésben? Igen? Miért is? Na meg persze az árak. Mintha 2006-ban találtak volna fel az áremelést. Az árak, mióta világ a világ, emelkedtek, s ez most sincs másként. Reformok. Fájt? Rosszabb lett? Nem éreznénk, ha nem problémáznánk rajta annyit. Persze, legalább van miről beszélni, mert panaszkodni mindig könnyebb. Nem lenne jobb a dolgokat optimistán szemlélni? Hogy az, ami most van, befektetés a jövőre nézve, hogy később jobb legyen? Azt miért nem mondják be soha a hírekben, ha csökken a benzinár? Miért a legutolsó hír, ha bármi pozitív dolog történik? Vagy, ha már mindenképp siránkozunk kell, miért nem azon keseregünk, hogy miért van az, hogy a nemzeti ünnepeinkre a rendőrség készül a legjobban? Hogy tüntetők mocskolják be évszázados hőstetteink emlékeit? Hogy miért kell azzal pártállást foglalnunk, ha kitésszük magunkra a kockárdát? Amíg nem ezeken szomorkodunk, úgy gondolom, a többin nem érdemes.

TéEn

Az illúziókról

1. „Én már a szerelemtől szóló himnuszt jobban szeretem, mint magát a szereelmet... S mégis, néha úgy érzem, egy meleg kis test az ember mellett: ez minden, amit az ember kaphat, ez az állandóság illúziója – s az illúzió talán mégiscsak minden!”

(Füst Milán)

2. „Az illúziók fokozatosan halnak el – még akkor is, amikor úgy tűnik, hirtelen történt, azonnal, felébredsz egy szép napon, és többé nincsenek illúzióid. Ez nem így van. Az illúziók szertefoszlása hosszú és keinos folyamat.”

(Dmitrij Sosztakovics orosz zeneszerző)

Illúziók

Megszerettem az illúziókat.

Tudod, amikor egy alkoholtámasztó éjjelen megcsókolasz valakit úgy, hogy először látod életedben. Amikor másnap reggel odabújsz hozzá, de tudod jól, nem szeretitek egymást. És nem is akarsz szeretni s azt sem, hogy ő szeressen.

Egyértelmű a dolog. – Szeretsz? – kérdezed, – Nem. – válaszolja és Te ettől boldog vagy. Le vannak osztva a kártyák. Mindketten tudjátok, miért vagytok ott, ahol vagytok, mi a célja az egésznek, és hogy mi nem a célja.

Nem célja a megbecsülés, a tisztelt, a megértés, az, hogy megosszátok egymással bánatot és örömet. Célja viszont a pillanat élvezete, az ITT és a MOST, sem több, sem kevesebb.

Nem várod, hogy ne csaljjon meg, hogy ne verjen át, hogy ne hagyjon ott. Azt várod, hogy megtegyje.

Megvan az állandóság és a tökéletesség illúziója.

Hát kell egyéb a boldogsághoz? Igen?

Hmm... ez is csupán illúzió.

Illúziók 2.

Meggyűlöltem az illúziókat.

Tudod, amikor kiöntöd valakinek szíved bánatát, és azt feltételezed, ő ezt szívesen hallgatja végig. Pedig közben egoistának tart, aki folyton csak panaszkodni tud.

Amikor összejössz valakivel, aki kihasznál, vagy urambocsá? Te használod ki őt, úgy, hogy nem is tudsz róla.

Vagy épp bemagyarázod magadnak, hogy Te igenis szeretsz egyedül lenni. Hogy Neked jó, hogy nincs kihez fordulni, nincs kivel bánatot megosztani, nincs ki mellett felébredni.

Illúziókban élünk, nem látjuk a valóságot, mert nem látunk túl önmagunkon. Jó ez nekünk?

Hát persze, hogy jó.

Úgy legyen.

TéEn

Porból lettünk...

Létezik-e valódi boldogság? Elérhetjük-e valaha, amire vágyunk? Van-e értelme annak, amit teszünk, ha az idő végtelen távlatából nézzük? Látjuk-e még egyáltalán magunkat, ha az idő és a tér borzasztó perspektívájából figyeljük?

Tudunk-e még megállni, meditatálni, örülni a víz és szél ősi erejének? Tudunk-e, akárunk-e képzettársítani, ha látszólag előttünk már mind leírta a társítandó képzeteket? Ér-e valamit, ha tollat ragadunk, ha szerelmet vallunk, ha hűséget esküszünk, ha a kisujjunkat mozdítjuk, vagy a Himalája tetejéről ordítunk, számít-e ez bármit is az Egész szempontjából?

Haladunk-e előre, melyik ér többet: ha megállunk vagy ha továbbmegyünk? Fennmarad-e szellemünk, ezer év múlva fognak-e ránk emlékezni? Pazarolnak-e egyetlen kósza gondolatot is a fajunkra, mondjuk egymillió év múlva?

És akkor, ott, a távoli jövőben számít-e majd e néhány tollvonás, amit egy fantasztikus film utáni néhány percben papírra vetettem?

TéEn

Sógoréknál

A MÁRCIUSI HOSSZÚ HÉTVEGÉT AUSZTRIÁBAN TÖLTÖTTÜK, HOGY MÉG KIHASZNÁLJUK A HEGYEK KÍNÁLTA LEHETŐSÉGET SIÉLÉSRE. SPORTOLÁSI SZEMPONTBÓL REMEKÜL SIKERÜLT EZ A HÁROM NAP, HISZEN SZERENCSÉS KIMENETELŰ ESÉSEKSEL SIKERÜLT MEGÚSZNOM A LESIKLÁSOKAT, AZ ARCOM VISZONT MEGLEHETŐSEN LEPIRULT. DE ANNYI BAJ LEGYEN... AMI MIATT E CIKK MEGÍRÁSÁRA SZÁNTAM EL MAGAM, AZ NEM MÁS, MINT A HAZÁNK ÉS NYUGATI SZOMSZÉDUNK KÖZÖTT MEGLÉVŐ KONTRASZT. TUDOM, EZZEL NEM MONDOK TÚL SOK ÚJAT, MINDENKI ÉSZREVESZI A KÜLÖNBSEGEKET, AKI NYITOTT SZEMMEL JÁR-KEK. DE...

A rendszerváltás óta eltelt több, mint 17 év. Köztársaság lettünk népköztársaság helyett, megtörtént az átállás szocialista tervgazdaságról piacgazdaságra satöbbi, satöbbi. Ennyi év, mondhatnánk, már gombócból is sok, mégsem volt elég ez az időszak arra, hogy a felzárkózásnak igazi, látható nyomai legyenek. Mert gondolom abban megegyezhetünk, hogy a fejlődést nem a bevásárlóközpontok és a benzinkutak jelentik. Nem azzal van a gond, hogy átlépve a hegyeshalmi határt, egy teljesen más környezetbe érkezünk. Ami ennél fontosabb: bizonytalan messzeségbe került az a nap, amikor kijelenthetjük, hogy ténylegesen felzárkóztunk a Nyugathoz. A vasfüggöny megszűnt ugyan, de megjósolhatatlan, hogy hatása meddig marad meg. Nem a GDP-növekedésre gondolok és nem is annyira az egyéb gazdasági mutatókra. Sőt, azt sem tartom helyesnek, ha ész nélkül másokat követünk és utánozunk, hiszen tőlünk nyugatabbra sem minden fenéig tejfel, és nem minden jó, ami onnan jön át (beleértve az USA-t is).

És akkor jöjjön az, ami miatt azt a kis „de” szócskát ottelejtettem az előző bekezdés végén. Ez pedig két olyan tény, amiben az EU legtöbb tagállama előtűnik jár, és amivel kapcsolatban már – érzésem szerint – jóval előrébb kéne tartanunk. S nem minden baj forrását a történelmi okokra és legfőképpen a '89 előtti negyven évre visszavezetni.

Az egymáshoz és a természeti, épített környezetünkhöz való viszonyunk.

A kis faluban, ahol megszálltunk, első este sétát tettünk. Már-már nyugtalanító nyugodtságra és csöndre lettünk egyből figyelmesek. Sehoh egy kutyaugatás, mivel nem is szabad ugatni hagyni a kedvenceket: az ottlakók nyugalma fontosabb. Sokáig egyetlen árva lélekkel sem futottunk össze, mígnem felbukkant egy arc. Aztán még egy és később is még néhány. És – láss csodát! – mindenki köszönt.

Sielés közben, mint ahogy azt már fent is leírtam, gyakran a hóban kötöttem ki. Néha akkorákat estem, hogy magam is meglepődtem. A kedvencem az volt, amikor a bot a lejtőn felettem három méterrel állt meg és egyszerűen képtelen voltam érte felmenni. De sosem fordult elő, hogy valaki ne állt volna meg segítő kezét nyújtani, megkérdezni, jól vagyok-e vagy lehozni a botomat. Egy profi síelőnek ez semmiség, nekem ott, akkor egyszerre mindent jelentett. Kíváncsi voltam, hogy milyen nemzetiségűekkel hozott össze a sors, ezért németül és magyarul is megköszöntem a segítséget. A válaszokból általában kiderült: nem magyarok voltak.

Két lesiklás közben beültünk egy Hütte-be vagyis egy kis étterem-kávézóba. Rendeltünk, de nem történt semmi. Vártunk és csak vártunk, ezért hát még egyszer szólunk a pincérnek. Ő erre gyorsan ésbekapott és azonnal ki is hozta a forró csokikat. Mikor fizetésre került volna sor, egyszerűen visszautasított minket: a késedelem miatt nem fogadott el egy árva eurót sem.

Ezek az esetek jól mutatják, mit értek helyes viselkedésen, egymáshoz való viszonyon.

A házakat rendben, tisztaságban tartják; hihetetlen talán, de ezek az otthonok módosak és mégsem hivalkodóak. Nem akar senki kitűnni a gazdagságával. Persze óriási vagyoni különbségek

sincsenek. Nekem legjobban az utcák és a házak előtti díszkertek tetszenek. A jó minőségű és tiszta aszfaltról rálépünk a kövezett járdára. Ahol nincs kő vagy beton, ott fűvesítnek vagy fakéreggel díszítik a virágágyásokat. A lényeg tehát, hogy nincs sár, nincs a felszínen hagyott homok, ennél fogva lehetetlen koszt bevenni a házba. Apró dolgok, tudom, de mégis mennyire fontosak. Nézzünk körül nálunk Magyarországon a településeken, legyen az város vagy falu. Az emberek többsége nem foglalkozik a környezettel. Jó, ha a kerítésen belüli részekre gondot fordítanak, de hogy azon kívül mi van: homok, sár, szemét – ez már sem a lakosok nagy részét, sem a helyi önkormányzatokat nem érdekli. Pedig miért ne lehetne nálunk is úgy csinálni, mint Ausztriában vagy Németországban, de mondhatnám akár Írországot is. Rá lehet fogni mindent a pénzhiányra?

Jut eszembe: nálunk épp most csatornáznak. Kíváncsi leszek, hogy utána miként fogják helyreállítani az utakat, a közterületeket...

Tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy majd helyettünk megoldanak mindent. Környezetünk ragyogni fog, az emberek kedvesek, segítőkészek lesznek. Mindez egyszer majd igaz lehet, de csak akkor, ha mindannyian teszünk is ezért. Mert mindenki képes tenni azért, hogy jobb legyen, és mindenkinek tennie is kell érte.

Kovács Andor

Hamvadó pillanat

Nyugalom, ez a kulcsszó. Mindegy, hogy lassan sétálva, állodogálva, vagy ülve. Persze nem árt egy finom pohár bor s egy kellemes társaság. Esetleg egy jó kis sakkjátszma. De egy társalgás, kellemes zene is tökéletes kiegészítője egy jó pipázásnak.

A szépen gomolygó kékesfehér, testes és illatos füst rendkívüli látvány egy félhomályos helyen. A cigarettafüsttel ellentétben ez nem bűdös, nem jellegtelen. Sőt! Maga a procedúra, ez az isteni műveltsor sem két percig tart. El lehet nyújtani egy órán keresztül, vagy még tovább is. Valaki egyben szereti, valaki részletekben. De az élvezet fogalma közös.

Ösödök óta alkalmazta az ember a füstöt, a füstölést mint kultikus szertartások kellékét, mint gyógyító eljárást. Európában, Ázsiában, Afrikában az írott történelem kezdetei előtt perzselt, égett az ember különféle anyagokat füstjűk illatáért, vélt vagy éppen valós életlani hatásukért.

A különféle gyógynövények, gyökök és állati eredetű anyagok füstjének belelégezése a sámánok, varázslók, vajások gyógyeljárásai közt kapott helyet.

Magas kulturális fejlettséget elért civilizációkban, mint például Mezopotámiában, már szigorúan előírt rendje volt a füstáldozatoknak. Füstöltek az egyiptomiak is. Ekhnaton fáraó sírjában pipa formájú füstölő szerkezeteket találtak (!), bár használatukat illetően csak találgatásokra vagyunk utalva.

Mára rengeteg dohány- és pipafajta közül válogathatunk. Ízesített, kevésbé ízesített, erősebb, gyengébb dohányokat próbálhatunk ki. Ki-ki a maga ízlésének megfelelően. Magam részéről a Borkumot imádom, könnyed íze, s szépen rajzoló füstje miatt. Kedvenc pipám az elsőnek megvett, máig tartó szerelem tárgya egy egyszerű, „bent”, azaz hajlított pipa. De ott van még a „billiard” pipám, ami egy másik közismert pipa. Ezt az egyenes szárú pipát, azonban már nehezebb is kéz nélkül a szájban tartani. De a kerekítések által a fej alakja bámulatosan egyszerű s mégis szép.

Hosszan lehetne még tárgyalni a pipák és dohányok fajtáit, a pipázás technikáját, a pipa alapanyagát. De erre nem térnék ki, hisz ez mind megtalálható könyvekben vagy az interneten.

Nem tudom, hogy mióta pipázom. Manapság egyre több a pipázó ember, férfi. Legyen fiatal egyetemista vagy úri-as középkorú, netán öregedő férfi. Egyre többször érzem a pipadohányok kellemes aromáját a levegőben, s egyre többször látok pipázó-sétálgató férfiakat. Úgy tűnik, egyre többen osztozunk eme csodálatos (bár tény, hogy káros) szenvedélyben. Egy pipára való dohány elszívása közben az idő mintha lelassulna, mintha beleveszne a pipafejből lassan kibodorodó füstbe. A nyelv megízleli a finom, sajátos aromás dohányfüstöt, majd lassan kifújva a tekintet élvez a levegőbe áramló szép árnyalatú füst látványát. A pipázás nem a rohanó embereknek való. Erre kérem, időt kell szánni. A pipafej megtömésére, a dohány tömörítésére, meggyújtására, élvezésére.

S persze a pipatisztításra is... Mondhatni, ez a hamvadó pillanat élvezetét teszi lehetővé. Hát... Azt hiszem, annyit beszéltem, s még mennyit tudnék (!), hogy már magam is megkívtam, hogy megtömjem a pipámat. Így hát, befejezem s hódolok eme szenvedélyemnek...

Tordai Gábor

Éljen az egység!

A HSZI a borítékot még nem dolgozta fel!

Kar	Pályázati regisztráció időtartama	Igazolások leadásának helye
ÁJTK	2007. 02. 16. - 2007. 03. 05.	HSZI *
ÁOK	2007. 02. 16. - 2007. 03. 03.	Kari HOK iroda **
BTK	2007. 02. 19. - 2007. 03. 06.	HSZI *
ETSZK	2007. 02. 19. - 2007. 03. 06.	HSZI *
FOK	2007. 02. 20. - 2007. 03. 07.	HSZI *
GTK	2007. 02. 20. - 2007. 03. 07.	HSZI *
GYTK	2007. 02. 21. - 2007. 03. 08.	HSZI *
JGYPK	2007. 02. 21. - 2007. 03. 08.	Kari HOK iroda **
MGE	2007. 02. 22. - 2007. 03. 09.	Kari HOK iroda **
MK	2007. 02. 22. - 2007. 03. 09.	HSZI *
TKK	2007. 02. 23. - 2007. 03. 10.	HSZI *
ZMK	2007. 02. 22. - 2007. 03. 09.	HSZI *

* Szeged Tudományegyetem József Attila Tanulmányi és Információs Központ (TIK), Szeged, Ady tér 10., Hallgatói Szolgálatok Iroda
 ** AOK, Szeged, Apáthy u. 4., JGYPK, Szeged, Boldogasszony sgt. 6., MGEK, Hódmezővásárhely, Petőfi u. 10-12

Jópar ezer, sőt, lehet, hogy tízezer hallgató nevében írom ezeket a sorokat. Valószínűleg több tízezer hallgató adta be a szociális támogatásra adatlapját, a szükséges igazolásokkal együtt ebben a félévben. Bár az eddigi módszer és rendszer működött, sőt, megkockáztatom: jól működött, mégis mindenkinek megálljt parancsolt ettől a félévtől az egység,

maga az Universitas. És jöttek a borítékok, vízszámlák, gázzámlák, adóigazolások stb. Kicsit több volt a kellemetlenség a több igazolás és számlamásolat beszerzése miatt, de igyekeztem a többiekkel együtt, határidőre leadni. Már az is érdekes volt, hogy az internetes oldalt csak február végétől lehetett elérni, addig nem volt mit, és felvontam a szemöldök-

kömet, hogy március közepéig lehetett leadni az igazolásokat, de bíztam benne: lesz szocotámom március végére (és persze a februári kiesett összeggel együtt nagyon jól fog jönni hűsvétra). Írd és mondd, ahogy a mamám mondaná, ma ezt találtam a HSZI honlapján:

A HSZI A BORÍTÉKOT MÉG NEM DOLGOZTA FEL!

Pedig április 2-t mutat a naptár. Eltelt két hónap, már a harmadikban járunk lassan, sőt, itt a tavaszi szünet, utána meg már kezdődik a vizsgaidőszak. Vajon miért most kell új rendszereket kitalálni és kipróbálni? Miért a mi bőrünkön már megint? Vajon hányan érezték ezt most nagy érvágásnak, hiszen kis pénz, kis foci, minden fillér számít sokaknak! Vajon miért nem vettek fel több embert a HSZI-n, hogy feldolgozzák az adatokat időben?

Sok a kérdés, jó lenne pár válasz...

véhang

WWW.JGYPK.U-SZEGED.HU

Egy született kretén naplója

MÁRCIUS, SZTÍV SZERELME ÉS EGY IGAZÁN JÓ BULI

Kedves Bélám!

Remek hónap volt ez a március már megint. Lára Sztív kitalálta, hogy nőszüni akar, de csak akkor mondta el, hogy miért, miután Dezső kétszer fejbévágta a Retkes traktor egyik műtárgyával, egy pópoc muskátlis edénnyel. Eme finom ráhatással sikerült kiszednünk Sztívből, hogy kitalálta, mekkora szopátás, ha valaki szilveszterkor születik és Szilveszternek hívják. Ebből egyből levágtuk, hogy má megint összehalászott a faterjával, és így akar bosszút állni a még nem is létező utódján. Persze ennek semmi értelme, de végül is Sztívről beszélünk. A lámája kiszámolta nagy nehezen, hogy március végéig el kell indítania a projektet, ha szilveszter környékére szeretne egy kis Szilvesztert, így a hónap legfontosabb feladatává Sztívívünk küldetése vált. Dezsővel és Répával azonnal összehoztuk a piál tanácsadó irodát és nekiláttunk megszervezni az akciót.

Először ugye azt kellett kitalálnunk, ki lesz az a marha, aki tovább szaporítaná a mi barátunk nemes génjeit. Noha Sztív nem annyira rusnya, mint mondjuk a Dezső, attól még nem ígérkezett könnyűnek a feladat. Nyilvánvaló, ha az ember csajt akar, irány a diszko. Egy kis melegítés a traktorba, majd elhúztunk csörögni. Húúú apám, mennyire gáz a didzsi. A legtöbb arc délelőtt még az isi-be szarozott a 2*2-ön, most meg úgy adták elő magukat, mint a Vad Misel. A csávók közül is alaposan kilógtunk hosszú hajunkkal, és persze Dezső is a kopasz fejével. Itt mindenkinek langyos haja volt laza kis melfírel, vagy mi a rákkal, ezt Répa mondta, ő művelt ilyen terepen. Sztív úgy mozgott a terepen, mint egy seggen durrantott róka. Beleszimatolt folyton a levegőbe és megszaglászott minden második nőt, aki mellé keveredett. Biztos megint valami kretén filmet nézett. Hosszabb szagolgtatás után meg is állapodott egy szőszinél, majd lazán vigyázzaba vágta magát, és erőteljesen megvakarta fejét. Mielőtt még belevágott volna sajátos udvarlásába, a csaj mellett álló csáko elkezdett krákogni. Dezsővel szinte egyszerre indultunk meg, hogy hátbavágtuk a csókat, mielőtt megfullad

itlen, de kiderült, hogy csak mondani akar valamit. Sztív is kiszúrta, oda is fordult és megkérdezte, mi a probléma. A srác valami olyasmit magyarázott, hogy a lány velem van, és ő különben is rendőr. Sztív a leglesajná-

lőbb arcát vette elő, majd rátette a kezét a csáko vállára, és csak annyit mondott: rá se ráncs, másnak sincs normális munkája, majd odébb szambázott. Valamit ordított még a csávó, de mi akkor már arrébb bugiztunk. Órákig próbálkoztunk még, persze teljesen sikertelenül, és a tuccucc parádétól már teljesen szétrepedt a fejem. Normális piát se lehetett kapni, csak ilyen pacsulikat. Már indulni akartunk, amikor Sztív szeme felcsillant, és löügetéshez hasonló mozdulatokkal megindult az egyik sarok felé. Pár perc múlva jött vissza, de nem egyedül, vele volt egy klasszikus pincebogár leányzó (egyötven magas, fekete haj, fekete ruha, vastag smink), arcán mély világfájdalom. Sztív boldogon újságolta, hogy mehetünk a Traktorba, lezsírozta a csajjal, mert itt nem lehet udvarolni. Ez egyedül Répát szomorított el, aki összefutott valami egykori egyemista barátnőjével és hevesen nosztalgizáltak.

A Traktorban aztán megismerkedtünk Sárral. Röviden annyit róla, hogy bölcsésznek tanul (sajnáltam szegényt, hogy neki ezt tanulnia kell, hiszen nekem ez velem született adottságom, bölcs vagyok és eszes höhöhő), Pesten lakik amúgy, és szereti az Emót (Sztív itt nagyon ideges lett, látszott rajta, hogy amint találkozik ezzel az Emóval, agyonveri), szereti az érzelmes verseket és az országot. Dezső ekkor már halkan pityergett, látszott rajta a teljes átérzés, és csak Répa tahósága, hogy ez amiatt lett volna, mert elfogyott a körtepáleszt. Sári szerint a világ a pusztulás felé robot, és csak rajtunk múlik, hogy megállítjuk-e, magyarázott valami glóbuszos felmelegedésről, amitől egyből megéheztem, és arról, hogy március tizenötödikén fel kell mennünk Pestre kiállnunk magunkért. Utoljára én a megye másodosztályban álltam ki egy focimeccsen, miután letakarítottam az ellenfél ragyás arcú sztárját. Addig duruzsolt a csajszi, míg a végén elmentünk Pestre ünnepelni egyet.

Remek móka volt, hatalmas tömeg gyűlt össze és olyan fain kis rigmusokat tanulunk, hogy csak na. Volt célbadobó verseny is, igazi kihívás volt, mert a célpontra esernyővel védtek, de attól még remekül szórakoztunk. A buli után beültünk egy laza sörözésre az egyik kocsmába (háááát, nem tudják ezek Pesten, milyen egy jó kocsmá...), ahol Sári kiértékelte a napi eseményeket. Mi meg bólogtunk, mintha muszáj volna. Ahogy ott sörözgettünk, rám jött a slanyálhatnék, gondoltam dobok egy sárgát. Meg is találtam a krimó budiját, de be volt zárva. Szóltam a csajnak, hogy beragadt az ajtó, erre odaordított nekem a böszméje, hogy adjak egy százast, oszt vizelehetek. Mondtam neki, hogy felesleges, megoldom okosba, és levizeltem a pultot. Erre a csaj úgy hörgött, mint a motörheades Lemmy fénykorába, és kirohant az utcára. Épp azon rohogtunk Dezsőekkel, hogy végre megtalálta a helyét, amikor visszajött három rohamozós rendőrrel, akiket az utcán szedett össze, mert ott meg fogócska volt. Addig pampogtak, míg Sztív a nagy szerelmi mámor közepette adott egy sallert a legarcosabb csákonak, amitől annak meg lerepült a sisakja. Nem fogod elhinni Bélám, ki volt az. A diszkós rendőr feszített előttünk, és láthatóan milyen érzelmi válságba sodortuk. Pár pillanattal később még négyen csapódtak a bulihoz az utcáról, és nem a mi oldalunkra...

Pár sarkot szaladtunk, mire leráztuk őket. Pihenés után fogellenőrzést tartottunk, mínusz hárommal zártuk a bulit, egész jó arány, bár Répának felszakadt a feje, mert valami kígyóval csapták hókon, ezért Sári azt javasolta, menjünk be valami ügyeletre gyorsan. Találtunk egy kórházat, ahol azt mondták, ellátnak minket, de fizessünk azért, hogy megvizsgáljanak, mert ez az új szabály. Két sör árát nyúlták le rólunk azért, hogy 3 órát ülünk a folyosón, majd 2 perc vizsgálat után elhajtottak minket a bélbe. Ha jobban belegondolok, hogy az egész a vizeletdíjjal kezdődött, és vizezdíjjal végződött, már nem akartam elmenni kábelt fektetni, hazáig passzatosan ültem, nehogy féknyom legyen. Ennyi elég mára, majd jövők Bélám, oszt meslélek...

Bagman

Fall Out Boy

INFINITY ON HIGH

Ha nem tudsz sikeres lenni azzal, amit szeretsz, akkor csinálj olyat, ami menő a tinik közt, és máris tiéd a világ. Akár ez is lehetne a szlogenje a Fall Out Boy nevet viselő aktuális csodának. Az Illinoisból származó négyes 2001 óta tolja a punkos irányt, de korábbi lemezeik nem hozták meg számukra a várt sikert. Az egykor metál bandákban ténykedő zenészek ekkor felfedezték, mi kell a népeknek. A manapság oly népszerű emo bandák közé sorolt FOB zenéje hozza a stílusra jellemző elemeket: érzelmes, beszólógató, lázadó és társadalom kritikus. Noha szépfiúknak nem nevezném a srácokat, azért Pete Wentz basszusgitárosnak és társainak elég nagy a rajongótáboruk a lányok körében, és már nem csak az államokban. A 2007-es *Infinity On High* album meghozta nekik az elismerést és a sikereket, noha anynyira újszerű, amit csinálnak, mint a Barátok közt nagy beszélőlései.

A lemez egyébként nem rossz, kifejezetten élvezhető azoknak, akik szeretik a könnyed, dallamos muzsikákat. Punk, rock és r&cb egyveleg, zongorával, kórusal, könnyen dúdolható refrénnel, tele slágeres tévé- és rádióbarát nótával. A legkiemelkedőbb szám a *This Ain't A Scene, It's An Arms Race* klip formában is látható már egy ideje, és be is fészkelte

magát a legtöbb listára. Igazi gagyi klipek ezek, gúnyos hangvétellel. Kicsit öregnek tűnnek már ehhez a „beszólók a világnak meg a felnőtteknek” dumához, de ez ma már senkit se zavar.

A csapat legnagyobb erősségének Patrick Stump énekes/gitáros hangját tartom. Amellett, hogy hozza a punkos szintet, képes egészen érett, profi és emellett izgalmas hangok kibocsátására. Nélküle már a második szám is dögunalom lenne, hiszen a zenétől sokat önmagában ne várjunk.

Szupi

Koboz, hegedű s ének

Nemrégiben a Bartók Béla Művelődési Ház előadótermében egy kicsit tanúi lehettünk határon túli magyarjaink népzenei világának, csak egy kicsit másként. Egy koboz, egy hegedű és egy gyönyörű énekhang bővölte el a jelenlévőket.

A koboz, a hegedű s az énekeszó hallatán felmerült bennem, hogy vajon csak akkor hű egy népzenei mű az eredetihez, ha pontosan azt és úgy játssza el a muzsikás, ahogy azt egy bizonyos idős, ráncos kezű moldvai hegedűstől, kobzostól vagy énekestől hallotta? A népzene természetes létezmódja a folyamatos változás, nincs két egyforma előadás és talán nincs két egyforma dal sem. A Mentés Másként Trió tagjai a csángó népzene valódi belső törvénye-

it megismerve élik (s ezt nem is győzték hangsúlyozni az előadás alkalmával), mentik és örökítik tovább azt a világot.

Ars poéticájuk: „Őrizzük, mentjük a hagyományt, a zenei gondolatok és formák, a színpad és a táltosi hagyományok örök törvényei szerint - másként. Az általunk kiválasztott gyönyörű motívumot úgy tiszteljük, hogy lelkünkön átszűrve küldjük el a hallgatónak, mert igazából nem szeretnénk semmi mást, mint egy jót muzsikálni.”

Ivánovics Tünde népdalénekes, Lipták Dániel hegedűs és Fábri Géza kobzos-énekmondó előadóművész lendülete ráragadt a közönségre is. A bámulatos kobozjátékra lehetetlen volt nem oda figyelni. Nézni a kezét, hallani a húrok hangjait. Szédületes volt.

A zenekart alkalmi kísérők segítették. Egy kecskedudás fiatalember, egy fiatal dobos hölgy s két kis tanítvány, akik nagyon tehetségesnek bizonyultak. Az összhatás pedig tökéletes volt.

Újraértelmezett, de autentikus megszólalásban őrzik a moldvai csángó magyar népzene, a történelmi énekek, a pengetőszene régies világát, amely a fülünkön át a lelkünkbe kúszik, megérintve valami ősi dolgot, amelyről már megfeledkeztünk. S egyszer csak megindul kezünk, lábunk a hihetetlen dallamok nyomán.

A velük eltöltött jó másfél óra rendkívül gyorsan elszállt, s aki kíváncsi rájuk, annak érdemes megvennie a most megjelenő CD-jüket.

Tordal Gábor

Amít a szellemgyógyászatról tudni illik

„SZELLEMVILÁGI KAPCSOLATAINK RÉVÉN MEGTANULJUK, HOGY VALÓJÁBAN SOHA EGYETLEN PERCRE SEM MARDUNK TELJESEN EGYEDÜL, HISZEN AZ ÉLETNEK OTT VANNAK AZOK A REJTETT DIMENZIÓI AMELYEK BÁRMIKOR NYITVA ÁLLNAK ELŐTTÜNK.” (TED ANDREWS)

Szinte minden emberben felmerül a kérdés, vajon tényleg léteznek-e szellemek? S ha igen, valóban képesek lehetünk mi egyszerű emberek a segítségükkel társaink gyógyítására? Mi ad nekünk ehhez erőt, hogy higgyünk a létezésükben?

Már az ókori görögök is hivatásos jósokon keresztül beszéltek a szellemekkel és az istenekkel. Egyiptom, Afrika és más területek samanisztikus társadalmi ismerték azokat a módszereket, amelyekkel kapcsolatba léphettek a természet szellemeivel. A szellemi lények létezését és részvételüket az ember megsegítésében majdnem minden nagy világvallás realitásnak tekinti. Legyen szó angyalokról, szentekről, eltávozott ősök szelleméről, a természet szellemeiről vagy akár démonokról.

Egyes modern tévéműsorok, filmek torzításai miatt az élet e láthatatlan dimenzióival kapcsolatban meglehetősen sok félreértést, olykor szándékos félremagyarázást tapasztalhatunk. Sokan úgy vélik, hogy az élet finomabb dimenzióival való kapcsolat létesítéséhez bonyolult eljárás vagy egyéb misztikus eljárások szükségesek. Még többeknek az a véleménye, hogy min-

denféle spirituális kapcsolatfelvétel az ördög műve, mivel el-lentmond a természet törvényeinek, és csak megfelelő óvatossággal hajtható végre, és még akkor is igen-igen veszélyes. Mindez természetesen kitaláció.

■ Az élet aurája

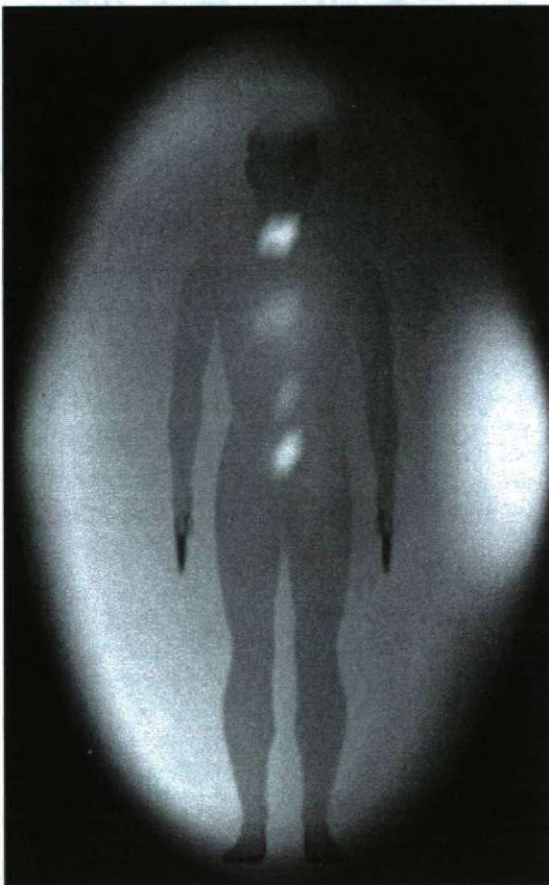
Ahhoz, hogy megértsük, hogyan kapcsolódhatunk a szellemvilághoz, előbb meg kell értenünk az ember finomanyag-szerkezetét. Amikor készen állunk arra, hogy inkarnálódjunk a fizikai világba, belső spirituális lényünk elkezd felépíteni önmaga köré az egyes finomenergia-burkokat. Ezek afféle híd-ként funkcionálnak, amelyen keresztül tudatunk képes megnyitni a fizikai felől a finomabb és spirituálisabb világok felé. Ez az összeköttetés a finomabb szférákkal egész életünk során megmarad. Mindössze az a dolgunk, hogy megtanuljuk kitágítani feléjük tudatos érzékelésünk határát, mégpedig minél kiegyensúlyozottabb és biztonságosabb módon.

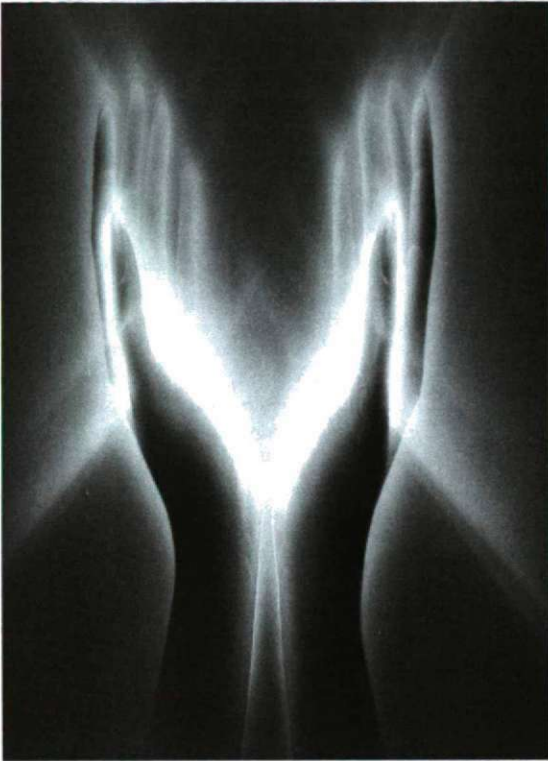
A finomanyag testek szerves alkotórészei auránknak. Az emberi aura olyan energiamező, amely minden irányban körülveszi a fizikai testet, energia járja át, veszi körül és lép ki belőle folyamatosan. Ez mind hatással van magára a fizikai testre is. Ha megtanuljuk harmonizálni a különböző finomenergiákat, és rájuk hangolódunk, akkor képesek leszünk megnyitni a szellemvilág lényei felé, akik itt élnek és működnek körülöttünk. Minél erősebb és magasabb rezgésszintű az auránk, annál könnyebb ráhangolódunk az életünket átszövő finomenergiákra, köztük spirituális vezetőink erőire is. Minél gyengébb és kiegyensúlyozatlanabb az energiamezőnk, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy a szellemvilágból inkább a negatív hatásokat vonzzuk magunkhoz.

■ Mágnesezés – a természetes gyógy mód

Valójában a gyógyítás legősibb és legtermészetesebb módja. Az anya simogatva vigasztalja a gyermekét, ezáltal gyógyító energiákat visz át a gyermekre. A mágnességet dr. Franz Anton Messmer fedezte fel 1777-ben egy kezelés alkalmával. Egy asszony három éves korától vak volt, és Messmer kezelése során (melyet később kifejlesztője után messmerizmusnak neveztek) visszanyerte látását. Messmer összefoglalva a következő tézisek szerint állította fel a kezelést:

1. Létezik egy, az egész világot átjáró és összekötő erő, egy tökéletes, összehasonlíthatatlanul finom, mozgó anyag.
2. Minden betegség arra a tényre vezethető vissza, hogy a beteg ember testében ennek az anyagnak egyensúlyi zavarai lépnek fel, vagyis a nevezett erő a testen belül nem harmonikusan oszlik el.
3. A gyógyítás a megzavart egyensúly helyreállítását jelenti.
4. Az egyensúly helyreállítása ennek a titokzatos erőnek a testbe való bevitelével történik.

5. A bevitelnek a mágnesező orvos segítségével kell történnie. Az illetőnek azonban nemcsak az orvostudományban kell otthon lennie, hanem ismernie kell a mágnesezés technikáját is, és a rendelkezésre álló lehetőségeket. Az anyag áramlatait, melyet páciensének ad le, s amelyet a leadás előtt önmagán áramoltat át, hogy szükség szerint erősítse, vagy gyengítse azt.

Ezek a tézisek bevonultak a szellemgyógyászat tanításaiba is, sőt a magnetizmust a szellemgyógyászat első lépcsőjének is nevezhetjük. A magnetizmusban azonban Messmer téziséből eltérően olyan gyakorlat vetette meg először a lábát, mely során a magnetizőr a saját erejét használja a kezeléshez. Ez, azt vonja maga után, hogy a magnetizőr nem képes sok pácienssel kezelni egymás után anélkül, hogy önmaga ki ne fáradna. Az évtizedek során Messmer tézisei egyre inkább elterjedtek, és most már a gyógyítók nem saját erejükkel dolgoznak, hanem egy olyan erővel, amelyet életenergiának neveznek. A gyógyításnak ezt a formáját nevezzük ma végeredményben szellemgyógyászatnak. A szellemgyógyászatban belül két különböző típust különböztetünk meg: a passzív és az aktív szellemgyógyászatot.

■ Passzív szellemgyógyászat

Ez a szellemgyógyászat legelterjedtebb formája, Jézus és tanítványainak gyógyításán alapszik. Leggyakrabban Angliában használatos. A passzív szellemgyógyászat során a gyógyító úgy gyógyít, hogy kezét a páciensre teszi, és önmagán át energiát közvetít. Angliában több mint 2000 kórházban kezelnek gyógyítók ezzel a módszerrel orvosokkal együttműködve és általuk elismerve. 1989-90-ben Nagy-Britanniá-

ban egyéves kutatást végeztek az egyik neves klinikán. Ennek során három pácienscsoportot választottak ki, melyeknek tagjai ugyanazon tünetekkel rendelkeztek. Az első csoportot csak orvosok, a másodikot orvosok és gyógyítók, a harmadikat csak gyógyítók kezelték. A kísérletek során figyelembe vették a kórképet, a betegség normális időtartamát, a tényleges gyógyulás időtartamát, illetve a gyógyszerek bevitelét vagy elhagyását. Az eredmény minden résztvevőt meglepett: a legjobb eredményt azoknál a pácienseknél kapták, akiket kizárólag a gyógyítók kezelték.

■ Az aktív szellemgyógyászat

A szellemgyógyászat egyik leghatásosabb formáját 1982-ben Eckard Strohm tette ismertté, és tanítja azóta is. A szellemgyógyászatnak olyan módja ez, amelynél a gyógyító különböző technikák segítségével megtanulja az energiákat felvenni a fejtető-csokrán át, és szellemi technikák segítségével a gyógyítandó célra irányítva leadni a páciens felé. Ehhez megtanulja a gyógyító, hogyan hagyja el a tudata önnön testét, és hogyan menjen át a páciens testébe. Ez a technika lehetővé teszi a gyógyító számára, hogy körbenézzen a páciens testében és felállíthassa a diagnózist. Az így képzett gyógyítók nagy hangsúlyt helyeznek az egészségügygel való szoros együttműködésre.

■ Szellemgyógyászat szellemi segítővel

Az aktív szellemgyógyászat során a gyógyító „szellemi segítővel” dolgozik. A szellemi segítő olyan elhunytak, akik beléptek a fénybe, a lélek tiszta állapotába, és akik különös szituációkban vagy különös tanulási feladataik során az emberek mellett állnak. Leggyakrabban olyan elhunytak ezek, akik valamilyen (például rokon) kapcsolatban álltak az illető gyógyítóval.

■ Végszó

A szellemgyógyászatnak különféle titkait, technikáit részletesebben egy szellemgyógyász tanfolyamon ismerheted meg. Ez a cikk némi betekintést ad erről a kevésbé ismert, titokzatos gyógymódról. S lehet, hogy egyesek bolondságnak tartják, de lesznek, akik elgondolkoznak erről a módszerről. S ki tudja, talán egyszer komolyabban fognak foglalkozni vele?

Szél Adrienn

Az utolsó doboz története

AVAGY: EGY UTOLSÓ SLUKK ÉS VÉGE?

Kiskoromban, mint minden gyerek, ellene voltam a cigifüstnek. Minden alkalommal fújáltam a füstöt magam elé, és a jellegzetes kézmozdulatokkal próbáltam azt az orrom elé elhessegetni. Nőttem, sulis, szünetek. Sokan elkezdtek, már hatodikban. Engem akkoriban még nem hatott meg, még mindig büdös volt. Nyolcadikban már sok osztálytársam dohányosnak mondhatta magát, az egyikük a banketten a kezembe nyomott egy szálát. Beleszívtam, köhögttem, rossz volt. Úgy gondoltam, ez az a dolog, ami igazán kimaradhat az életemből.

Gimi elsőben egyre többen vettek körül, a szünetekben szinte nem volt olyan, aki ne a sulidvaron, vagy a WC-ben művelte volna. Akkoriban nekem fontosabb volt inkább lemásolni a leckét, vagy készülni a következő órára, mintsem rágyújtani. Az első gimievem utáni nyáron törtem meg. Az ember úgy képzei ezt el, hogy beleszöppen egy társaságba, akik dohányoznak, és úgy kezd el a füstös életet. Erre én rácsófoltam. Az akkori legjobb barátnőm még nálam is jobban ellene volt a dohányzásnak. 2001. augusztus 20-án betévedtünk a városba kerten. Belefutottunk egy egyetemista gólyatáborba. Láttuk, mit művelnek, és megmondom őszintén, nagyon messzinek tűnt a „gólyalét”. Annnyit vettünk észre, hogy nagyon felszabadultak, buliznak, isznak, cigiznek... Aznap este az egyik gólya, aki velünk ragadt az este folyamán, megkínált egy cigivel. A barátnőm hatására – is – nem fogadtam el, pedig akkor már nagyon ki akartam próbálni...

Másnap itthon, egyedül elhatároztam, hogy lemegyek a kisboltba és veszek egy doboz cigit. A márkaválasztásnál a legjobb irányadó elv az volt, hogy az éppen aktuális plátóim milyen cigit szív... Komoly fialás voltam, nem mondom... Tehát, nyert a piros Ferrari. Bementem a boltba és fiatal korom ellenére megvehettem a piros Marlborot. Kezdetként egy öngyújtót is kértem. Apukám már szinte gyerekkora óta dohányzik, nem is tudom, miért nem – a társakat követve – tőle csentem el az első szálát. Mindegy. Sokáig nézegettem a dobozt, gondolkodtam, hogy menni fog-e.

Kiültem az erkélyünkre egy hamutartóval. Megpróbáltam meggyújtani anélkül, hogy beleszívjak, de rövid próbálko-

zás után rájöttem, hogy az úgy semmiképpen sem fog menni. Hát, a számba vettem, öngyújtót gyújtottam és füstöt fújtam. Nem is köhögttem. Nyilvánvalóan, az első pár slukk nem tudtore ment, viszont aztán a kezdeti siker (köhögésmentes rágyújtás) után elkezdtem úgy szívni, mint a „profik”, tudtore. Ez is csendben, köhögés nélkül ment. Meglepődtem magamon. Nem emlékszem pontosan, de utána még kb. kettőt elszívtam, gyakorlás gyanánt. Kissé macerás volt, mert utána hamutálalt kellett mosni, fogat sikálni és persze azt is ki kellett találnom, mit csináljak a csikkekkel. Eleinte a WC-n húztam le, de az nem a legjobb megoldás volt, mivel gyakran „visszajött”. Első hatások közt a szédülést éreztem, nagyon minimális fokon. Próbáltam felfogni, mi a jó benne. Pár otthoni próbálkozás után beavattam a külvilágot is. Szünetekben csatlakoztam a füstösökhöz, kicsit több ismerősöm lett, amire így visszagondolva, nem is lett volna szükségem, mert így 20 évesen már megvan a véleményem róluk és akkori önmagáról is... Persze mindenkit megleptem felkészültségemmel. Mindenki azt kérdezte, mióta cigizek. Erre mit válaszol egy profi kezdő: „már régóta, csak nem akartam a suliban”. Fura most akkori fejjel gondolkodni, nem is megy igazán, de azt tudom, hogy a füstös brigád elképedt azon, hogy csak pár napja láttak cigizni és máris tudtore. Megjegyzem, mostanában is látok olyan embereket, felnőtteket, akik csak kedvtelésből, vagy nem tudom miből cigiznek, merthogy letudtoreni nem tudtorek le, az tuti. Ilyenkor, csak mosolygok... Ők érzik.

Szóval, azt hiszem, sikerült leírnom, hogy miért volt fontos egyedül „rászoknom” a cigire, nem pedig társaságban. Nem akartam gagyi lenni, pedig szerintem ez az egész téma gagyi... Mindegy, ez egy igaz történet. Hogy elképednének, ha mindenki írna egy ilyen sztorit? Merthogy szerintem kevés olyan ember lehet, aki még sosem próbálta ki, vagy aki még sosem szokott rá... Az ember a kezdetek után egyre bátrabbá válik. Pár hónap múlva, már iskolán kívül is rágyújtottam, aztán pedig „csak úgy”-ból utcán, itthon stb... Persze, a szüleim sosem tudtak róla tőlem... Azt tudni kell, hogy tuti, hogy az ilyen sztorik kiderüléséhez köze van a szomszédnak, aki pont

melletted biciklizik el, mikor előveszed a cigisdobozt, a nagynénédnek, aki pont a te sulid utcájában lévő autósiskolában tanul vezetni vagy éppen az osztályfőnöködnek, aki rajtakap a sulis WC-jében.

A lebukásom anyukám előtt is egy érdekes történet. Úgy kb egy évnyi kocabagó után kezdte a szervezetem megszokni és igényelni a nikotint, vagy csak magát a mozdulatot? ...ezt sosem tudtam eldönteni... Egy nap nem tudtam rágyújtani, miután hazajöttem a suliból, mert anyukám se a boltba nem küldtöt le, sem nem ment el sehová. Egész délután okokat kerestem arra, miként tűnhetnék el 10 percre. Anyu lefeküdt pihenni az erkélyes szobába... Gondoltam, itt az alkalom, kisurranok, viszek ki egy kanna vizet, ha kérdezi, virágot locsolok az erkélyládában. Oké. Kimentem, kb a felég sem értem el, anyu kiszól utánam: „Te mit csinálsz?” ...szerintem ez volt az első alkalom egy év után, hogy bentmaradt a füst, köhögni tudtam, de megszólalni nem. Olyan kis buta voltam, hogy gondoltam, hogy a szűnyoghálón át nem érzik be a füstöt? Kijött utánam. Annyi erő nem volt bennem, hogy ledobjam a cigit a kezemből. Anyu azt kérte, menjek be és szívjam el előtte!! Magabiztosan, de tele félelemmel követtem a konyhába. Leült velem szembe az asztalhoz. Szokásos kérdéseket kaptam: Mióta? Mennyit? Kinek a hatására? Persze, ő is érezte már rajtam, merthogy a rágó, a fogmosás és a parfüm vajmi keveset segít egy idő után és egyébként is ezek a segédeszközök kb. csak egy szál cigi nyomait tüntethetik el magadról... A konyhai történésekből egy mondat örökre megmaradt bennem... Bár elég durva, de nagyon jól leírja azt a féltést, amit Anyu tanúsított felém. Mindenre fel voltam készülve, de erre nem! Kb. 16 éves voltam (csak hogy mindenki képbe legyen). Mikor már az utolsó slukkakat szívtam, ezt „kaptam” az arcomba: „Nagyon szép, kislányom, már csak egy fűsz hiányzik a szádból!” Se köpni, se nyelni nem tudtam. Nagyon mondani sem tudtam rá mit. Az a durva, hogy ezt akkor teljesen máshogy fogtam fel, mint ma. Ma már ki tudom bogozni, hogy ebben a kijelentésében több volt a féltés, mint a szidás. Azért mondta keményen, hogy elgondolkodjak rajta...

Ezután az eset után egy kicsit rámszállt, addig is figyelt rám, de jobban körbeszaglászott, mikor hazajöttem. Többet sosem cigiztem anyám előtt. A következő „állomás” a szalagavatómon következett be, amikor is életemben először, apuval cigiztem. Akkorra teljesedett be az a plátói szerelem, amiről még a rászokásnál beszéltem. Mikor vele jártam, a szüleim tudták róla, hogy cigizik, így engem sem cikiztek annyira, de a csomagokat mindig megkaptam: „jó büdös cigiszagú vagy!” Talán ő volt az a pont, amittől kezdve egy kicsit felnőttem a szüleim szemében, talán ezért nem szóltak közbe annyira erősen. Hangsúlyozom, azért figyeltek! Na, szalagavató: Anyu bent beszélgetett a tanárral, Apu kint volt a dohányzóban. Kimentünk hozzá, és kihasználva a tanáraink bőbeszédűségét, én is rágyújtottam. Ez is egy olyan 5-10 perc, ami örökre megmarad.

Jött egy nyár, mentünk nyaralni a szüleimmel és az akkorra már beteljesült, régi plátóimmal. A tengerparton annyi utolsó cigit elszívtunk, de egyikünknek sem sikerült letennie végleg a mai napig... Azóta bő két év telt el, a hozzám legközelebb állóktól az utolsó haverig mindenkivel elszívtam már egy „utolsó szálat”. Annyi rituálét kitaláltam már erre: a legjellemzőbb az utolsó csikk eltétele volt, de csináltam már képet is az utolsó cigi parázsának eltaposásáról is, legutoljára a Tiszába dobtam. Értek olyan hatások is, amik miatt pillanatok alatt abba kellett volna hagynom, mégsem tettem. Egészségügyi problémákról beszéltem, amiket örökölttem stb... Mostanában érzem, hogy úgy igazából már utálok az egészet, de olyan ez, mint egy le nem zárt kapcsolat. Míg nem határozod el magad, nem tudsz megszabadulni tőle! Mindenképpen azt akarom, hogy fűződjön hozzá valami kis történet. Mindenhez szeretek történetet kötni, legendát alkotni! Olyanra is gondoltam már, hogy az utolsó cigit egy hatalmas „Szokjunk le együtt!” rendezvényen kellene elszívni, ami egy füstmentes tüntetésbe torkollana! Igazából, nem kellene túl nagy feneket kerítenem a dolognak, ezért nem is fogom elhűszelni, hogy „leszoktam”, „mától nem cigizek”, „ne fűjd rám”. Felesleges. Viszont az is gáz, mikor egy cigis társaságban látják, hogy nem gyújtasz rá, megkérdézik miért nem és azt válaszolod: „leszoktam”. Nem is itt a ciki, hanem ott, mikor megkérdézik, „mióta?” és Te azt feleled: „tegnap óta!”.

Az is zavar már, hogy tényleg, a legközelebbekkel már mindegy elszívtam „az utolsó”, és ezt még sosem sikerült betartanom... Komolyan, szégyellem magam!!! Erre fejlesztettem ki egy nagyon jónak tűnő stratégiát:

Vettem egy doboz cigit. Az utolsó, mert megbeszéltem magammal, hogy ez tényleg az utolsó. Ez csak 19 szál. Mind a 19 szál történetét le fogom írni, hogy melyiket miért, mikor, hol kivel szívom el. Két hetet adok magamnak. A második héten már nem kellene rágyújtanom. Tegnap vettem a dobozt, már 3 szál hiányzik belőle... Nem kérdés ez, de mégis: Menni fog? Meglátjuk! Csak akarni kell(ene)!

2006. október 8.: Ma egész nap a cigi miatt voltam ideges. Apukám máttól szed valamilyen gyógyszert, ami mellett már nem szabadna dohányoznia. Ma mégis rágyújtott, nem egyszer! Ez annyira idegesített. Emellé párosult az, hogy a mamánál voltunk és ő is már fiatal kora óta cigizik. A nyáron párszor voltam nála, és volt olyan, hogy vele is cigiztem. Persze erről senki nem tudott semmit rajtunk kívül. Nyilván ma, hogy ott volt az egész család, nem tudtam rágyújtani, mert mindig ott volt valaki velem, akárhová mentem... Ma fogalmazódott meg bennem, hogy tulajdonképpen miért is osztom én az észet apának, hogy szokjon le, ha én is cigizek?! Abba kell hagynom nekem is! Este mentem stábmegbeszélésre és akkor, a Kisboltban megvettem az utolsó dobozt. Ahogy kijöttem, el is kezdtem a csomag kibontását, és a Kisbolt emlékére elszívtam az első. Sokat jártunk át oda a stúdióból. Cigiért, sörért, borért, kajáért, jégkrémért stb... Voltam ott kb. minden rádióssal. Rádá-

sul, a stúdió felé menet, ott az a ház is, ahol az „ex-plátói” apja lakik. Azt a házat mindig megnéztem, ha arra járok. (Itt már akár két szál is elfogyhatott volna!)

2006. október 8.: Az egyik stábgyűlésre mentem. Ez volt az első alkalom, hogy teljes stábunk volt! Persze minden megbeszélés előtt, után „egy cigi mindig belefér”. Úgyhogy ott, a stúdió előtt sikerült elszívnom a másodikikat, a stábgyűlések „kávé és cigi” emlékére.

2006. október 9.: Hasonlóan a tegnaphoz, a kávé ennél a ciginél is jelen volt. A reggeli erkélyes kávé-cigit favorizáló szálat tehát ma szívtam el. Adjuk hozzá a gondolkodást is, mivel ma jutott eszembe, hogy tegnapelőtt volt a plátói ex szülinapja, akit elfelejtettem felköszönteni, pedig mostanában jóban vagyunk. Kicsit rossz ez így, de mindegy. Amúgy ezt most komolyan kérdezem: ő befolyásolni fogja az egész életemet? ...merthogy a cigis-leszokós életemet befolyásolta, az tuti..

2006. október 10.: Ezt nem hiszem el, a családom rászokott a cigire, és hagyják, hogy én is szívjam... hogy fogom így abbahagyni a füstölögést? Rádásul ma elég nehéz napom volt...

2006. október 11.: Úgy érzem, nem fog menni... Hihetetlen, hogy erre pár nap alatt kellett rájönnöm!!

Szerintem cigizzen mindenki, aki szereti, hogy büdös tőle és nincs elég akaratereje – és van elég pénze –! Én levontam a konzekvenciát. Azért ez az „utolsó doboz története” cím nem lett volna rossz, ha tényleg az utolsó... Most, hogy így alakult, elteszem ezt a dobozt is a többi, emlékként megőrzött utolsó dobozom mellé...

Dorothy Gray

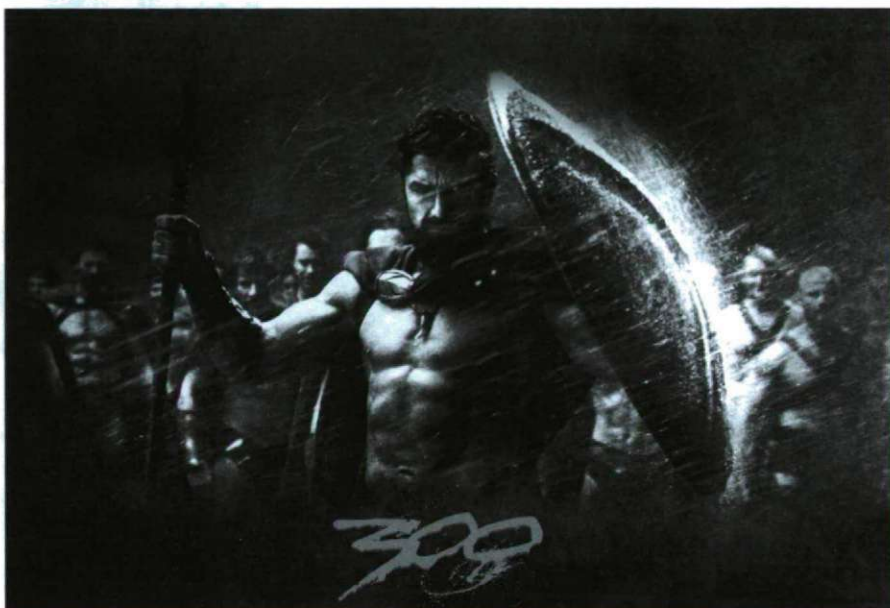
Hoplita sötétben

ZACK SNYDER: 300

Frank Miller elismert képregényművész nevét a *Sin City* emelte be a filmiparba, amelynek nemcsak megálmodója volt, hanem tárrendezője is. Most egy újabb blueboxos film került a mozikba, amit szintén Miller képregényéből adaptáltak, nem kisebb promócióval a háta mögött, mint elődjét.

Már a trailerből világhosszá válhatott, hogy mi az, amit a film nyújtani kíván: az említett bluebox és bullet-time technika teljes körű alkalmazása az első perctől az utolsóig Miller-féle színvilággal, meg Miller-féle vérmennyiséggel.

A mesét már mindenki ismeri, aki kijárta az általános iskolát, nagy meglepetéseket nem is vártunk, aki igen, az nyilván csalódott. Mindez nem jelenti azt, hogy történelmi filmről lenne szó! A vásznat átszővi a különböző mitikus

lények vére (meg sokszor nem mitikus, csak fantasztikus), ami ebben a produkcióban teljesen helyén is van. Kár lenne belekötni bármibe is, hogy az, meg ez így nem lehetett.

Ennyiből kiderülhetett az is, hogy felesleges lenne bármit is kapargatnunk

a felszínen, hátha találunk alatta valamit. Egyetlen egy dologra épül a film, ez pedig a képvilág. Ebből pedig jól vizsgázott. Akinek ennyi elég, az még moziban nézze meg, mert otthon már nem lesz ugyanaz!

Salzer Tibor

Drámából kettős

TODD FIELD: APRÓ TITKOK

Év végi, év eleji drámadömping egyik versenyzője lett Field műve. Ilyenkor kell még gyorsan kipörgetni azokat a munkákat, melyek az Oscarra várnak, hogy még frissen, minden más produkció után remélhetőleg beleragadjon a kritikusok memóriájába, és azt mondják, ez a legjobb. Így történt ezzel a munkával is, ennek megfelelően több díjra is jelölték, persze egyet sem kapott meg.

A nyomasztó képsorok, a lassú, csendes esemény végig feszültségben tartja a nézőket, akik minden pillanatban azt várják, mikor történik valami, amitől majd padlót fognak. Sok lakó, akik úgy érzik, valami kimaradt az életükből, vagy valahol felcsiklott az. Mindenki változtatni akar, korrigálni. Ott bujkál a remény mindenkiben. Lehető-

ség, hogy egy jobb életet élhessen valahogy, máshogy, valaki mással.

Fiatal házások, gyerekkel, meg egy tökéletes élettárral. Nyomban kiderül, hogy mégsem tökéletes. A házasság csak szenvedés, a gyerek meg csak nyűg. Kiútnak egy újabb kapcsolat adhat lehetőséget, de az is csak szenvedés. Nem tudnak mit kezdeni egymással. Az meg, aki korábban hülyeséget csinált, próbálja azt mindenáron javítani. A lényeg, hogy a gyerek így vagy úgy de téma legyen, meg a filmet kitöltse a szexuális frusztráció.

Sarah Pierce-nek (Kate Winslet) a férjjel van baja, Brad Adamsonnak (Patrick Wilson) meg a feleséggel. Meg mindkettőnek magával. Ordít a lehetőség, hogy együtt legyenek boldogok. Pfff. Még ekkora klisé! És akkor nem

tudunk semmit az ex-rendőr túlzott paranoiájának hátteréről, meg a pedofilról, aki tisztában van saját valójával, csak megoldást nem talál. Megjegyzem, ez utóbbi vonal az egyetlen, ami tényleg el lett találva.

A narrátor meg végleg betette a kaput azzal „a múltat megváltoztatni nem lehet, de a jövő még nyitva áll” dumával, ami már itt a 21. században szintén kicsapja a biztosítékot. Egyrészt ezt már megtanultuk, másrészt mi a fenének kell ezt így a néző arcába vágni? Hülye az?

Nem csoda hát, hogy ezt még az Oscarral sem lehetett lenyeletni, biztos nekik is csak a közeli kameraképek maradtak meg, jobb esetben meg Jackie Earle Haley tényleg méltánytalanul nem hangsúlyozott alakítása.

Salzer Tibor

„Mert kell egy hely, hol nem fáznak a csillagok...”

...mert kell egy hely, hogy emlékünk majd élni fog!” – énekelnek a híres musical, a *Padlás* végén a távozó lelkek.

Hármas tragédia történt az elmúlt napokban, hetekben. Három zseniális színész távozott közülünk tragikus hirtelenséggel. Kaszás Attila, Kocsis György és Szakácsi Sándor az a három művész, akiknek emlékére e sorok itt állnak.

Nem tisztem a lap szűkre szabott lehetőségein belül e színművészek munkásságát méltatni, amit tehetek, az mindössze annyi, hogy megpróbálok méltóképpen emlékezni néhány néma percre.

Kaszás Attila a Nemzeti Színház színésze, 2007. március 23-án hagyta itt e földi világot. Egy ország aggódott érte napokon át, miután felröppent a hír: a művész agyvérzést kapott, a *Tizenkét dühös ember* próbáján lett rosszul. „Ismertük”, szerettük, örömmel vártuk játékát, volt ő a negyedik esküdt, Oszkár, Biberach és a holdbéli csónakos éppúgy, mint Don Juan. Presser Gábor az ő hangjára írta a *Padlás* rádiósának szerepét.

Halála pillanatában zengett fel – szokatlan módon, 10 perces késéssel – Verdi *Requiem*e a Művészetek palotájában. A Nemzeti Színház színészei belekavarodtak a szerepeikbe abban a pillanatban. A színházban valami történt. Felfoghatatlan, hogy nincs többé közöttünk.

Kocsis György 44. születésnapja előtt egy nappal hunyt el. A halálát megelőző este még próbált, majd a másnap reggeli próbán már hiába várták.

A Szegedi Nemzeti Színház színésze, bevallottan imádták Szegedet. Volt szerencsém két darabban látni, mindkettőben felejthetetlen alakítást nyújtott. Embert volt, „egy közülünk”, hiteles, egy percre nem volt kétségem afelől, hogy ő ott és akkor nem Kocsis György, hanem a *Játék a kastélyban* inasa, *Az alhangya* Donnyja. Ha játszott, maga volt a szerep. Ő volt az, aki kikacsintott a közönségre, kommunikált velünk, akit éppen ezért a darab végén a legnagyobb örömmel tapsoltunk meg.

Borzongató egybeesés, hogy a művész együtt lépett fel Szakácsi Sándorral a *La Mancha lovagja* című darabban. Szakácsi Sándor Don Quijótét, Kocsis

György pedig Sancho Panzát játszotta, a fegyverhordozó követte a lovagot a halálba.

Szakácsi Sándor súlyos beteg volt. Ha a népszerű műfaj oldaláról vizsgáljuk, sajnos szinkronszerepeiről ismertük jobban, többek között *Dr. House* magyar hangjaként volt minden nap velünk.

Pozsgai Zsolt, rendező, jóbarát nekrológiából idézek:

„A színész a színpadon valóban meghal. Ahogyan a *Szeretlek, fény!* című darabban »Szaki« fia, vagyis Óze Áron karjaiban. Ahogyan azon az éjjel két óra ötven perckor. A szerető barát, Óze Áron karjaiban. Ugyanaz a kar. Ugyanaz a

színpad. Mert neki mindegy volt, hol játszik, a színpadon, otthon vagy máshol. Nem tett különbséget színpad és külvilág között. Ezért fantasztikus, ezért tehetséges, ezért pótolhatatlan. »Talán nem halok meg.« – mondta halála előtt néhány órával, mert még ott élt benne a színpad, az előadás öröme.

Mindhárom művész a halála napjaitól, szinte halála pillanatáig játszott. E három felejthetetlen színész, felejthetetlen arc, felejthetetlen hang az Égi Színpadon játszik tovább. Legördült a földi báronyfüggöny.

TéEn

T. E.: Harangszó

Csend van.

Egyetlen árván maradt gyertyaláng lobog csupán a szélben.

Köd van. Nem látom a távolságot a végtelenben.

Elmúlt.

Elmúlt minden vágy, elszáradt minden apró virág.

Vége.

A fáradt test szabadulva fájdalmaitól megpihent örökre.

S most hallgatom a csendet.

A csendet, melyre senki nem felel.

S maradok egyedül a kínzó, meg nem értett értelemmel.

Hogy elmúlt. Elmúlt minden mozdulat,

Érintés, elbalkult a szó.

Csak az emlék marad meg örökre, mely olykor fájdalmas, más-
kor enyhülést hozó.

Nézem a távolban, amint a lány őszi szellő felkapja a gyertya
füstjét, S repíti az ég felé.

Mint kergetőző lelkek járja utolsó táncát, mielőtt végleg elkö-
szönnek.

Mintha csak tegnap lett volna a pillanat, amikor mosolyogva,
tervekkel,

Téle álmokkal és étellel, Itt volt közöttünk!

S most hiányzik a léte.

De a megannyi kincs, amit adott, örökre beköltözött szívünkbe.

A világ soba nem áll meg, az emlék soba nem múlik el.

Még ha fáj is, könnyecsképpel a szemünkben,

szomorúsággal a lelkünkben, de élnünk kell!

S a csendet áttörő egy utolsó, megnyugvást hozó hang.

És csak Neki szól, érte zeng az összes hang!

Kaszás Attila

Kocsis György

Szakácsi Sándor

Apocalypto

MAJÁK, KERESZTÉNYEK

MEL GIBSON LEGÚJABB FILMJE ERŐSEN MEGOSZTotta a kritikuskokat. LEGALÁBB EGY TUCAT KÜLÖNBÖZŐ ISMERTETŐBE FUTHATTUNK BELE, MIELŐTT MÉG EGYÁLTALÁN BEÜLTÜNK VOLNA A MOZIBA. A FILMRŐL – CSAKÚGY, MINT A RENDEZŐRŐL – ÍRTAK HIDEGET-MELEGET. OLYAN VÉLEMÉNYEKET IS OLVASHATTUNK, MELYEK SZERINT A PASSIÓ UTÁN GIBSON MINDEN BIBLIAI KÖRÍTÉST ELHAGYVA ENGEDHETETT SZABAD UTAT A BENNE LÉVŐ PERVERZITÁSNAK ÉS BETEGES BRUTALITÁSNAK, MERT EZ A FILM MÁSRÓL NEM SZÓL. DE NE SZALADJUK ENNYIRE ELŐRE! ELŐSZÖR VESSÜNK EGY PILLANTÁST MAGÁRA A FILMRE.

A maja birodalom hanyatlása idején játszódó film, ahogy Gibsontól lassan megszokhatjuk, minden motívumában próbál történelmileg hiteles maradni, ami érdekes és üdítő törekvés. Persze a filmnézők túlnyomó többségének fogalma nincs arról, hogy a díszletek, amit lát, a nyelv, amin a szereplők beszélnek, mennyire hiteles valójában. Ezekbe a részletekbe én nem is bonyolódnék bele, hiszen nem vagyok a maja kultúra avatott szakértője. (Megjegyzem, talán más – nálam értőbb és tapasztaltabb – kritikuskoknak is érdemes lett volna megtartani a távolságot ettől a témától, ha már írtak a filmről.) Ismert színésszel nem találkozunk a filmben – ezért aztán a rosszmájú magyarázat –, hogy a filmre csak egy-egy ismert színész miatt ültek be az emberek, és ezért lett sikere, nem vethető be, sokak keserűségére. A szereplők a Yucatán-félszigeten élt maják lezármaszítottai, akik a filmben jakut nyelv

ven beszélnek. Minden jelenetet egy még ép esőerdőben vettek fel Közép-Amerikában.

A történet nagyon egyszerű. Egy kis falu lakóit ismerhetjük meg a film első felében, és köztük Jaguar Mancsot, a főnök fiát. Egy nap harcosok érkeznek a faluba, akik rövid küzdelem után láncra verik a falu lakosságát és elhurcolják őket a városba. Járvány pusztít a birodalomban, és a papok ezt azzal magyarázzák, hogy kevés áldozatot mutatnak be az isteneknek, ezért aztán ipari méretekben kezdenek szíveket kivágni. Az emberanyagot ehhez természetesen a dzsungelben megbúvó falvakból szerzik be. Jaguar Mancsra és társaira tehát kegyetlen vég vár. Ő viszont várandós feleségét és kisfiát egy földbe vajt üregben bújtatta el, és tudja, hogy nélküle nem lesznek képesek kijutni. Egy napfogyatkozás menti meg Jaguar Mancsot attól, hogy feláldozzák, és végül sikerül elmenekülnie. Innentől

kezdetét veszi a hajsz a dzsungelen keresztül. Nem túl csavaros történet.

A látvány, a képek, a díszletek lélegzetelállítóak. Az egyik legszabványosabb fényképezett amerikai film, ezt bátran állíthatom. Ha gyönyörű látványról beszélünk, akkor külön pozitívum, hogy itt nem számítógépes effektusokról van szó – szemben a 300-zal, ahol már túl sok volt a trükkökből. A hangok is egyszerűek és hangulatfokozók, bár ami igaz, az igaz, nem mutatnak sokkal túl a végtelenségig felerősített ziháláson. Az operatőri munka is egyszerű, de hatásos: futás az erdőben a menekülő szemzőgéből, a feláldozás képei az áldozat szemzőgéből.

A *Rettenthetetlen* és a *Passió* hagyományát folytatva az *Apocalypto* is naturalisztikus, amennyire lehet. A véres jelenetek itt valóban véresek és sokkolóak. Egy küzdelem, egy ember erőszakos halála itt nem olyan, mint egy akciófilmben. Nem megszokott és nem maradunk közönyösek. Jóval életszerűbben, jóval megrázóbban hatnak az *Apocalypto* képei.

Végül szót kell még ejteni a szereplők jelmezéről, és a sminkről. Mint már fentebb említettem, a korhűségről nem tudok szólni. Az viszont biztos, hogy mind a szereplők haja, a jelmezek, a fegyverek, a hólyagtetoválások rendkívül igényesen lettek elkészítve. A film látványvilágának jókora hányadát ezek a tényezők teszik ki, és nem csalódnunk bennük. Észrevesszük őket, mégsem tűnnek hivalkodónak. Talán ezek miatt a legérdemesebb végignézni az *Apocalyptót*.

Vádak érték a filmet, hogy brutális, sok benne az öncélú vérengzés, és ellenségesnek, barbárnak mutatja be a maja kultúrát, annak fantasztikus tudományos és művészeti fejlettségéről pedig egy szót sem szól. A film végén megjelenő spanyol hódítók pedig nyilvánvalóan a keresztény Gibson ítéletmondása előlött a hanyatló és pusztulásra érdemes kultúra felett. Először is: kissé unalmas, hogy nem tud úgy filmre vinni egy spanyol hajót, egy embert, esetleg – ne adj' Isten – egy keresztet Mel Gibson, hogy százfelől rá ne üvöltsek; bizony ezt nyilvánvalóan azért tette, mert a kereszténységet propagálja. Vagy ez csak engem untat? Átléphetnének már ezen! Ráadásul mindenki tisztában van azzal, hogy a spanyol hódítók hogyan bántak az őslakosokkal – nem a legjobb reklám lenne a katolikus egyháznak. Én tudom, hogy nagy divat a kereszténység ostorozása mostanában – azt is mindenki tudja, hogy a keresztények felelősek a kubai rakétaválságtól kezdve a tokiói tőzsde alacsony indexéért –, de azt hinné az em-

ber, hogy a nevéseges elvakultságnak is vannak határai. Rádadásul, ha valaki veszi a fáradságot, és végignézi a filmet az elejétől kezdve, akkor láthatja, hogy szó sincs pozitív kicsengésről a hódítókkal kapcsolatban (csak figyeljük meg a mondatot: „Az erdőbe megyünk, egy új kezdet felé.” Kétszer hangzik el a filmben, és egyértelműen eldönti a vitát).

Brutális lenne a film? Valóban az. Bevallom viszont, hogy az öncélú vérengzés vádját nem értem. Talán egyetlen jelenetet kivéve, mikor egy fekete párduc széttépi az egyik üldöző arcát, bár ezt is inkább értelmezném a technikai finomság fitogtatásának, vagy – ha mindenképp a történet keretein belül szeretném

megmagyarázni – a dzsungel veszélyeire való rámutatásnak, esetleg annak példaként, hogy a kétségbeesett életosztón milyen leleményességre képes.

A film nem ejt szót a maja kultúra nagyfokú fejlettségéről, egy másik általános vád. Igen, tényleg nem. A *Ryan közlegény megmentésében* pedig egy büdös szó sem esik a Louvre-ról, a *Keresztapában* a Metropolitan Múzeumról, vagy akár Machiavelliről, de lehetne folytatni a sort a végtelenségig. Szerintem ettől függetlenül ezek nem rossz filmek, csak épp nem ezekről a dolgokról szólnak. A kérdés az, hogy mennyire lehet számon kérni olyasvalamit egy filmtől, amiről nem szól, mert nem az a témája. Ez a

film nem egy kultúrát akar bemutatni, épp csak egy régi kultúra díszletei között játszódik, amiket megpróbáltak mellékesen hitelessé tenni.

Összefoglalva tehát az *Apocalpto* története egyszerű, mint a lejtő, nagy fordulatokat ne várjunk benne, ahogyan világmegváltó gondolatokat se. Viszont izgalmas film, és a látványvilág miatt nem szabad kihagyni. Már csak emiatt is ajánlani tudom... azoknak, akik nem túl galamblelkűek.

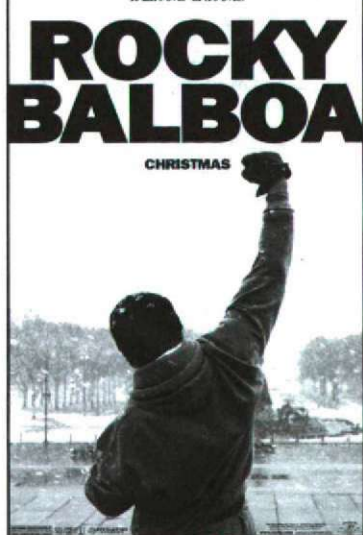
Steve

Kérdéssel, észrevételekkel, véleményvel nyugodtan keressetek a szedged.derrida@yahoo.com mailcímen.

Rocky Balboa

Sylvester Stallone már jó ideje nem tud értékelhető alkotást felmutatni. Közepes vagy gyengébb akciófilmek (*Get Carter, Felpörgetve, D-Tox* stb.) és néhány humoros mellékszerep (*Táxi 3, Kémkölykök 3-D*) – ez minden, amit a *Cop Land* óta kaptunk tőle. Úgy döntött tehát, azt teszi, ami manapság igen nagy divat Hollywoodban a remake-készítés mellett: filmre viszi élete legnagyobb sikerének (soron következő) folytatását. Schwarzenegger már túl van a *Terminátor 3-on*, Ford is elővette régi ostorát az *Indiana Jones* negyedik részéhez, Willis pedig már vasalgatja trikóját az új *Die Hard* epizód kedvéért. Egyszóval ne csodálkozzunk, hogy hatodjára (!) is láthatjuk Rockyt felrepedt szemöldökkel. De azért ne szaladjunk ennyire előre!

It ain't over 'til it's over.

A történet szerint Rocky túl az ötvenen már letette a bokszkesztyűt, napjait étterme igazgatásával és elhunyt felesége emlékének ápolásával tölti. Azonban a régi, vad tűz még mindig lobog benne, ráadásul felkérést kap, hogy álljon ki az aktuális nehézsúlyú világbajnok ellen. Itt van tehát a lehetőség, hogy még egyszer utoljára ringbe szálljon, s megmutassa, mire képes.

Nem mintha valaha is rajongtam volna Stalloneért, de szomorú látni, hogy mi lett a már szebb napokat is látott akciósztárból. Az egykor duzzadó izmok most furcsán-lötytyedten hullámanak a testén, arca pedig egy tál rizsfel-fűjtra emlékeztet leginkább, köszönhetően a botox-kezeléseknek. Utóbbi per-sze a színészi teljesítményére is rányom-ja a bélyegét, éppen ezért meglepő, hogy mégis sikerül visszaadnia az első részből megismert Rocky karakterét. (Mert ha van valami, ami megfog ezekben a filmekben, az a lassú járású és eszű, hatalmas szívű főhős, aki a ringen kívül a légynek sem tud ártani.)

Balboa fia is komoly szerepet kap a filmben, akit az a Milo Ventimiglia alakít, aki már a *Szívek szállodája* sorozatból is ismerős lehet számunkra; mi több, a *Hősök* egyik fontos karakterét is ő játssza. Az apa-fiú konfliktus, ami abból adódik, hogy az ifjabb Balboa felnőve is kénytelen apja árnyékában élni – tehát adott, s a kettejük között zajló párbeszédnek során hangzanak el a film nagy életbölcösségei is. Az apa ugyanis jó példával szeretne szolgálni a fiú előtt, aki viszont inkább bolondnak tartja az öreget, hogy visszavágja a ringbe. De

oszlassunk is el egy félreértést: ez a film nem az öklölvásról szól elsősorban. Mindössze 15-20 percnyi jelenetben látjuk Rockyt a ringben, mindvégig nagyobb hangsúlyt kap a boksz-veterán belső vívódása, mint maga a nagy esemény. Sokkal inkább a kitartásra és önbecsülésre akar tanítani a film, és legtöbbször igen ügyesen kerül el, hogy a már ezerszer hallott tanulság ne váljon nevéseggé a kivénhedt bokszoló története során. Ennek legfőbb oka az önirónia. Stallone tudja, hogy nemcsak az ő, de karaktere kondíciója is megkopott az évek során, nem is igyekszik ugyanolyan erősnek és veszedelmesnek mutatkozni. Ellenfelével szemben az ő előnye tapasztalatában és elszántságában rejlik. Az már más kérdés, hogy ilyen municióval felszerelve csak egy filmben lehet esélye felvenni a versenyt a bajnokkal, s itt is rezeg a léc.

Ha a Rocky Balboát nem előzte volna meg őt rész, azt mondanám, egyszer érdemes lehet megnézni a filmet. Így azonban nem sok újjal tud szolgálni a közönségnek. Kár, mert vannak jóval rosszabb részei is a sorozatnak. Ha valaki mégis úgy érzi, hiánypótló alkotással áll szemben, annak valószínűleg jó hírrel szolgálhatok: 2008-ban már a mozikban a Rambo IV...

Cián

Pozítívumok: felkészülést megelőző jelenet, boxmeccs eredménye
Negatívumok: Sly arca, eredetiség hiánya
Értékelés: 6/10

Arcok a vászonról

BRITTANY MURPHY

SOROZATUNKBAN OLYAN SZÍNÉSZNÖKET, SZÍNÉSZEKET SZERETNÉNK RÖVIDEN BEMUTATNI, AKIK TÖBB MEGHATÁROZÓ FILMBEN MEGMUTATTÁK TEHETSÉGÜKET, ÁM MINDEZEK ELLENÉRE MÉGSEM TARTOZNAK A SZUPERSZTÁROK KÖZÉ.

Brittany Murphy 1977. november 10-én született az egyesült államokbeli Atlantában Brittany Anne Bertolotti néven. Szülei válása után anyja, Shanon Murphy családnevét vette fel.

Kilenc évesen játszotta első színházi szerepét a *Nyomorultakban*. Hamarosan reklámokban tűnt fel és ekkortájt saját magát menedzselte, aminek hamarosan meg is lett az eredménye. 14 évesen átköltözött a filmes paradicsomba, hogy közelebb legyen a tűzhöz, és Hollywood meg is hozta számára az első sikereket. Először egy arrafelé futó nem túl hosszú életű tévésorozatban, a *Drexell és barátjaiban* tűnt fel. A nem túl acélos tini marhaság arra jó volt, hogy egy hasonló mozifilmben szerepet kapjon.

Az 1995-ben forgatott *Spinédzserek* az agyonterhelt, súlyos problémákkal (ki legyen a bál szépe, milyen ruha legyen rajtuk a bálon és miért piszkos a medencénk) küzködő amerikai ifjúság hétköznapjait hivatott bemutatni, természetesen egy szerelmi történetbe csomagolva. Az Alicia Silverstone által alakított lelkiismereti problémákkal küzködő nagymenő, egyik jócselekedete a Brittany által alakított Tai megmentése, ami egyenlő a „hogyan csináljunk egy lúzerből, egy magunkhoz hasonló sztárt”. Nem egy lámlenge film, de szombat délután egyszerű nézhető, ha nincs kedvünk gondolkodni.

A *Spinédzserek* után egyre több tévésorozatban bukkant fel, és egyre komo-

lyabb filmszerepekkel keresték meg a tehetséges leányzót. A nívósabbak közé sorolható Brian De Palma drámája, *Az utolsó lélegzetig*, ahol a nehéz sorsú Emily szerepében bizonyít. Filmbéli anyját az *Indiana Jones I.*-ből ismert Karen Allen alakítja. Anya kontra lánya problémák, ha röviden akarnám összefoglalni a film cselekményét, persze ennél azért jóval összetettebb, ajánlom mindenkinek.

1999-ben egy igazi nagy durranás következett, no nem Charlie Sheen-féle, hanem a több díjjal is kitüntetett *Észvesztő*. Susanna Kaysen megrendítő önéletrajzi regényének filmes adaptációja a '60-as évek Amerikájába kalauzol, azon belül is fiatal lányokat kezelő Claymore pszichiátriai intézetbe. Susanna szerepében Winona Ryder abszolút hitelesen bolyong az örület határán, nála félelmetesebbet csak Angelina Jolie alakít a szociopata Lisa szerepében. A Brittany által megformált Daisy meghatározó szereppel bír a többi hős további sorsának alakulásában. Étkezési problémája mellett súlyos teherként nehezedik rá az apja által elkövetett erőszak, melyet képtelen feldolgozni. Daisy tragédiája sok szemet nyit fel, noha némelyiket már túl későn. Whoopy Goldberg-ról sem szabad itt megfeledkeznünk, hiszen az ismert komika ezúttal megmutatja, drámai szerepekre is alkalmas még, ugyanúgy, ahogy pályája elején. Owens nővér szerepében gyakorlatilag az egyetlen segítsége a lányoknak az intézetben.

Meggyőző teljesítményére sokan figyeltek, óriási telitalálat volt rábízni a *Ne szólj száj* című 2001-es filmben Elisabeth szerepét. Gerry Felder thrillerjében ismét egy súlyosan depressziós lány bőrébe bújít Murphy kisasszony, akinek kulcsfontosságú szerepe van a történetben. A Michael Douglas által alakított dr. Nathan R. Conrad kislányát elrabolják, és csak akkor engedik el, ha a pszichiáter kiszed Elisabeth nevű friss pácienséből egy hathatós számot. Ám a szörnyű traumán átesett leány senkiben sem bízik, így alaposan lecsökkenti a doki lányának túlélési esélyeit. Elsősorban Brittany alakítása miatt érdemes meg-

nézni a filmet, itt ismét jelentős színészi teljesítményt nyújtott.

2002-ben már egy gettó mesében tündököl Eminem filmbéli párjaként a túl értékesnek nehezen nevezhető *8 mérföldben*. A rap műfaj szerelmei nyilván tudták értékelni a fehér szófosó felszínes sztoriját a szegénységről, a félelemről és a bandaharcokról. Brittany hozta a kötelezőt, ami tőle elvárható volt, nem rajta múlt, hogy a film nem lett világszenzáció.

A 2005-ben készített *Sin City* igazi csemege volt, és nem csak a képregény rajongók számára. Frank Miller sötét hangulatú, mesterien fényképezett különlegessége több mint egyszerű henteles. A három részre elkülönített, de mégis összefüggő film egyrészt a színészgárda miatt is élmény (Bruce Willis, Mickey Rourke, Clive Owen, Jessica Alba, Rutger Hauer, Elijah Wood, Benicio Del Toro, Michael Madsen, Rosario Dawson, Josh Hartnett), másrészt a hangulat annyira különleges, hogy az szinte leírhatatlan. *Sin City* egy igazi romlott város, ahol a prostituáltak negyedükben korlátlan urak, ahol eszement kannibálok, gyermekgyilkosok és egyéb fertőzött elmék között szinte senki sem ártatlan. Az epizódok hősei közül talán a rendőr Hartigan (Willis) karaktere az egyetlen, aki megpróbál jó maradni. Központi szerepe van egy krimónak, ahol mindhárom epizód főhősei feltűnnek. Itt dolgozik a szexis Shellie (Brittany), aki miatt kis híján háború robban ki, ami nem is csoda.

Brittany Murphy még elég fiatal ahhoz, hogy azt feltételezzük, karrierjének még lesznek kiemelkedő pontjai, hiszen tehetsége és szépsége alkalmassá teszi a sztár szerepre.

További filmjei: *Ikercsajok* (1994), *Száguldás életre-halálra* (1997), *Zsaruzseregcse* (1998), *Az ördög számtana* (1999), *Szépségépítő verseny* (1999), *Fiúk az életemből* (2001), *Kapás van* (2001), *A por* (2002), *Szaktítőpróba* (2003), *Nagydu-más kiscsajok* (2003), *Magánürügy* (2004)

Szupi

Formabontó tárlat

A Temesvári Egyetem művészei nem első ízben vendégei a Rajz Tanszéknek. Márciusban ismét a határon túli egyetem diákjainak alkotásaiban gyönyörködhetnek a látogatók, ez alkalommal a formatervezés szellemében.

A formatervezéshez kapcsolódó tárlatok kicsit mást nyújtanak, mint a hagyományos képzőművészeti kiállítások. A falakon különleges megjelenésű tárgyak, használati eszközök, kiadványok plakettjei láthatóak. A formatervezés – vagy angolosan mondva design – kiemelkedik a hagyományos művészeti ágak közül, mivel amellelt, hogy magába foglalja az egyediséget, illetve a stílust, szorosan kötődik mindennapi életünkhöz. A formatervezés során a működőképes használati tárgyainkat teszik a tervezők vizuálisan élvezhetővé. Napjainkra a design megjelenés óriási hangsúlyt kapott. Talán már túlságosan is fontos, és olykor megtévesztő, ugyanis a jól megkreált látvány mögött gyakran hiányzik a tartalom. Ez is bizonyítja, hogy mennyire vizuális lény az ember. Hiszen hajlamosak vagyunk megvenni olyan dolgokat, melyek ugyan szemrevalók, de használhatatlanok...

De kanyarodjunk vissza a tanszékre. A kiállítás anyagának egy

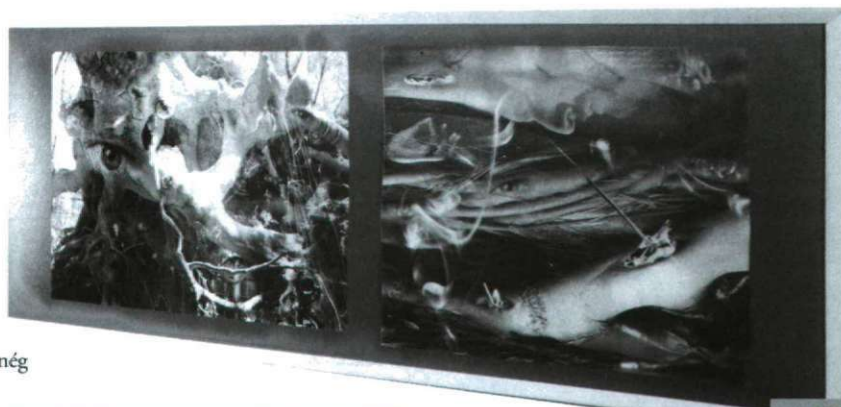
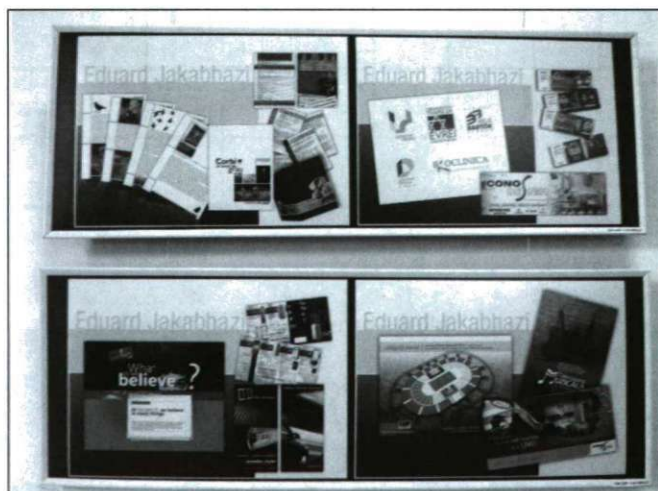
részét kiadványokhoz, könyvekhez, naptárakhoz kötődő tervek teszik ki. Megfigyelhető, hogy mennyire fontos a design designja; vagyis a plakettek már önmagukban műalkotások. Jó rájuk nézni, megvan rajtuk az összhang színben és formában. Magukra vonzzák a tekintetet, de mögöttes tartalmat mégsem kell keresni bennük.

Ha már útba ejtitek a tanszékét, semmiképpen ne hagyjátok ki az emeletet sem, ahol még

mindig a temesvári diákok a főszereplők. Ám ez a része a tárlatnak már a képzőművészethez sorolható. A folyosón nézelődő diákokat megkérdezve vegyes vélemények fogalmazódtak meg a kiállítás ezen részével kapcsolatban. A figurativitást nélkülöző, absztrakt festmények és szobrok vegyes technikával készültek. Akadt szobor, amit fa elemekből állítottak össze, míg egy másik esetben hegesztés útján illesztették egymáshoz a fém részeket. Lehet, hogy az értelmezésük során némi segítséget nyújtana, ha címmel is ellátták volna a műveket.

Ettől függetlenül hasznos és érdekes percekert szerezhetek magatoknak, ha ellátogattok a kiállításra.

Dévényi Dia

Rejtvényünket letölthették a TÚ honlapjáról is!

KIVIRÁGAT A TAVASZ MA KÜSNET NAPJARA (A FOLY- TATÁS)	KÖZEGI VÁRVEDŐ	SAJANYÍTÓ FOLYADÉK	TESSEK ITT VAN	RABAKÖZ TELEPÜLÉS	TEHÉN TESZI TONNA RENDEL	VALAMIT ÖHEZVE TÓRÓK; SP	A KALUM VEGYJELE JO A SZEME	TELESPORT; RÖVIDEN	A KÖR KÖZEPÉN ALL	OSZTRAK AUTOJEL	HOSSZU MORZSIEL	A HUJOK KIRÁLYA
FELUP	HOSSZAS ÜGYVITTEZES								SZINESZ (JYULAI)			
MECSEK KIRÁNDULO HELY								DÉHOGY; PALINDROM FERFINEV		KÖZEPEN SIMA; A REJTEKBŐL		
VLAGRÉSZI		ESZAK; OLASZ VÁROS EDEN				OPÓNZÓLD OLASZ SLÁGER	ENNEK ORRÁHOZ LUC BESSON FILM					
JÁRDAT TISZTIT					ESZME HOLLAND GÉPKOCSI- MÁRKA							
ILONA EGYIK BECÉZÉSE				FELE PARKDÓ SZURKÉNEK TART								FRANCIA AUTOJEL ALLATVILAG
HOESKÖZ TARTÓJA								A MULT IDŐ JELE ANTAL BECÉZVE		TELJÖLBN VAN OLASGOW LAKÓI		
... ES PAN FILMBEL KOMIKUSPÁR				CSOMAGOLÓ ANYAG DIÁK; SP; KÖR					SÓ; LATNUL IRAT FELE!			
METER	NÉMET AUTOJEL		DÉL RÖVIDEN		KÖZEPEN KEDI!	NÉP NÉPCSOPORT						
NÉHA SZÍVÉS (TVADAR)	KELETES NŐ NÉV		PUHATESTÜ			IDŐS HÖLGY DECI. RÖVIDEN						
BŐR							JÓO		KLUB EGYEDE			
TATA BANYÁHOZ KÖZEL EL							NÉMET SPORT TEVE		BIZTOS; SZLÁRD			
YIPNA ... SZÍVÉSZNŐ FEJÉVEL IGENLŐ				GANG KÖZEPE!	AZONOS MÁSSAL- HANGZÓK	ADY ÁLNEVE ÖLTÖI SOHAJ		FÉL PONT!	ZOKOGNI KEZDI!			FÉL AR; ELLENTÉTES KÖTŐSZÓ
							SOVÁNY; INAS AMPER; RÖVIDEN					
LÁRVÉSI												
BRIT MODELL ENEKESNŐ										ERBEN A 24 ÓRÁBAN		

Márciusi rejtvényünk helyes megfejtése:

Egyetlen dolog e földön a szeretet.

Helyes megfejtőink: **Siklósi Melinda és Szélpál Tamás**

Nyereményeitekét átvehetitek a TÚ szerkesztőségében. Gratulálunk!

E havi rejtvényünk soraiban **egy húsvéti vers folytatását** rejtettük el.

A helyes megfejtők között **főiskolás pólot** (a SETUP Alapítvány felajánlásával) és

egy TFH: Lassan című CD-t sorsolunk ki.

Beküldési határidő: 2007. május 1. A megfejtéseket a TÚ szerkesztőségébe várjuk!

VII. rész

Tomster hihetetlen kalandjai

Test **JUGYU-S**
OOltúra
PARTY

CENTRÁL
KÁVÉZÓ
ÉS RETRO CLUB

TÁK Kártyás Bull Időpont változása:

2007.05.09.szerda!

TRAP NAP

...egy Iskola, egy szív, egy dobbanás...

Meglepetés koncert:
„szegedi Animátorok”

dj LENNARD

Retro & Modern Elektronikus Tánzene

Belépő:
TÁK kártyával egyéni belépő 300 Ft, diákjegyzetlappal 500 Ft, Vendég 1000 Ft.

Csapolt

0,5L 375

225.-

2=3

Jose Cuervo Tequila Clasico

Diákhitel Életre való!

A tavaszi határidő:
május 15!

DIÁK HITEL

www.diakhitel.hu

06-40-24-00-24

JATE KLUB

áprilisi program

Szeged, Toldi u. 1.
Tel.: 62/420-446

www.jateklub.hu

16. /hétfő/ 22h- **TTK-s Est**
ALVIN ÉS A MÓKUSOK koncert
-Gin-Tonic akció! Házigazda: **Dj. Alma**
Kisterem: **Dj.Egon** TTK-soknak ingyenes!
17. /kedd/ 19h- **DUMASZÍNHÁZ**
Fellép: **Litkai Gergely és Kiss Ádám**
18. /szerda/ 22h- **LAW - FARI NAPOK** - Jágermeister akció!
Nagyterem: **Dj. Alus**
Kisteremben: **Süti Club Band**
AJTK-soknak ingyenes!
19. /csüt./ 22h- **XI. JUHÁSZ GYULA NAPOK / Záró buli**
MESTER TAMÁS koncert
TAK tagsággal ingyenes!
Nagyterem: **Dj. Varga B.** - Mézes pálinka akció!
Kisteremben **nosztalgia Molnár Lajossal**
20. /péntek/ 22h- **DRUMTOWN**
Nagyterem: **INFILTRATA** (Photek Productions, TEK DBZ,
Technical Itch, Renegade Hardware) - Los Angeles
DJ Lith (Imperial Recordings) - Los Angeles
Suzuki Samurai (BasedonBass, Rádió MI)
Corp. (BasedonBass, Rádió MI)
vizuál: **Suncity Lights, Laserdesigner**
Kisterem: **Zest** (Kilenc20klub) **Egér** (Kilenc20klub)
21. /szombat/ 20h- **Bemelegítés buli előtt** - Rocky tánctanítással
Táncot tanít: **Pap Géza** A belépés ingyenes!
22h- **RETRObbanás** -Jim Beam akció!
Házigazda: **Bende Gábor** Kisterem: **Dj. Alma**
23. /hétfő/ 22h- **BTK-s és ZFK-s Est** -Hubertus 33 akció!
Kowalsky meg a Vega koncert
Házigazda: **Dj. Alma** Kisterem: **Dzsi & Zoll**
BTK-soknak és ZFK-soknak ingyenes!
24. /kedd/ 20h- **ROZSDAMARÓ TÁNCBÉLY** tanítással
Vendég: **Fabri Géza** - koboz, **Králik Gusztáv** - bőgő
Táncot tanít: **Kádár Elemér** A belépés ingyenes!
25. /szerda/ 22h- **GTK NAP** - Miller Ice & Fire akció!
Házigazda: **Dj. Alma** Kisteremben: **Dj. Egon**
GTK-soknak ingyenes!
26. /csüt./ 22h- **INFOS EST/JUGYUS BULI** - Unicum Next akció!
DOPEMAN koncert Házigazda: **Dj. Varga B.**
Kisterem: **nosztalgia Molnár Lajossal**
TTK infosoknak és TAK tagsággal ingyenes!
27. /péntek/ 22h- **SMOKE/BREAK pres. RE/SOUND v31**
SQUIRE(DNAudiorec)-**UK**
Globe(SmokebreakEmployees)
Kenny(SmokebreakEmployees)
Millerz (Smokebreak Employees)
Lézer: **Laserdesigner**
28. /szombat/ 22h- **80-AS PARTY**
- New Wave zenék a múltból
Házigazda: **Megyeri & Sokol** Kisteremben: **Dj. Alma**
30. /hétfő/ 22h- **TTK-s Est**
Házigazda: **Dj. Alma** Kisterem: **Dj. Egon**
-Vodka-narancs akció! TTK-soknak ingyenes!